Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1001 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 14 юни 2017 година

относно марката на Европейския съюз

(кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 154, 16.6.2017 г., стр. 1)

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 415, 10.12.2020 г., стр. 89 (2017/1001)
►**C2** Поправка, ОВ L 90817, 19.12.2024 г., стр. 1 (2017/1001)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1001 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 юни 2017 година

относно марката на Европейския съюз

(кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Марка на Европейския съюз

1. Марка за стоки или услуги, регистрирана в съответствие с условията, които се съдържат в настоящия регламент, се нарича по-нататък „марка на Европейския съюз“ („марка на ЕС“).

2. Марка на ЕС има единен характер. Тя има едно и също действие в целия Съюз: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на отказ, на решение за отмяна или за обявяване на недействителност, и нейното използване може да бъде забранено само за целия Съюз. Настоящият принцип се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

Член 2

Служба

1. Създава се Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост(„Службата“).

2. Всички позовавания в правото на Съюза на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) се считат за позовавания на Службата.

Член 3

Правоспособност

За целите на прилагането на настоящия регламент дружествата, както и другите юридически образувания, се считат за юридически лица, които според правото, което се прилага по отношение на тях, могат от свое собствено име да бъдат носители на права и на задължения от всякакъв характер, да сключват договори или да извършват други правни действия, или да участват като страна в съдебни производства.

ГЛАВА II

ПРАВО ОТНОСНО МАРКИТЕ

РАЗДЕЛ 1

Определение на марка на ес и придобиване НА марка на ЕС

Член 4

Знаци, които могат да съставляват марката на ЕС

Марка на ЕС може да се състои от всякакви знаци, по-специално думи, включително лични имена, или рисунки, букви, цифри, цветове, формата на стоката или нейната опаковка, или звуци, при условие че тези знаци могат:

▼B

а) да отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; и

б) да бъдат представени в регистъра на марките на Европейския съюз („регистъра“) по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ясния и точен предмет на защитата, която се предоставя на техния притежател.

Член 5

Притежатели на марка на ЕС

Всяко физическо или юридическо лице, включително образуванията на публичното право, могат да бъдат притежатели на марка на ЕС.

Член 6

Начини за придобиване на марка на ЕС

Марката на ЕС се придобива чрез регистрация.

Член 7

Абсолютни основания за отказ

1. Отказва се регистрацията на:

а) знаците, които не отговарят на изискванията на член 4;

б) марките, които нямат отличителен характер;

в) ►C1 марките, които се състоят изключително от ◄ знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености;

г) ►C1 марките, които се състоят изключително от ◄ знаци или означения станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;

д) знаци, които се състоят изключително от:

i) формата или друга характеристика, която произтича от естеството на самите стоки;

ii) формата или друга характеристика на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат;

iii) формата или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоките;

е) марките, които противоречат на обществения ред и на добрите нрави;

ж) марките, които са от такова естество, че да въведат в заблуждение обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите;

▼B

з) марките, които поради липса на разрешение от компетентните органи се отказват съгласно член 6б от Парижката конвенция за защита на индустриалната собственост („Парижката конвенция“);

и) марките, които включват символи, емблеми или гербове, различни от тези, посочени в член 6б от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган;

й) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право или съгласно международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка са страна, предвиждащи защита на наименования на произход и географски указания;

к) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на традиционни наименования на вина;

л) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на храни с традиционно специфичен характер;

м) марките, които се състоят или възпроизвеждат в своите съществени елементи по-ранно сортово наименование, регистрирано в съответствие със законодателството на Съюза или националното право, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка са страни, които предвиждат правна закрила на сортовете растения и се отнасят до сортовете растения от един и същ вид или близки сродни видове.

2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Съюза.

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилагат, ако в резултат на използването ѝ марката е придобила отличителен характер за стоките или услугите, за които се иска регистрация.

Член 8

Относителни основания за отказ

1. При възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка:

а) когато тя е идентична с по-ранната марка и когато стоките или услугите, за които се иска регистрация, са идентични със стоките и услугите, за които е защитена по-ранната марка;

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка.

▼B

2. За целите на параграф 1 „по-ранна марка“ означава:

а) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на ЕС, като се вземат предвид, когато е уместно, претендираните приоритети по отношение на тези марки:

i) марки на ЕС;

ii) марките, регистрирани в една държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

iii) марките, които са предмет на международна регистрация и които имат действие в дадена държава членка;

iv) марките, които са предмет на международна регистрация и които имат действие в Съюза;

б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

в) марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на марка на ЕС или, когато е уместно, към датата на претендирания приоритет, по отношение на заявката за регистрация на марка на ЕС, са „общоизвестни“ в държава членка съгласно смисъла, в който думата „общоизвестен“ се използва в член 6а от Парижката конвенция.

3. При възражение на притежателя на марката се отказва регистрация на марка, когато тя е поискана от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съгласието на притежателя, освен ако този агент или този представител не обоснове действията си.

4. При възражение на притежател на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Съюза или правото на държавата членка, което е приложимо за този знак:

а) правата по отношение на този знак са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на марка на ЕС или — според случая — приоритетната дата, претендирана със заявката за регистриране на марка на ЕС;

б) този знак предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-скорошна марка.

5. При възражение от притежателя на регистрирана по-ранна марка по смисъла на параграф 2, се отказва регистрация на марката, за която е била подадена заявката, когато тя е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които е подадена заявката, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, когато, в случай на по-ранна марка на ЕС, марката се ползва с известност в Съюза, или, в случай на по-ранна национална марка, марката се ползва с известност в съответната държава членка, и ако използването без основание на марката, за която е била подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка или би ги увредило.

▼B

6. При възражение от лице, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от наименование за произход или географско указание, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Съюза или националното право, предвиждащи правната защита на наименования за произход или географски указания:

i) заявка за наименование за произход или географско указание вече е била направена в съответствие със законодателството на Съюза или националното право преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката на ЕС или датата на претендирания приоритет на заявката, при условие за последващата ѝ регистрация;

ii) същото наименование за произход или географско указание предоставя правото да забрани използването на последваща марка.

РАЗДЕЛ 2

Действие на марка на ЕС

Член 9

Права, предоставени от марка на ЕС

1. Регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

а) знакът е идентичен с марката на ЕС и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана марката на ЕС;

б) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС и е използван във връзка със стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, ако съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;

в) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не сходни с тези, за които е регистрирана марката на ЕС, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на марката на ЕС или би ги увредило.

3. По-специално може да бъде забранено съгласно параграф 2:

а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под знака, или да се предлагат или предоставят услуги под знака;

▼B

в) да се внасят или да се изнасят стоки под знака;

г) да се използва знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;

д) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата;

е) да се използва знакът в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.

4. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване или датата на приоритет на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС също така има право да възпрепятства внасянето в Съюза на стоки от всички трети лица в хода на търговията, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки, включително опаковките, идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с марката на ЕС, регистрирана по отношение на такива стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.

Правото на притежателя на марка на ЕС съгласно първа алинея изтича, ако по време на производство с цел да се установи дали марката на ЕС е била нарушена, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013, декларантът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на марката на ЕС няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.

Член 10

Право на забрана за подготвителни действия във връзка с използването на опаковка или други средства

Когато има риск опаковките, етикетите, маркировките, елементите или устройствата за защита или автентичност или другите средства, върху които е поставена марката, биха могли да се използват за стоки или услуги, и тази употреба би представлявала нарушение на правата на притежателя на марка на ЕС по член 9, параграфи 2 и 3, притежателят на тази марка има право да забрани следните действия, извършвани в хода на търговията:

а) поставянето на знак, идентичен или сходен с марката на ЕС, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката;

б) предлагането или пускането на пазара или складирането за тези цели, или вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които се поставя марката.

Член 11

Дата на противопоставяне на правата по отношение на трети лица

1. Правата, предоставени от марка на ЕС, могат да бъдат противопоставени на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката.

▼B

2. Може да бъде поискано разумно обезщетение за действия, извършени след датата на публикуване на заявката за марка на ЕС, в случаите, при които след публикуването на регистрацията на марката тези действия биха били забранени в резултат на това публикуване.

3. Сезираният във връзка с конкретен случай съд не се произнася по същество, докато регистрацията не бъде публикувана.

Член 12

Възпроизвеждане на марка на ЕС в речник

Ако възпроизвеждането на дадена марка на ЕС в речник, в енциклопедия или в сходно справочно произведение създава впечатлението, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които марката е регистрирана, издателят, по искане на притежателя на марката на ЕС, гарантира, че възпроизвеждането на марката най-късно при следващото издание на публикуването се придружава от указание, че това е регистрирана марка.

Член 13

Забрана за използване на марка на ЕС, регистрирана на името на агент или на представител

Когато марка на ЕС е била регистрирана на името на агента или на представителя на притежателя на тази марка без разрешението на притежателя, последния има право да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител, ако той не е разрешил това използване, освен ако агентът или представителят не обосноват действията си.

Член 14

Ограничения на действието на марка на ЕС

1. Марка на ЕС не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват, в процеса на търговия:

а) името или адреса на третото лице — когато третото лице е физическо лице;

б) знаци или означения, които не са отличителни или са свързани с вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата, или с други характеристики на стоките или услугите;

в) марката на ЕС с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на тази марка, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означи предназначението на продукт или услуга, най-вече като принадлежности или резервни части.

2. Параграф 1 се прилага само ако използването от третото лице е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията.

▼B

Член 15

Изчерпване на правата, предоставени от марка на ЕС

1. Марка на ЕС не дава право на притежателя да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Европейското икономическо пространство под тази марка от притежателя или с негово съгласие.

2. Параграф 1 не се прилага, когато съществуват законни основания за притежателя да се противопостави на по-нататъшното търгуване на стоките, по-специално когато състоянието на стоките е променено или влошено след тяхното пускане на пазара.

Член 16

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка на ЕС, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 60, параграф 1, 3 или 4, член 61, параграф 1 или 2 или член 64, параграф 2 от настоящия регламент.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана национална марка, ако тази по-късно регистрирана национална марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 8 или член 9, параграф 1 или 2 или член 46, параграф 3 от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

3. Когато притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграф 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на посочената по-ранна марка на ЕС в рамките на производството за установяване на нарушение.

Член 17

Допълнително прилагане на националното право относно нарушението

1. Действието на марките на ЕС се урежда единствено от разпоредбите на настоящия регламент. От друга страна, нарушението на правата върху марка на ЕС се урежда от националното право относно нарушението на правата върху национална марка в съответствие с разпоредбите на глава X.

2. Настоящият регламент не изключва възможността искове, свързани с марка на ЕС, да бъдат подавани въз основа на правото на държавите членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.

3. Приложимите процедурни правила се определят в съответствие с разпоредбите на глава X.

([1]) Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 23.12.2015 г., стр. 1).

▼B

РАЗДЕЛ 3

Използване на марка на ЕС

Член 18

Използване на марка на ЕС

1. Ако в срок от пет години, считано от регистрацията, марката на ЕС не е била реално използвана от притежателя в Съюза за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат срок от пет години, марката на ЕС подлежи на санкциите, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползването.

Използване по смисъла на първа алинея представлява също така:

а) използването на марката на ЕС под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, независимо от това дали марката под формата, в която е използвана, е също регистрирана на името на притежателя;

б) поставянето на марката на ЕС върху стоките или върху тяхната опаковка в Съюза единствено за целите на износа.

2. Използването на марката на ЕС със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.

РАЗДЕЛ 4

Марки на ЕС като обект на собственост

Член 19

Приравняване на марките на ЕС на национални марки

1. Освен ако членове 20—28 не предвиждат друго, марка на ЕС като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Съюза като национална марка, регистрирана в държавата членка, в която, според регистъра:

а) се намира седалището или постоянният адрес на притежателя към съответната дата;

б) когато буква а) не се прилага, притежателят има място на стопанска дейност към съответната дата.

2. В случаите, които не са предвидени в параграф 1, държавата членка, посочена в споменатия параграф, е държавата членка, в която се намира седалището на Службата.

3. Ако повече лица са вписани в регистъра като съпритежатели, параграф 1 се прилага по отношение на този, който е вписан първи; при липса на такъв той се прилага по реда на тяхното вписване по отношение на следващите съпритежатели, които са вписани там. Когато параграф 1 не се прилага по отношение на никой от съпритежателите, се прилага параграф 2.

▼B

Член 20

Прехвърляне

1. Марка на ЕС може да бъде прехвърляна отделно от прехвърлянето на предприятието за всички или част от стоките или услугите, за които тя е била регистрирана.

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката на ЕС, освен ако в съответствие с приложимото право за прехвърлянето съществува договореност в противен смисъл или това се подразбира ясно от обстоятелствата. Тази разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.

3. Без да се засяга параграф 2, прехвърлянето на марка на ЕС се прави писмено и изисква подписа на страните по договора, освен ако то произтича от съдебно решение; в противен случай прехвърлянето е нищожно.

4. По искане на една от страните прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува.

5. Заявката за регистрация на прехвърляне съдържа информация за идентифициране на марката на ЕС, новия притежател, стоките и услугите, за които се отнася прехвърлянето, както и документи, надлежно установяващи прехвърлянето в съответствие с параграфи 2 и 3. Заявката може да съдържа освен това, когато е приложимо, информация за идентифициране на представителя на новия притежател.

6. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определят:

а) подробното съдържание на заявката за регистрация на прехвърляне;

б) видовете документи, необходими за установяване на прехвърляне, като се взема предвид съгласието, дадено от регистрирания притежател и неговия правоприемник;

в) подробностите за това как да се обработват заявки за частични прехвърляния, като се гарантира, че стоките и услугите в остатъка от регистрацията и новата регистрация не се припокриват и че за новата регистрация е създадено отделно досие, включително нов регистрационен номер.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

7. Когато условията, приложими за регистрацията на прехвърляне, както са определени в параграфи 1, 2 и 3 или в актовете за изпълнение, посочени в параграф 6, не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, тя отхвърля заявката за регистрация на прехвърлянето.

8. Възможно е да бъде подадена само една заявка за регистрация на едно прехвърляне за две или повече марки, при условие че регистрираният притежател и неговият правоприемник са едни и същи във всеки отделен случай.

▼B

9. Параграфи 5—8 се прилагат и за заявките за марки на ЕС.

10. В случай на частично прехвърляне всяка заявка, подадена от първоначалния притежател и очакваща решение по отношение на първоначалната регистрация, се счита за висяща по отношение на остатъка от регистрацията и новата регистрация. В случай че се предвижда плащането на такси за заявката и че тези такси са платени от първоначалния притежател, новият притежател не е длъжен да плаща допълнителни такси за тази заявка.

11. Докато прехвърлянето не бъде вписано в регистъра, правоприемникът не може да се позовава на правата, произтичащи от регистрацията на марката на ЕС.

12. Когато трябва да бъдат спазени срокове по отношение на Службата, правоприемникът може да направи в Службата декларациите, предвидени за тази цел, веднага щом тя получи искането за регистрация на прехвърлянето.

13. Всички документи, които трябва да се нотифицират на притежателя на марката на ЕС в съответствие с член 98, се адресират до лицето, регистрирано като притежател.

Член 21

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

1. Когато марка на ЕС е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, последният има право да поиска прехвърлянето на регистрацията на марка на ЕС в негова полза, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

2. Притежателят може да представи искане за прехвърляне съгласно параграф 1 от настоящия член пред:

а) Службата съгласно член 60, параграф 1, буква б), вместо да подаде искане за обявяване на недействителност;

б) съд за марките на Европейския съюз („съд за марките на ЕС“) съгласно предвиденото в член 123, вместо да предяви насрещен иск за обявяване на недействителност въз основа на член 128, параграф 1.

Член 22

Вещни права

1. Марка на ЕС може, независимо от предприятието, да бъде давана в залог или да бъде обект на други вещни права.

2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, или прехвърлянето на тези права, се вписват в регистъра и се публикуват.

3. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 2.

Член 23

Принудително изпълнение

1. Марка на ЕС може да бъде предмет на принудително изпълнение.

2. По отношение на производството по принудително изпълнение по отношение на марка на ЕС, изключителна компетентност имат съдилищата и органите на държавата членка, определена в съответствие с член 19.

▼B

3. По искане на една от страните принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

4. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 3.

Член 24

Производства по несъстоятелност

1. Единствените производства по несъстоятелност, в които може да участва марка на ЕС, са тези, които са открити в държавата членка, на чиято територия се намира центърът на основите интереси на длъжника.

Въпреки това, когато длъжникът е застрахователно предприятие или кредитна институция, както е определено съответно в Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и в Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]), единственото производство по несъстоятелност, в което може да участва марка на ЕС е това, което е открито в държавата членка, в която е било разрешено предприятието или институцията.

2. В случай на съвместно притежаване на марка на ЕС параграф 1 се прилага по отношение на дела на съпритежателя.

3. Когато марка на ЕС участва в производство по несъстоятелност, по искане на компетентния национален орган вписване в този смисъл се прави в регистъра и се публикува в Бюлетина на марките на Европейския съюз, посочен в член 116.

Член 25

Лицензиране

1. Марка на ЕС може да бъде обект на лицензия за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и за цялата или за част от Съюза. Лицензията може да бъде изключителна и неизключителна.

2. Притежателят на марка на ЕС може да се позове на правата, предоставени от тази марка срещу лицензополучател, който нарушава една от клаузите на лицензионния договор по отношение на:

а) неговия срок;

б) формата, която се покрива от регистрацията и под която марката може да бъде използвана;

в) естеството на стоките или на услугите, за които е предоставена лицензията;

г) територията, на която марката може да бъде поставяна; или

д) качеството на произвежданите стоки или на предоставяните от лицензополучателя услуги.

([1]) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

([2]) Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

▼B

3. Без да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне производство за нарушение на марка на ЕС само със съгласието на притежателя ѝ. Въпреки това притежателят на изключителна лицензия може да започне такова производство, ако след официално уведомление притежателят на марката не започне сам производство за нарушение в рамките на подходящ срок.

4. Всеки лицензополучател има право да се намеси в производството за нарушение, започнато от притежателя на марката на ЕС, за да му бъдат възстановени причинените вреди.

5. По искане на една от страните предоставянето или прехвърлянето на лицензия за марка на ЕС се вписва в регистъра и се публикува.

6. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 5.

Член 26

Процедура за вписване на лицензии и други права в регистъра

1. Член 20, параграфи 5 и 6 и правилата, приети съгласно него, и член 20, параграф 8 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на регистрацията на вещно право или прехвърлянето на вещно право съгласно посоченото в член 22, параграф 2, мярката за принудително изпълнение съгласно член 23, параграф 3, участието в производство по несъстоятелност съгласно член 24, параграф 3, както и по отношение на регистрацията или прехвърлянето на лицензия съгласно член 25, параграф 5 при следните условия:

а) изискването относно идентифицирането на стоките и услугите, за които се отнася прехвърлянето, не се прилага по отношение на искане за регистрация на вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност;

б) изискването относно документи, доказващи прехвърлянето, не се прилага, когато искането е отправено от притежателя на марката на ЕС.

2. Заявката за регистрация на правата, посочена в параграф 1, не се счита за подадена, докато не бъде заплатена необходимата такса.

3. Заявката за регистрация на лицензия може да съдържа искане за вписване на лицензия в регистъра като едно или няколко от следните неща:

а) изключителна лицензия;

б) сублицензия, в случай че лицензията е предоставена от лицензополучател, чиято лицензия е вписана в регистъра;

в) лицензия, ограничена само до част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката;

г) лицензия, ограничена до част от Съюза;

д) временна лицензия.

Когато е подадено искане за регистриране на лицензия като лицензия по букви в), г) и д) от първа алинея, в заявката за регистрация на лицензия трябва да са посочени стоките и услугите, частта от Съюза и срока, за които се дава лицензията.

▼B

4. В случай че не са изпълнени условията за регистрация, предвидени в членове 22—25, в параграфи 1 и 3 от настоящия член и в другите приложими правила, приети съгласно настоящия регламент, Службата уведомява заявителя за пропуска. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля заявката за регистрация.

5. Параграфи 1 и 3 се прилагат *mutatis mutandis* за заявки за марки на ЕС.

Член 27

Противопоставимост по отношение на трети лица

1. Правните действия, посочени в членове 20, 22 и 25 относно марка на ЕС са противопоставими по отношение на трети лица във всички държави членки едва след вписването им в регистъра. ►C2 Въпреки това преди вписването му, едно такова действие е противопоставимо по отношение на трети лица, които са придобили права върху марката след датата на това действие, но които са знаели за него към момента на придобиването на тези права. ◄

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на лице, което придобива марка на ЕС или право върху марката на ЕС чрез прехвърлянето на цялото предприятие или чрез всяко друго универсално правоприемство.

3. Противопоставимостта по отношение на трети лица на правните действия, посочени в член 23, се урежда от правото на държавата членка, определена в съответствие с член 19.

4. До влизането в сила на общи правила за държавите членки в областта на несъстоятелността, противопоставимостта по отношение на третите лица на едно производство по несъстоятелност или на сходни производства се урежда от правото на държавата членка, в която най-напред е било започнато такова производство по смисъла на националното право и конвенциите, приложими в тази област.

Член 28

Заявка за марка на ЕС като обект на собственост

Членове 19—27 се прилагат по отношение на заявките за марка на ЕС.

Член 29

Процедура за отмяна или промяна на вписването в регистъра на лицензии и други права

1. Регистрация, направена съгласно член 26, параграф 1, се отменя или променя по искане на едно от заинтересованите лица.

2. Заявката съдържа регистрационния номер на марката на ЕС и описание на правото, чиято регистрация се иска да бъде отменена или променена.

▼B

3. Заявката за отмяна на лицензия, вещно право или принудителна мярка не се счита за подадена, докато не бъде заплатена необходимата такса.

4. Заявката се придружава от документи, удостоверяващи, че регистрираното право вече не съществува или че лицензополучателят или притежателят на друго право е съгласен с отмяната или промяната на регистрацията.

5. Ако условията за отмяна или промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуска. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля заявката за отмяна или промяна на регистрацията.

6. Параграфи 1—5 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis* за вписванията, направени в досиетата съгласно член 26, параграф 5.

ГЛАВА III

ЗАЯВКА ЗА МАРКА НА ЕС

РАЗДЕЛ 1

Подаване на заявка и условия, на които тя трябва да отговаря

Член 30

Подаване на заявки

1. Заявка за марка на ЕС се подава в Службата.

2. Службата издава без забавяне на заявителя разписка, която съдържа най-малко номера на досието, изображение, описание или друго идентифициращо марката средство, естеството и броя на документите, както и датата на получаването им. Разписката може да бъде издадена по електронен път.

Член 31

Условия, на които трябва да отговаря заявката

1. Заявката за марка на ЕС съдържа:

а) молба за регистрация на марка на ЕС;

б) информация, която позволява да се идентифицира заявителят;

в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;

г) изображение на марката, което отговаря на изискванията, установени в член 4, буква б).

▼B

2. Заявката за марка на ЕС подлежи на заплащането на такса за подаване на заявка, която обхваща един клас стоки или услуги и, когато е необходимо, една или повече такси за клас за всеки клас стоки и услуги след първия клас, и когато е приложимо, на такса за търсене.

3. В допълнение към условията, посочени в параграфи 1 и 2, заявката за марка на ЕС трябва да отговаря на формалните условия, установени в настоящия регламент и в актовете за изпълнение, приети съгласно настоящия регламент. Ако в тези условия е предвидено електронно изображение на марката, изпълнителният директор може да определи форматите и максималния размер на съответния електронен файл.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на заявката. Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 32

Дата на подаване

Датата на подаване на заявка за марка на ЕС е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 31, параграф 1, са подадени в Службата от заявителя, при условие че плащането на таксата за подаване на заявка е направено в срок от един месец от датата на подаване на тези документи.

Член 33

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация на марка, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. („Класификацията от Ница“).

2. Стоките и услугите, за които се иска защита с марката, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита.

3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на необходимите стандарти за яснота и точност, посочени в настоящия член.

4. Службата отхвърля заявката по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от Службата за тази цел.

5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива понятия или означения не се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.

▼B

6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, заявителят групира стоките и услугите според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и ги представя съгласно поредността на класовете.

7. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга въз основа на факта, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница. На отделните стоки и услуги не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

8. Притежателите на марки на ЕС, за които е подадена заявка преди 22 юни 2012 г. и които са регистрирани по отношение на цяло заглавие на клас от Класификацията от Ница, могат да декларират, че намерението им към датата на подаване е било да търсят защита за стоки или услуги извън тези, обхванати от буквалния смисъл на заглавието на този клас, при условие че така определените стоки или услуги са включени в азбучния списък за посочения клас на изданието на Класификацията от Ница, което е било в сила към датата на подаване.

Декларацията се подава в Службата в срок до 24 септември 2016 г. и в нея се посочват по ясен, точен и конкретен начин стоките и услугите извън тези, които недвусмислено са обхванати от буквалния смисъл на означенията в заглавието на класа, за които се е отнасяло първоначалното намерение на притежателя. Службата взема подходящи мерки за нанасяне на съответните промени в регистъра. Възможността да се направи декларация в съответствие с първата алинея на настоящия параграф не засяга прилагането на член 18, член 47, параграф 2, член 58, параграф 1, буква а) и член 64, параграф 2.

Смята се, че марките на ЕС, за които не е подадена декларация в рамките на срока, посочен във втора алинея, включват, считано от изтичането на този срок, само стоки или услуги, ясно обхванати от буквалния смисъл на означенията, включени в заглавието на съответния клас.

9. При изменение на регистъра изключителните права, предоставени чрез марката на ЕС съгласно член 9, не възпрепятстват никое трето лице да продължи да използва дадена марка във връзка със стоки или услуги, когато и доколкото използването на марката за тези стоки или услуги:

а) е започнало преди изменението на регистъра; и

б) не нарушава правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.

В допълнение, изменението на списъка със стоки или услуги, записани в регистъра, не дава на притежателя на марка на ЕС правото да се противопоставя или да подава искане за обявяване на недействителност на по-късна марка, когато и доколкото:

а) по-късната марка е била в употреба или е била подадена заявка за регистриране на марката за стоки или услуги преди изменението на регистъра; и

б) използването на марката във връзка с тези стоки или услуги не нарушава или не би нарушило правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Приоритет

Член 34

Право на приоритет

1. Лице, което надлежно е подало заявка за марка във или за една от държавите страни по Парижката конвенция или по споразумението за създаване на Световната търговска организация, или неговият правоприемник, се ползва, при подаването на заявка за марка на ЕС за същата марка и за стоки или услуги, идентични със или съдържащи се в тези, за които е била подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца, считано от датата на подаване на първата заявка.

2. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното право на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености, се признава като пораждащо право на приоритет.

3. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно, за да се установи датата, на която е била подадена заявката, какъвто и да е резултатът от тази заявка.

4. Последваща заявка, подадена за същата марка, за същите стоки или услуги, във или за същата страна като предходната първа заявка се счита за първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че към датата на подаване на последващата заявка предходната заявка е била оттеглена, оставена без движение или е получила отказ, без да е била подложена на публична проверка и без да произвежда права, и която още не е послужила за основание за претендиране на право на приоритет. Тогава предходната заявка не може повече да служи за основание за претендиране на право на приоритет.

5. Ако първото подаване е било направено в държава, която не е страна по Парижката конвенция или по Споразумението за създаване на Световната търговска организация, параграфи 1—4 се прилагат само доколкото според публикувани констатации тази държава предоставя, въз основа на първо подаване, направено в Службата и при условия, равнозначни на тези, установени в настоящия регламент, право на приоритет с равностоен ефект. Когато е необходимо, изпълнителният директор иска от Комисията да разгледа възможността за отправяне на запитване дали държавата по смисъла на първото изречение предоставя такова реципрочно третиране. Ако Комисията определи, че се предоставя реципрочно третиране в съответствие с първото изречение, тя публикува съобщение в този смисъл в *Официален вестник на Европейския съюз.*

6. Параграф 5 се прилага от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на съобщението, в което се определя, че реципрочното третиране се предоставя, освен ако в съобщението не се посочва по-ранна дата, от която се прилага. Той спира да се прилага от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на съобщението на Комисията, в което се установява, че реципрочното третиране вече не се предоставя, освен ако в съобщението не се посочва по-ранна дата, от която това е приложимо.

7. Съобщенията, посочени в параграфи 5 и 6, следва да бъдат публикувани също и в Официалния вестник на Службата.

▼B

Член 35

Претендиране на приоритет

1. Претенциите за приоритет се представят заедно със заявката за марка на ЕС и включват датата, номера и държавата на предходната заявка. Документацията в подкрепа на претенциите за приоритет се представя в срок от три месеца от датата на подаване.

2. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно каква документация трябва да се подаде при претендиране на приоритет на предишна заявка в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

3. Изпълнителният директор може да определи, че документацията, която заявителят следва да предостави в подкрепа на претенцията за приоритет, може да бъде по-малко подробна от необходимото съгласно конкретното посочване, прието в съответствие с параграф 2, при условие че необходимата информация е вече на разположение на Службата от други източници.

Член 36

Действие на правото на приоритет

В резултат на действието на правото на приоритет за дата на приоритета се счита датата на подаване на заявката за марка на ЕС за целите на определянето на поредността на правата.

Член 37

Еквивалентност на значението на подаване на заявка на ниво Съюза с националното подаване на заявка

Заявката за марка на ЕС, на която е била дадена дата на подаване, има в държавите членки значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, което се иска чрез заявката за марка на ЕС.

РАЗДЕЛ 3

Изложбен приоритет

Член 38

Изложбен приоритет

1. Ако заявителят за марка на ЕС е представил под марката, за която е подадена заявката, стоки или услуги по време на международна изложба, официална или официално призната по смисъла на Конвенцията относно международните изложби, подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. и последно изменена на 30 ноември 1972 г., той може, при условие че подава заявка в срок от шест месеца, считано от датата на първото представяне на стоките или на услугите под марката, за която е подадена заявка, да се позовава, считано от тази дата, на право на приоритет по смисъла на член 36. Претенцията за приоритет се подава заедно със заявката за марка на ЕС.

2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет в съответствие с параграф 1, прилага доказателства за представяне на стоките или услугите под марката, за която е подадена заявка, в срок от три месеца от датата на подаване.

▼B

3. Изложбеният приоритет, предоставен в една държава членка или в трета страна, не удължава срока на приоритет, предвиден в член 34.

4. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно какъв вид доказателства трябва да бъдат представени и подробностите за тях при претендиране на изложбен приоритет в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

РАЗДЕЛ 4

Предходност на национална марка

Член 39

Претендиране на предходност на националната марка в заявка за марка на ЕС или след подаването на заявката

1. Притежателят на по-ранна марка, регистрирана в държава членка, включително на марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или на по-ранна марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава членка, който подава заявка за идентична марка с цел тя да бъде регистрирана като марка на ЕС за стоки или за услуги, идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранната марка, може да претендира за марката на ЕС предходността на по-ранната марка, по отношение на държавата членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Претенциите за предходност се представят или заедно със заявката за марка на ЕС, или в срок от два месеца от датата на подаване на заявката и включват посочване на държавата членка или държавите членки, в които или за които е регистрирана марката, номера и датата на подаване на съответната регистрация, както и стоките и услугите, за които е регистрирана марката. Когато в заявката се претендира за предходността на една или няколко регистрирани по-ранни марки, документацията в подкрепа на претенцията за предходност се представя в срок от три месеца от датата на подаване. Когато заявителят желае да предяви претенция за предходност след подаването на заявката, документацията в подкрепа на претенцията за предходност се представя на Службата в срок от три месеца от получаването на претенцията за предходност.

3. Единствената последица от предходността съгласно настоящия регламент е, че когато притежателят на марката на ЕС се откаже от по-ранната марка или допусне да изтече нейната регистрация, се счита, че той продължава да се ползва със същите права като тези, които той би имал, ако по-ранната марка продължи да бъде регистрирана.

4. Предходността, претендирана за дадена марка на ЕС, изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е обявена за недействителна или е отменена. Когато по-ранната марка е отменена, предходността изтича, при условие че отмяната поражда действие преди датата на подаване на заявка или датата на приоритет на марката на ЕС.

5. Службата информира Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или централното ведомство за индустриална собственост на съответната държава членка за претенцията за предходност.

6. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно каква документация трябва да се подаде при претендиране на предходност на национална марка или на марка, регистрирана съгласно международни споразумения, които имат действие в дадена държава членка в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

▼B

7. Изпълнителният директор може да определи, че документацията, която заявителят следва да предостави в подкрепа на претенцията за предходност, може да бъде по-малко подробна от необходимото съгласно конкретното посочване, прието в съответствие с параграф 6, при условие че необходимата информация е вече на разположение на Службата от други източници.

Член 40

Претендиране на предходност на национална марка след регистрацията на марка на ЕС

1. Притежателят на марка на ЕС, който е притежател на по-ранна идентична марка, регистрирана в държава членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или на по-ранна идентична марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава членка, за стоки или услуги, които са идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранна марка, може да претендира предходността на по-ранната марка по отношение на държавата членка, във или за която тя е била регистрирана.

2. Претенциите за предходност, подадени съгласно параграф 1 от настоящия член, включват посочване на регистрационния номер на марката на ЕС, името и адреса на нейния притежател, държавата членка или държавите членки, в които или за които е регистрирана по-ранната марка, номера и датата на подаване на съответната регистрация, стоките и услугите, за които е регистрирана марката, и онези, по отношение на които се претендира предходност, както и удостоверителна документация, както е предвидено в правилата, приети съгласно член 39, параграф 6.

3. Ако изискванията за претендиране на предходност не са изпълнени, Службата уведомява притежателя на марката на ЕС за пропуска. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля претенцията.

4. Прилага се член 39, параграфи 3, 4, 5 и 7.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯ

РАЗДЕЛ 1

Разглеждане на заявките

Член 41

Проверка на условията за подаване

1. Службата проверява:

а) дали заявката за марка на ЕС отговаря на условията за предоставяне на дата за подаване в съответствие с член 32;

б) заявката за марка на ЕС отговаря на условията и изискванията, посочени в член 31, параграф 3;

в) когато е приложимо, дали таксите за клас са били платени в предвидения срок.

▼B

2. Когато заявката за марка на ЕС не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, Службата кани заявителя да отстрани, в рамките на два месеца от получаването на нотификацията, нередностите или да заплати дължимите такси.

3. Ако в тези срокове не бъдат отстранени констатираните нередности или не бъдат заплатени дължимите такси съгласно параграф 1, буква а), заявката не се разглежда като заявка за марка на ЕС. Ако заявителят се съобрази с поканата на Службата, тя предоставя като дата на подаване на заявката датата, на която са били отстранени констатираните нередности или е било извършено дължимото плащане.

4. Ако констатираните нередности съгласно параграф 1, буква б) не бъдат отстранени в установените срокове, Службата отхвърля заявката.

5. Ако неизпълнението на задължението за плащане, констатирано съгласно параграф 1, буква в), не бъде отстранено в рамките на установените срокове, заявката се счита за оттеглена, освен ако не стане ясно кои са класовете стоки или услуги, които платената сума е предназначена да покрие. При липса на други критерии за определяне на класовете, които платената сума е предназначена да покрие, Службата взема класовете по реда им в класификацията. Заявката се счита за оттеглена по отношение на онези класове, за които не са били заплатени полагащите се такси или същите са били само частично заплатени.

6. Неспазването на разпоредбите относно претенцията за приоритет води до загуба на правото на приоритет на заявката.

7. Неизпълнението на условията относно претенцията за предходност на национална марка води до загуба на това право на претенция по отношение на заявката.

8. Ако изискванията по параграф 1, букви б) и в) не са били изпълнени само по отношение на някои стоки или услуги, Службата отхвърля заявката или се губи правото на приоритет или правото на предходност само по отношение на тези стоки и услуги.

Член 42

Проверка на абсолютните основания за отказ

1. Когато по силата на член 7 е отказано да бъде регистрирана марка за всички или за част от стоките или услугите, за които е подадена заявка за марка на ЕС, заявката се отхвърля за тези стоки или услуги.

2. Заявката не може да бъде отхвърлена, преди на заявителя да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите бележки. За тази цел Службата уведомява заявителя за основанията за отказ на регистрацията и определя срок, в който той може да оттегли или да измени заявката си или да представи своите бележки. Ако заявителят не отстрани основанията за отказ на регистрацията, Службата отказва регистрацията изцяло или частично.

РАЗДЕЛ 2

Търсене

Член 43

Доклад с резултатите от търсенето

1. По искане на заявителя за марка на ЕС при подаване на заявката, Службата съставя доклад с резултатите от търсенето в Европейския съюз („доклад с резултатите от търсенето в ЕС“), в който се посочват откритите предходни марки на ЕС или заявки

▼B

за марки на ЕС, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание против регистрацията на марката на ЕС, за която се подава заявка.

2. Когато по време на подаването на заявка за марка на ЕС заявителят поиска изготвянето на доклад с резултатите от търсенето от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и когато съответната такса за търсенето е била платена в рамките на срока за плащане на таксата за подаване на заявката, Службата изпраща незабавно копие от заявката за марка на ЕС до централните ведомства за индустриална собственост на всяка държава членка, която е информирала Службата за решението си да извърши търсене в собствените си регистри на марки по отношение на заявки за марки на ЕС.

3. Всяко от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, посочени в параграф 2, предава доклад с резултатите от търсенето, в който или се посочват откритите по-ранни национални марки, заявките за национални марки или марките, които са регистрирани съгласно международни споразумения, имащи действие в държавата членка или държавите членки, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на заявената марка на ЕС, или се посочва, че при търсенето не са установени подобни права.

4. Службата, след консултация с управителния съвет, предвиден в член 153 („управителния съвет“), определя съдържанието и подробните правила за изготвянето на докладите.

5. Службата плаща определена сума на всяко едно централно ведомство за индустриална собственост за всеки един доклад с резултати от търсенето, предоставен в съответствие с параграф 3. Размерът на тази сума, който е един и същ за всяко ведомство, се определя от Бюджетния комитет посредством решение, прието с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите членки.

6. Службата изпраща на заявителя за марка на ЕС поискания доклад с резултатите от търсенето в ЕС и всички поискани и получени национални доклади с резултатите от търсенето.

7. След публикуването на заявката за марка на ЕС Службата информира притежателите за всички по-ранни марки на ЕС или заявки за марки на ЕС, посочени в доклада с резултатите от търсенето в ЕС, за публикуването на заявката за марка на ЕС. Последното се прилага независимо от това дали заявителят е поискал да получи доклада с резултатите от търсенето в ЕС, освен в случаите, когато притежателят на по-ранна регистрация или заявка поиска да не получава нотификацията.

РАЗДЕЛ 3

Публикуване на заявката

Член 44

Публикуване на заявката

1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на ЕС, са изпълнени, заявката се публикува за целите на член 46, освен ако нейната регистрация не е отказана съгласно член 42. Публикуването на заявката не засяга информация, която вече е предоставена на обществеността по друг начин в съответствие с настоящия регламент или с актовете, приети съгласно настоящия регламент.

2. Когато след публикацията заявката е отхвърленасъгласно член 42, решението за отхвърляне се публикува, когато стане окончателно.

3. Когато публикуваната заявка съдържа грешка по вина на Службата, Службата коригира грешката служебно или по искане на заявителя и публикува корекцията.

▼B

Правилата, приети съгласно член 49, параграф 3, се прилагат *mutatis mutandis*, когато дадена корекция е поискана от заявителя.

4. Член 46, параграф 2 също се прилага, когато корекцията се отнася до списъка на стоките или услугите или до изображението на марката.

5. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на публикацията на заявката. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

РАЗДЕЛ 4

Бележки на трети лица и възражение

Член 45

Бележки на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят на Службата писмени бележки, посочващи на кое от основанията по членове 5 и 7 марката не следва да бъде регистрирана служебно.

Лицата и групите или организациите, посочени в първа алинея, не са страни в производството пред Службата.

2. Бележките на трети лица се представят до изтичането на срока за представяне на възражения или, когато е подадено възражение срещу марката, преди постановяване на окончателно решение по възражението.

3. Представянето на бележки съгласно параграф 1 се извършва без да се засяга правото на Службата по собствена инициатива да открие повторно процедурата по разглеждане на абсолютни основания по всяко време преди регистрацията, когато това е целесъобразно.

4. Бележките, посочени в параграф 1, се съобщават на заявителя, който може да даде становище по тях.

Член 46

Възражение

1. В срок от три месеца след публикуването на заявката за марка на ЕС може да бъде направено възражение срещу регистрацията на марка на основание, че регистрацията трябва да бъде отказана по силата на член 8:

а) в случаите по член 8, параграфи 1 и 5 — от притежателите на по-ранни марки, посочени в член 8, параграф 2, както и от лицензополучателите, упълномощени от притежателите на тези марки;

б) в случаите по член 8, параграф 3 — от притежателите на марки, посочени в същата разпоредба;

в) в случаите по член 8, параграф 4 — от притежателите на по-ранни марки или по-ранни знаци, посочени в същата разпоредба, както и от лицата, упълномощени съгласно приложимото национално право да упражняват тези права;

г) от лицата, които имат право съгласно съответното законодателство на Съюза или национално право да упражняват посочените в член 8, параграф 6 права.

▼B

2. Възражение срещу регистрацията на марката може да бъде направено при условията, установени в параграф 1, в случай на публикуване на изменена заявка в съответствие с член 49, параграф 2, второ изречение.

3. Възражението е в писмена форма и е мотивирано. То се счита за направено едва след плащането на таксата за възражение.

4. В срок, определен от Службата, възразяващият може да представи факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си.

Член 47

Разглеждане на възражението

1. При разглеждането на възражението Службата приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока, определен от Службата, бележки относно съобщенията на другите страни или на тях самите.

2. По молба на заявителя притежателят на по-ранна марка на ЕС, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години, предхождащи датата на подаването или датата на приоритета на заявката за марка на ЕС, по-ранната марка на ЕС е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се обосновава възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата по-ранната марка на ЕС е била регистрирана преди не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства възражението се отхвърля. Ако по-ранната марка на ЕС е била използвана само за една част от стоките или услугите, за които е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Съюза е заменено с използване в държавата членка, в която е защитена по-ранната национална марка.

4. Ако сметне за необходимо, Службата може да покани страните да се споразумеят.

5. Ако от разглеждането на възражението става ясно, че е изключено марката да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за марка на ЕС, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. В противен случай, възражението се отхвърля.

6. Решението за отхвърляне на заявката се публикува, когато стане окончателно.

Член 48

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които подробно се определя процедурата за подаване и разглеждане на възражения, посочена в членове 46 и 47.

▼B

РАЗДЕЛ 5

Оттегляне, ограничаване, изменение и разделяне на заявката

Член 49

Оттегляне, ограничаване и изменение на заявката

1. Заявителят може по всяко време да оттегли своята заявка за марка на ЕС или да ограничи списъка на стоки или услуги, който се съдържа в нея. Когато заявката е вече публикувана, оттеглянето или ограничаването също се публикуват.

2. Освен това заявката за марка на ЕС може да бъде изменена по молба на заявителя, само за да бъдат поправени името и адресът на заявителя, грешки при изразяването или при транскрипцията или очевидни грешки, доколкото една такава поправка не променя съществено марката или не разширява списъка на стоките или на услугите. Когато измененията се отнасят до начина, по който е представена марката, или списъка на стоките или услугите, и когато тези изменения се правят след публикуването на заявката, тя се публикува така, както е била изменена.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които подробно се определя процедурата, уреждаща изменението на заявката.

Член 50

Разделяне на заявката

1. Заявителят може да раздели заявката, като обяви, че някои от стоките и услугите, включени в оригиналната заявка, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени заявки. Стоките или услугите в отделно обособена заявка няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната заявка, нито с тези, които са включени в други отделно обособени заявки.

2. Обявяване на разделяне на заявката няма да бъде допустимо:

а) ако в случаите, когато е било внесено възражение срещу оригиналната заявка, такова обявяване има за действие въвеждането на разделение между стоките и услугите, срещу които е насочено възражението, докато решението на отдела по споровете стане окончателно или до преустановяване на производството по възражение;

б) преди Службата да е определила датата на подаване, посочена в член 32, и в рамките на срока за подаване на възражение, предвиден в член 46, параграф 1.

3. Обявяването на разделяне изисква заплащането на такса. Обявяването не се счита за направено, докато таксата не бъде платена.

4. Когато Службата констатира, че изискванията по параграф 1 и правилата, приети съгласно параграф 9, буква а), не са спазени, тя приканва заявителя да отстрани пропуските в определен от Службата срок. Ако пропуските не бъдат отстранени преди изтичане на определения срок, Службата отказва обявяването на разделяне.

▼B

5. Разделянето поражда действие на датата, на която то бъде отразено в досиетата, водени от Службата относно оригиналната заявка.

6. За всички молби и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната заявка преди датата, на която Службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената(ите) заявка(и). Таксите за оригиналните заявки, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената заявка запазва датата на подаване и всяка дата на приоритет и на предходност на оригиналната заявка.

8. Когато обявяването на разделяне е свързано със заявка, която вече е публикувана съгласно член 44, разделянето се публикува. Заявката за разделяне се публикува. С публикуването не започва нов срок за подаване на възражения.

9. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на обявяването на разделяне на заявка, подадена съгласно параграф 1;

б) подробности за това как да се процедира с обявяването на разделяне на заявка, като се гарантира, че за заявката за разделяне се създава отделно досие, включително нов номер на заявката;

в) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на заявката за разделяне съгласно параграф 8.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

РАЗДЕЛ 6

Регистрация

Член 51

Регистрация

1. Ако дадена заявка отговаря на изискванията на настоящия регламент и ако в срока, посочен в член 46, параграф 1, не е било подадено възражение или подадено такова е било анулирано чрез оттегляне, отхвърляне или друга разпоредба, търговската марка и посочените в член 111, параграф 2 данни се вписват регистъра. Тази регистрация се публикува.

2. Службата издава удостоверение за регистрация. Удостоверението може да бъде издадено по електронен път. Службата предоставя заверени или незаверени копия на удостоверението срещу заплащане на такса, когато тези копия се издават не по електронен път.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят подробното съдържание и формата на удостоверението за регистрация, посочено в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

▼B

ГЛАВА V

СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ, ПРОМЯНА И РАЗДЕЛЯНЕ НА МАРКА НА ЕС

Член 52

Срок на регистрацията

Срокът на регистрацията на марката на ЕС е десет години, считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена в съответствие с член 53 за по-нататъшни периоди от по десет години.

Член 53

Подновяване

1. Регистрацията на марката на ЕС се подновява по искане на притежателя на марката на ЕС или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.

2. Службата информира притежателя на марката на ЕС и всеки притежател на регистрирано право върху марката на ЕС за изтичането на срока на регистрацията поне шест месеца преди това изтичане. Службата не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация и това не засяга изтичането на срока на регистрацията.

3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца преди датата на изтичане на регистрацията. Заплащането на основната такса за подновяването и, ако е необходимо, на една или повече такси за клас за всеки клас стоки или услуги след първия също се извършва в този срок. В противен случай искането може все още да бъде подадено и таксите — платени, в рамките на допълнителен срок от шест месеца след изтичане на датата на регистрацията, при условие за заплащане на допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или закъсняло подаване на искането за подновяване в рамките на този допълнителен срок.

4. Искането за подновяване включва:

а) името на лицето, което подава искане за подновяване;

б) регистрационния номер на марката на ЕС, която трябва да се поднови;

в) ако подновяването се иска само за част от регистрираните стоки и услуги — посочване на онези класове или онези стоки и услуги, за които се иска подновяване, или пък на онези класове или онези стоки и услуги, за които не се иска подновяване, групирани според класовете на класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа по тази класификация, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и е представена съгласно поредността на класовете в тази класификация.

Ако е направено плащането, посочено в параграф 3, се счита, че то съставлява искане за подновяване при условие че съдържа всички необходими указания за установяване на целта на плащането.

▼B

5. Когато искането е подадено или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги. Когато заплатените такси не са достатъчни, за да обхванат всички класове стоки и услуги, за които се иска подновяване, регистрацията се подновява, ако е ясно кой клас или кои класове трябва да бъдат включени. При отсъствието на други критерии Службата взема предвид класовете по реда на класификацията.

6. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.

7. Когато искането за подновяване е подадено в сроковете, предвидени в параграф 3, но останалите условия за подновяване, предвидени в настоящия член, не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за констатираните пропуски.

8. Когато искането за подновяване не е подадено или е подадено след изтичането на срока, предвиден в параграф 3, или когато таксите не са заплатени или са заплатени едва след като е изтекъл въпросният срок, или когато посочените в параграф 7 пропуски не са отстранени в този срок, Службата решава, че регистрацията е изтекла и нотифицира притежателя на марката на ЕС за това. Когато решението стане окончателно, Службата заличава марката от регистъра. Заличаването поражда действие от деня след датата, на която е изтекла съществуващата регистрация. Когато таксите за подновяване са били платени, но регистрацията не е подновена, тези такси се възстановяват.

9. Дадено искане за подновяване може да се подаде за две или повече марки едновременно при заплащане на необходимите такси за всяка марка, при условие че притежателите или представителите са едни и същи във всеки един случай.

Член 54

Промяна

1. Марката на ЕС не се променя в регистъра през периода на регистрацията, нито при подновяването ѝ.

2. Въпреки това ако марката на ЕС включва името и адреса на притежателя, всяка тяхна промяна, която не засяга съществено идентичността на марката, така както е била регистрирана първоначално, може да бъде регистрирана по молба на притежателя.

3. Искането за промяна включва елемента от марката, който трябва да бъде променен, както и същия елемент в променения му вариант.

Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на искането за промяна. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

4. Докато изискваната такса не бъде заплатена, се счита, че искането не е било подадено. Ако таксата не е била платена или не е била изцяло платена, Службата уведомява заявителя за това. Когато промяната се отнася до един и същ елемент на две или повече регистрации на името на един и същ притежател, може да се подаде само едно искане. Изискваната такса се плаща за всяка регистрация, която се променя. Ако изискванията за промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуска. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля искането.

▼B

5. Публикуването на регистрацията на промяната съдържа изображение на променената марка на ЕС. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от промяната, могат да оспорят регистрацията ѝ в срок от три месеца след публикуването. Членове 46 и 47 и правилата, приети съгласно член 48, са приложими по отношение на публикуването на регистрацията на промяната.

Член 55

Промяна на името или адреса

1. Всяка промяна на името или адреса на притежателя на марката на ЕС, която не е промяна на марката на ЕС в съответствие с член 54, параграф 2 и не е следствие на пълно или частично прехвърляне на марката на ЕС, се вписва в регистъра по искане на притежателя.

Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на искането за промяна на името или адреса съгласно първа алинея от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

2. За промяна на името или адреса по отношение на две или повече регистрации на името на един и същ притежател може да се подаде само едно искане.

3. Ако изискванията за промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява притежателя на марката на ЕС за пропуска. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля искането.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат също за промяна на името или адреса на регистрирания представител.

5. Параграфи 1—4 се прилагат за заявки за марки на ЕС. Промяната се вписва в досиетата, съхранявани от Службата във връзка със заявката за марка на ЕС.

Член 56

Разделяне на регистрацията

1. Притежателят на марката на ЕС може да раздели регистрацията като обяви, че някои от стоките или услугите, включени в оригиналната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

2. Обявяване на разделяне не е допустимо:

а) ако в случаите, когато искането за отмяна или за обявяване на недействителност е подадено срещу оригиналната регистрация, обявяването на разделянето има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, дотогава докато решението на отдела по отмяна стане окончателно или докато производството бъде преустановено по друг начин;

б) ако в случаите когато насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност е подаден по дело пред съд за марките на ЕС, обявяването на разделяне има за действие въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на насрещния иск, дотогава докато решението на съда за марките на ЕС не бъде отразено в регистъра съгласно член 128, параграф 6.

▼B

3. Ако изискванията по параграф 1 и съгласно актовете за изпълнение, посочени в параграф 8, не са изпълнени или списъкът на стоки и услуги, които съставляват отделно обособената регистрация, се припокрива със стоките и услугите, които остават в оригиналната регистрация, Службата приканва притежателя на марката на ЕС да отстрани пропуските в определения от Службата срок. Ако пропуските не бъдат отстранени преди изтичането на определения срок, Службата отказва обявяването на разделяне.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащане на такса. Докато таксата не бъде платена, обявяването не се счита за направено.

5. Разделянето поражда действие на датата, на която бъде вписано в регистъра.

6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната регистрация преди датата, на която Службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената(ите) регистрация(и). Таксите за оригиналната регистрация, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, всяка дата на приоритет и на предходност на оригиналната регистрация.

8. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на обявяването на разделяне съгласно параграф 1;

б) подробности за това как да се процедира с обявяването на разделяне на регистрацията, като се гарантира, че за отделно обособената регистрация се създава отделно досие, включително нов регистрационен номер.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

ГЛАВА VI

ОТКАЗ, ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

РАЗДЕЛ 1

Отказ

Член 57

Отказ

1. Марка на ЕС може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е била регистрирана.

2. Отказът се обявява писмено пред Службата от притежателя на марката. Отказът има действие едва след като бъде вписан в регистъра. Валидността на отказа от марка на ЕС, който е обявен пред Службата след подаването на искането за отмяна на тази марка съгласно член 63, параграф 1, зависи от окончателното отхвърляне или оттегляне на искането за отмяна.

▼B

3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, свързано с марката на ЕС и вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия, отказът се вписва в регистъра само ако притежателят на марката на ЕС докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже. Вписването на отказа се прави след изтичането на срока от три месеца след датата, на която притежателят съобщи на Службата, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже, или преди изтичането на този срок, веднага щом докаже, че лицензополучателят е дал съгласието си.

4. Ако не са изпълнени изискванията, приложими за отказа, Службата съобщава пропуските на заявителя. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, последната отхвърля вписването на отказа в регистъра.

5. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на обявяването на отказа съгласно параграф 2 от настоящия член и каква документация се изисква, за да се удостовери съгласието на трето лице в съответствие с параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

Основания за отмяна

Член 58

Основания за отмяна

1. Правата на притежателя на марката на ЕС се прекратяват въз основа на искане, представено в Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

а) ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да твърди, че правата на притежателя на марка на ЕС трябва да се прекратят, ако в промеждутъка между изтичането на този период и представянето на искането или насрещния иск, използването на марката е било започнато или подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичане на непрекъснатия период от пет години на неизползване, не се взема предвид, когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателят е научил, че искането би могло да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;

б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;

в) ако в резултат на използването на марката от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да въведе в заблуждение обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги;

2. Когато основанията за отмяна съществуват само за една част от стоките или от услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, правата на притежателя се прекратяват само за съответните стоки или услуги.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Основания за недействителност

Член 59

Абсолютни основания за недействителност

1. Марка на ЕС се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено до Службата, или въз основа на насрещен иск, предявен в производство за нарушение:

а) когато марката на ЕС е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 7;

б) когато заявителят е бил недобросъвестен при подаване на заявката за марка.

2. Когато марката на ЕС е била регистрирана в противоречие с член 7, параграф 1, буква б), в) или г), тя все пак не може да бъде обявена за недействителна, ако чрез използването ѝ тя е придобила след регистрацията си отличителен характер за стоките или за услугите, за които е била регистрирана.

3. Когато съществува основание за недействителност само за една част от стоките или услугите, за които е била регистрирана марката на ЕС, недействителността на марката може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги.

Член 60

Относителни основания за недействителност

1. Марка на ЕС се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено до Службата, или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение:

а) когато съществува по-ранна марка, както е посочено в член 8, параграф 2 и са изпълнени условията, посочени в параграф 1 или 5 от посочения член;

б) когато съществува марка, както е посочено в член 8, параграф 3 и са изпълнени условията, посочени в същия параграф;

в) когато съществува по-ранно право, както е посочено в член 8, параграф 4 и са изпълнени условията, посочени в същия параграф;

г) когато съществува по-ранно наименование на произход или географско указание, както е посочено в член 8, параграф 6, и са изпълнени условията, посочени в същия параграф.

Всички условия, посочени в първата алинея, трябва да бъдат изпълнени към датата на подаване или датата на приоритет на марката на ЕС.

2. Марка на ЕС също така се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено до Службата, или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, когато използването на марката може да бъде забранено по силата на друго по-ранно право съгласно законодателството на Съюза или съгласно националното право, уреждащо защитата, и по-специално на:

а) право на наименование;

б) право на изображение;

▼B

в) авторско право;

г) право на индустриална собственост.

3. Марка на ЕС не може да бъде обявена за недействителна, когато притежателят на право, посочено в параграф 1 или 2 даде изричното си съгласие за регистрацията на тази марка преди подаването на искането за обявяване на недействителността или на насрещния иск.

4. Когато притежателят на едно от правата, посочени в параграф 1 или 2, предварително е подал искане за обявяване на марка на ЕС за недействителна или предяви насрещен иск в производство за нарушение, той не може да подаде ново искане за обявяване на недействителността или да предяви насрещен иск на основата на друго от посочените права, на които той би могъл да се позове в първото си искане.

5. Прилага се член 59, параграф 3.

Член 61

Изгубване на права вследствие на търпимост

1. Когато притежателят на марка на ЕС в продължение на пет последователни години е бил съгласен с използването на по-късна марка на ЕС в Съюза, като е знаел за това използване, той губи правото си въз основа на по-ранната марка да иска обявяването на по-късната марка за недействителна по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е била използвана, освен в случаите, когато подаването на заявката за регистрация на по-късната марка на ЕС е било направено недобросъвестно.

2. Когато притежателят на по-ранна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2, или на друг по-ранен знак, посочен в член 8, параграф 4, в продължение на пет последователни години е бил съгласен с използването на по-късна марка на ЕС в държавата членка, в която тази по-ранна марка или друг по-ранен знак е защитен(а), като е знаел за това използване, той губи правото си въз основа на по-ранната марка или другия по-ранен знак да иска обявяването на по-късната марка за недействителна по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е била използвана, освен в случаите, когато подаването на заявката за регистрация на по-късната марка на ЕС е било направено недобросъвестно.

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на последващата марка на ЕС не може да се противопостави на използването на предходното право, дори да не е възможно повече позоваване на това право срещу последващата марка на ЕС.

РАЗДЕЛ 4

Последици от отмяната и обявяването на недействителността

Член 62

Последици от отмяната и обявяването на недействителността

1. Счита се, че марката на ЕС не е имала, считано от датата на подаване на искането за отмяна или на насрещен иск, действието, предвидено в настоящия регламент, в зависимост от това дали правата на притежателя са били прекратени напълно или частично. По искане на една от страните в решението може да бъде определена по-ранна дата, на която се е появило едно от основанията за отмяна.

2. Счита се, че марката на ЕС не е имала, от самото начало, действието, посочено в настоящия регламент, в зависимост от това дали марката е била обявена за недействителна напълно или частично.

▼B

3. При спазване на националните разпоредби относно исканията за възстановяване на вредите, причинени в резултат на грешка или поради недобросъвестност на притежателя на марката или относно неоснователно обогатяване, обратното действие на отмяната или на недействителността на марката не засяга:

а) решение за нарушение, придобило сила на пресъденото нещо и изпълнено преди решението за отмяна или за обявяване на недействителността;

б) договори, сключени преди решението за отмяна или обявяване на недействителността, доколкото те са били изпълнени преди това решение; въпреки това връщането на сумите, платени по силата на договор, доколкото обстоятелствата го оправдават, може да се иска на основание справедливост.

РАЗДЕЛ 5

Производство за отмяна или за обявяване на недействителност пред Службата

Член 63

Искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Искане за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на ЕС може да бъде подадено пред Службата:

а) в случаите, определени в членове 58 и 59, от всяко физическо или юридическо лице, както и всяка организация, създадена за да представлява интересите на фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, и която по смисъла на приложимото за нея право има процесуална правоспособност;

б) в случаите, определени в член 60, параграф 1, от лицата, посочени в член 46, параграф 1;

в) в случаите, определени в член 60, параграф 2, от притежателите на по-ранни права, посочени в тази разпоредба, или от лицата, упълномощени да упражняват въпросните права съгласно законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка.

2. Искането се прави писмено и се мотивира. То не се счита за направено, докато не бъде платена таксата.

3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо, когато по искане, което се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни, има произнесено решение по същество от Службата или от Съда за марките на ЕС съгласно предвиденото в член 123, и решението на Службата или на този съд относно искането е окончателно.

Член 64

Разглеждане на искането

1. В хода на разглеждането на искането за отмяна или за обявяване на недействителност Службата приканва страните, толкова често колкото е необходимо, да представят в срока, който им е даден, бележките си по съобщенията, които тя им е изпратила, или по съобщенията на други страни.

▼B

2. Ако притежателят на марката на ЕС поиска това, притежателят на по-ранна марка на ЕС, който е страна по производството за обявяване на недействителност, представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на заявката за обявяване на недействителност, по-ранната марка на ЕС е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които е регистрирана и които са посочени от притежателя на тази по-ранна марка като основание на заявката, или че съществуват основателни причини за неизползването, при условие че към тази дата по-ранната марка на ЕС е била регистрирана най-малко отпреди пет години. Ако към датата на подаване на заявката за марка на ЕС или датата на приоритета на заявката за марка на ЕС по-ранната марка на ЕС е била регистрирана най-малко преди пет години, притежателят на по-ранната марка на ЕС представя доказателства, че условията, посочени в член 47, параграф 2, са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства заявката за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако по-ранната марка на ЕС е била използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, тя се счита за регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага за по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се приема, че използването в Съюза се заменя с използване в държавата членка, където е защитена по-ранната национална марка.

4. Службата, ако счита за необходимо, може да прикани страните да се споразумеят.

5. Ако в резултат на разглеждането на искането за отмяна или за обявяване на недействителност става ясно, че марката не е трябвало да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, правата на притежателя на марката на ЕС се прекратяват или се обявява недействителността на марката за съответните стоки или услуги. В противен случай искането за отмяна или за обявяване на недействителността се отхвърля.

6. Решението на Службата относно искането за отмяна или за обявяване на недействителност се вписва в регистъра веднага след като то стане окончателно.

Член 65

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробностите по процедурите за отмяна или обявяване на недействителност на марка на ЕС, посочени в членове 63 и 64, както и прехвърлянето на марка на ЕС, регистрирана на името на агент, посочено в член 21.

ГЛАВА VII

ПРОИЗВОДСТВО ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 66

Решения, които подлежат на обжалване

1. Решенията на всички компетентни да приемат решения отдели в Службата, които са изброени в член 159, букви а)—г) и при целесъобразност — буква е) от посочения член, подлежат на обжалване. Тези решения пораждат действие едва от датата на изтичане на срока за обжалване, посочен в член 68. Подаването на жалба има суспендиращо действие.

▼B

2. Решение, което не слага край на едно производство по отношение на една от страните, подлежи на обжалване само с окончателното решение, освен ако въпросното решение позволява самостоятелно обжалване.

Член 67

Лица, които могат да обжалват и да бъдат страни в производството по обжалване

Всяка страна в производство, което е приключило с решение, може да обжалва това решение, доколкото то не удовлетворява претенциите ѝ. Другите страни в производството са страни по право в производството по обжалване.

Член 68

Срокове и форма на жалбата

1. Жалбата се подава до Службата в писмена форма в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението. Жалбата се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване. Жалбата се подава на езика на производството, при което е взето решението — предмет на обжалване. В срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението се представя писмено изложение на основанията за обжалването.

2. При производства *inter partes* в отговора си ответникът може да потърси решение, което отменя или променя оспореното решение по точка, която не е повдигната в обжалването. Тези искания престават да пораждат действие, ако обжалващият сложи край на производството.

Член 69

Преразглеждане на решения в случаи ex parte

1. Ако страната, която е подала жалбата, е единствената страна в производството и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, отделът трябва да я уважи.

2. Ако жалбата не бъде уважена в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, жалбата се изпраща за разглеждане от апелативен състав незабавно и без становище по същество.

Член 70

Разглеждане на жалбата

1. Ако жалбата е допустима, апелативният състав проверява дали е възможно тя да бъде уважена.

2. При разглеждането на жалбата апелативният състав приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока, който е установен от апелативния състав, своите бележки по съобщенията, изпратени от него или по съобщенията, изхождащи от другите страни.

Член 71

Решение по жалбата

1. След разглеждането на жалбата по същество апелативният състав се произнася по жалбата. Апелативният състав може или да упражни правомощията на отдела, който е взел оспореното решение, или да върне делото на този отдел за да продължи производството.

▼B

2. Ако апелативният състав върне делото на отдела, който е взел оспореното решение, този отдел е обвързан с мотивите и с диспозитива на решението на апелативния състав, доколкото фактите по случая са непроменени.

3. Решенията на апелативния състав пораждат действие едва след изтичане на срока, посочен в член 72, параграф 5, или, ако в този срок е била подадена жалба пред Общия съд, от датата, на която тя е отхвърлена, или от датата на всяка жалба, подадена пред Съда срещу решението на Общия съд.

Член 72

Обжалване пред Съда

1. Жалби срещу решенията на апелативните състави във връзка с жалби могат да се подават пред Общия съд.

2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушение на съществени процедурни изисквания, нарушение на ДФЕС, нарушение на настоящия регламент или на всяка правна норма, отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт.

3. Общият съд може да отмени или да промени оспореното решение.

4. Право да обжалва има всяка страна в производство пред апелативния състав, доколкото последният не е уважил исканията ѝ.

5. Жалбата се подава до Общия съд в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

6. Службата взема необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Общия съд, или, в случай на обжалване на това решение, с решението на Съда.

Член 73

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208 за определяне на:

а) формалното съдържание на жалбата по член 68, както и процедурата за подаване на жалба и за нейното разглеждане;

б) формалното съдържание и формата на решенията на апелативния състав по член 71;

в) възстановяването на таксата за обжалване по член 68.

▼B

ГЛАВА VIII

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА КОЛЕКТИВНИТЕ МАРКИ И СЕРТИФИКАТНИТЕ МАРКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

РАЗДЕЛ 1

Колективни марки на Европейския Съюз

Член 74

Колективни марки на Европейския Съюз

1. Колективна марка на Европейския съюз („колективна марка на ЕС“) е марка на ЕС, посочена за такава при подаване на заявката и година да отличи стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или на търговци, които по смисъла на приложимото за тях право, са правоспособни от тяхно собствено име да бъдат титуляри на права и задължения от всякакво естество, да сключват договори или да извършват други правни действия и да участват като страна в съдебни производства, както юридическите лица по публичното право, могат да подават заявки за колективни марки на ЕС.

2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в) знаци или указания, които могат да служат в търговията за означаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да представляват колективни марки на ЕС по смисъла на параграф 1.Колективната марка на ЕС не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговията тези знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията, и по-специално една такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, имащо право да използва географско означение.

3. Глави I—VII и IX—XIV се прилагат за колективните марки на ЕС, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.

Член 75

Правила за използване на колективна марка на ЕС

1. Заявителят на колективна марка на ЕС представя правила за използването ѝ в срок от два месеца от датата на подаване на заявката.

2. Правилата за използване посочват лицата, които имат право да използват марката, условията за присъединяване към сдружението, както и, ако съществуват, условията за използване на марката, включително санкциите. Правилата за използване на марка, посочена в член 74, параграф 2 разрешават на всяко лице, чиито стоки или услуги произхождат от съответната географска зона, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на правилата, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

▼B

Член 76

Отхвърляне на заявката

1. Освен основанията за отхвърляне на заявка за марка на ЕС, предвидени в членове 41 и 42, заявка за колективна марка на ЕС се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 74 или 75 или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

2. Заявка за колективна марка на ЕС се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера и значението на марката, по-специално когато е възможно тя да изглежда като нещо различно от колективна марка.

3. Заявка не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 77

Бележки на трети лица

Когато на Службата са представени писмени бележки относно колективна марка на ЕС съгласно член 45, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявка за колективна марка на ЕС по член 76.

Член 78

Използване на марките

Използването на колективна марка на ЕС от всяко лице, което има право да използва тази марка, отговаря на изискванията на настоящия регламент, при условие че са изпълнени другите условия, които настоящият регламент налага при използването на марки на ЕС.

Член 79

Изменение на правилата за използване на колективна марка на ЕС

1. Притежателят на колективна марка на ЕС представя на Службата всяко изменение на правилата за използване.

2. Изменението не се посочва в регистъра, ако изменените правила за използване не отговарят на изискванията на член 75 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 76.

3. Писмени бележки, направени в съответствие с член 77, могат да бъдат подавани и по отношение на изменени правила за използване.

4. За целите на прилагане на настоящия регламент измененията на правилата за използване влизат в сила преди датата на вписването на изменението в регистъра.

▼B

Член 80

Лица, които могат да подават иск за нарушение

1. Разпоредбите на член 25, параграфи 3 и 4 относно правата на лицензополучателите се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка на ЕС.

2. Притежателят на колективна марка на ЕС има право да иска обезщетение от името на лицата, които могат да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 81

Основания за отмяна

Освен основанията за отмяна предвидени в член 58, правата на притежателя на колективна марка на ЕС се прекратяват въз основа искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, ако:

а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяването на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения, при необходимост, са били посочени в регистъра;

б) начинът, по който марката е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по начина, посочен в член 76, параграф 2;

в) изменението на правилата за използване е било посочено в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 79, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 82

Основания за недействителност

Освен основанията за недействителност, предвидени в членове 59 и 60, колективната марка на ЕС се обявява за недействителна въз основа на искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, когато тя е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 76, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

РАЗДЕЛ 2

Сертификатни марки на Европейския Съюз

Член 83

Сертификатни марки на ЕС

1. Сертификатна марка на ЕС е марка на ЕС, описана като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на материала, начина на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, с изключение на географския произход, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

▼B

2. Всяко физическо или юридическо лице, включително институции, органи и образувания, подчинени на публичното право, може да подава заявки за сертификатни марки на ЕС, при условие че това лице не извършва стопанска дейност, включваща доставката на стоки или услуги от сертифицирания вид.

3. Глави I—VII и IX—XIV се прилагат за сертификатните марки на ЕС, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.

Член 84

Правила за използване на сертификатна марка на ЕС

1. Заявителят на сертификатна марка на ЕС представя правилата за използване на сертификатната марка на ЕС в срок от два месеца след датата на подаване на заявката.

2. В правилата за използването се посочват лицата, които имат право да използват марката, характеристиките, които се сертифицират с марката, как сертифициращият орган следва да тества тези характеристики и да упражнява надзор върху използването на марката. В същите правила се посочват и условията за използване на марката, включително санкциите.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на правилата, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 85

Отхвърляне на заявката

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за марка на ЕС, предвидени в членове 41 и 42, заявка за сертификатна марка на ЕС се отхвърля, когато тя не отговаря на условията, посочени в членове 83 и 84 или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

2. Заявка за сертификатна марка на ЕС се отхвърля също така, когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато е възможно тя да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, в резултат на изменение на правилата за използването, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 86

Бележки на трети лица

Когато на Службата са представени писмени бележки относно сертификатна марка на ЕС съгласно член 45, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за сертификатна марка на ЕС по член 85.

▼B

Член 87

Използване на сертификатната марка на ЕС

Използването на сертификатна марка на ЕС от лица, които имат право да я използват съгласно правилата за използване, посочени в член 84, отговаря на изискванията на настоящия регламент, при условие че са изпълнени и другите условия, предвидени в настоящия регламент по отношение на използването на марки на ЕС.

Член 88

Изменение на правилата за използване на сертификатна марка на ЕС

1. Притежателят на сертификатна марка на ЕС представя на Службата всяко изменение на правилата за използване.

2. Измененията не се посочват в регистъра, ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 84 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 85.

3. Писмени бележки в съответствие с член 86 могат да бъдат подавани и по отношение на изменени правила за използване.

4. За целите на настоящия регламент измененията на правилата за използване пораждат действие само от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 89

Прехвърляне

Чрез дерогация от член 20, параграф 1, сертификатна марка на ЕС може да бъде прехвърляна само на лице, което отговаря на изискванията на член 83, параграф 2.

Член 90

Лица, които имат право да предявяват искове за установяване на нарушение

1. Само притежателят на сертификатна марка на ЕС или лице, изрично упълномощено от него за тази цел, има право да предявява иск за установяване на нарушение.

2. Притежателят на сертификатна марка на ЕС има право да търси обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешено използване на марката.

Член 91

Основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в член 58, правата на притежателя на сертификатна марка на ЕС се отменят въз основа на искане до Службата или въз основа на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) притежателят вече не отговаря на изискванията на член 83, параграф 2;

б) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на сертификатната марка на ЕС по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били вписани в регистъра;

▼B

в) начинът, по който сертификатната марка на ЕС е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по посочения в член 85, параграф 2 начин;

г) изменението на правилата за използване на сертификатната марка на ЕС е било вписано в регистъра в нарушение на разпоредбите на член 88, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в посочения член.

Член 92

Основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 59 и 60, сертификатна марка на ЕС се обявява за недействителна въз основа на искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато тя е била регистрирана в нарушение на разпоредбите на член 85, освен ако притежателят на сертификатна марка на ЕС, чрез изменение на правилата за използване, не се съобрази с изискванията в член 85.

Член 93

Преобразуване

Без да се засяга член 139, параграф 2, преобразуване на заявка за сертификатна марка на ЕС или на регистрирана сертификатна марка на ЕС не се осъществява, когато националното право на съответната държава членка не предвижда регистрацията на гаранционни или сертификатни марки съгласно член 28 от Директива (ЕС) 2015/2436.

ГЛАВА IX

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 94

Решения и съобщения на Службата

1. В решенията на Службата се посочват мотивите, на които те се основават. Те се основават единствено на мотивите или доказателствата, по които засегнатите страни са имали възможност да представят становище. Когато пред Службата се провежда устно производство, решението може да бъде взето устно. Впоследствие на страните се връчва решението в писмен вид.

2. Във всяко решение, съобщение или известие на Службата се посочват отделът или подразделението на Службата, както и името или имената на отговорния служител или служители. Те се подписват от този служител или тези служители или вместо подпис на тях се поставя печат или щемпел на Службата. Изпълнителният директор може да определи, че други начини за идентифициране на отдела или подразделението на Службата, както и името на отговорния служител или служители или идентификация, различна от печат, могат да бъдат използвани в случаите, когато решения, съобщения или известия на Службата се предават по факс или чрез друго техническо средство за комуникация.

▼B

3. Решенията на Службата, които подлежат на обжалване, се придружават от писмено съобщение, в което се посочва, че жалбата трябва да се подава в Службата в писмен вид в рамките на двумесечен срок, считано от датата на съобщаване на въпросното решение. В съобщенията вниманието на страните се насочва и към разпоредбите на членове 66, 67 и 68. Страните не могат да се позовават на довода, че не са били информирани от Службата за наличието на производство по обжалване.

Член 95

Служебна проверка на фактите

1. В хода на производството Службата пристъпва към служебна проверка на фактите; обаче при производство относно относителните основания за отказ на регистрация проверката се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните. В производството за обявяване на недействителност по член 59 Службата ограничава своята проверка до основанията и аргументите, представени от страните.

2. Службата може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и доказателствата, които те не са представили навреме.

Член 96

Устно производство

1. Службата прибягва до устно производство служебно или по молба на някоя от страните в производството, при условие че тя счете това за необходимо.

2. Устното производство пред ►C2 експертите ◄, отдела по спорове и отдела, натоварен с воденето на регистъра, не е публично.

3. Устното производство, включително и произнасянето на решението, са публични пред отдела по отмяна и пред апелативните състави, освен при наличие на решение в противен смисъл на сезирания отдел или когато публичността би могла да създаде, по-специално за една от страните в производството, сериозни и неоправдани неудобства.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробните правила за устните производства, включително подробните правила относно използването на езиците в съответствие с член 146.

Член 97

Събиране на доказателства

1. Във всяко производство пред Службата средствата за събиране на доказателства могат да включват следното:

а) изслушване на страните;

б) искане на информация;

в) представяне на документи или на доказателствени средства;

г) изслушване на свидетели;

д) експертизи;

е) писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно правото на държавата, в която те са направени.

▼B

2. Сезираният отдел може да възложи на един от своите членове да извърши действията за събиране на доказателствата.

3. Ако Службата прецени, че е необходимо една страна, свидетел или експерт, да даде устни показания или обяснения, тя призовава съответното лице да се яви пред нея. Срокът за призоваване е най-малко един месец, освен ако заинтересованите лица не се споразумеят за по-кратък срок.

4. Страните са информирани за изслушването на свидетел или експерт пред Службата. Те имат право да присъстват и да задават въпроси на свидетеля или на експерта.

5. Изпълнителният директор определя размера на разноските, които трябва да бъдат заплатени, включително авансовите плащания, във връзка с разходите по събирането на доказателства по настоящия член.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробните правила за събиране на доказателства.

Член 98

Нотифициране

1. Службата нотифицира служебно засегнатите лица за всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие или друго съобщение, даващо началото на срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или на актовете, приети съгласно настоящия регламент, или чието нотифициране е разпоредено от изпълнителния директор.

2. Изпълнителният директор може да определи кои документи, различни от решения, за които има срок за обжалване, и покани за явяване, се нотифицират с препоръчано писмо с обратна разписка.

3. Нотифицирането може да се извърши по различни начини, включително по електронен път. Подробностите за нотифицирането по електронен път се определят от изпълнителния директор.

4. Когато нотифицирането трябва да се осъществи чрез публично известие, изпълнителният директор определя начина за публикуване на известието и началото на едномесечния срок, след изтичането на който документът се счита за нотифициран.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробните правила за нотифицирането.

Член 99

Нотифициране на загуба на права

Когато Службата констатира, че е налице загуба на права, произтичаща от настоящия регламент или от актовете, приети съгласно настоящия регламент, без да е било прието решение, тя съобщава това на засегнатото лице в съответствие с член 98. Последното може да отправи искане за приемане на решение по този въпрос в рамките на два месеца от нотифицирането на съобщението, ако счита констатацията на Службата за неправилна. Службата приема такова решение единствено при несъгласие с лицето, подало искането; в противен случай Службата изменя своята констатация и информира лицето, поискало приемането на решение.

▼B

Член 100

Съобщения до Службата

1. Съобщенията до Службата могат да се изпращат по електронен път. Изпълнителният директор определя до каква степен и при какви технически условия тези съобщения могат да бъдат подавани по електронен път.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят правилата относно средствата за комуникация, включително електронните средства за комуникация, които да се използват от страните в производствата пред Службата, и формулярите, които Службата да предоставя.

Член 101

Срокове

1. Сроковете се определят в пълни години, месеци, седмици или дни. Изчисляването започва от деня, следващ деня, в който е настъпило съответното събитие. Продължителността на сроковете е не по-малка от един месец и не по-голяма от шест месеца.

2. Преди началото на всяка календарна година изпълнителният директор посочва дните, в които Службата не е отворена за получаване на документи или в които не се доставя поща в населеното място, където се намира Службата.

3. Изпълнителният директор посочва продължителността на периода на прекъсване в случай на общо прекъсване на доставките на пощата в държавата членка, в която се намира Службата, или, в случай на действително прекъсване — на достъпа на Службата до позволените електронни средства за комуникация.

4. Ако някое изключително обстоятелство, като природно бедствие или стачка, прекъсне или попречи на нормалната комуникация между страните по производството и Службата в едната или другата посока, изпълнителният директор може да определи, че за страните по производството, които са с постоянен адрес или място на стопанска дейнност в засегнатата държава членка или назначили свой представител с място на стопанска дейност в засегнатата държава членка, всички определени от него срокове, които иначе биха изтекли на или след началната дата на това обстоятелство, се удължават до посочена от него дата. При определянето на тази дата той взема предвид момента на приключване на изключителното обстоятелство. Ако обстоятелството засяга седалището на Службата, при това определяне изпълнителният директор уточнява, че то се прилага за всички страни по производството.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробностите по изчисляването на продължителността на сроковете.

Член 102

Коригиране на грешки и явни пропуски

1. Службата коригира всички езикови грешки или грешки в транскрипцията и явни пропуски в своите решения или технически грешки, допуснати по нейна вина при регистрирането на марка на ЕС или публикуването на нейната регистрация по своя инициатива или по искане на страна по производството.

▼B

2. Когато коригирането на грешки в регистрацията на марка на ЕС или публикацията на регистрацията е поискано от притежателя, член 55 се прилага *mutatis mutandis*.

3. Службата публикува корекциите на грешки в регистрацията на марка на ЕС и в публикацията на регистрацията.

Член 103

Отмяна на решения

1. Когато Службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа явна грешка по вина на Службата, тя прави нужното вписването да бъде заличено или решението да бъде отменено. В случаите, когато има само една страна в производството, чиито права се засягат от вписването или решението, заличаването на вписването или отмяната на решението се постановяват, макар грешката да не е била явна за страната.

2. Заличаването на вписването или отмяната на решението, както са посочени в параграф 1, се постановяват, служебно или по искане на една от страните в производството, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Заличаването на вписването в регистъра или отмяната на решението се осъществяват в срок от една година от датата, на която е извършено вписването в регистъра или е било взето решението, след консултация със страните по производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната марка на ЕС, които са вписани в регистъра. Службата съхранява документацията за всяко такова заличаване или отмяна.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определя процедурата за отмяна на решението или заличаване на вписването в регистъра.

4. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 66 и 72, нито възможността за коригиране на грешки и явни пропуски съгласно член 102. Когато срещу решение на Службата, съдържащо грешка, е подадена жалба, производството по обжалване става безпредметно след отмяната от Службата на нейното решение съгласно параграф 1 от настоящия член. В последния случай таксата за обжалване се възстановява на жалбоподателя.

Член 104

Restitutio in integrum

1. Заявителят или притежателят на марка на ЕС или всяка друга страна в производството пред Службата, които независимо че са проявили цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не са били в състояние да спазят срок спрямо Службата, възстановяват правата си с молба, ако причината за неспазването на срока е имала за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, изгубването на право или основание за обжалване.

2. Молбата се отправя писмено в срок от два месеца, считано от отпадането на причината за неспазване на срока. Неизпълненото действие се изпълнява в рамките на този срок. Молбата е допустима само в срок от една година, считано от изтичането на неспазения срок. В случай на неполучаване на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 53, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.

3. Искането трябва да е мотивирано и да посочва основанията и фактите в негова подкрепа. То се счита за подадено след заплащането на таксата за *restitutio in integrum*.

▼B

4. Отделът, компетентен да се произнесе по неизпълненото действие, взема решение по молбата.

5. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, в член 46, параграфи 1 и 3 и в член 105.

6. Когато бъдат възстановени правата на заявителя или на притежателя на марката на ЕС, той не може да се позове на тези права срещу трето лице, което добросъвестно е пуснало стоки на пазара или е предоставило услуги със знак, идентичен или сходен с марката на ЕС, по време на периода между загубата на правата по отношение на заявката или върху марката на ЕС и публикуването на вписването за възстановяването на тези права.

7. Трето лице, което може да се позове на разпоредбите на параграф 6, може да направи възражение срещу решението за възстановяване на правата на заявителя или притежателя на марка на ЕС, в срок от два месеца, считано от датата на публикуване на вписването на възстановяването на тези права.

8. Настоящият член не засяга правото на държава членка да предостави *restitutio in integrum* по отношение на сроковете, предвидени в настоящия регламент, които трябва да бъдат спазени по отношение на органите на тази държава.

Член 105

Продължаване на производството

1. Заявителят или притежателят на марка на ЕС или някоя друга страна в производство пред Службата, която е пропуснала да спази срок спрямо Службата, може с молба да постигне продължаване на производството, при условие че към момента на молбата пропуснатото действие вече е извършено. Молбата за продължаване на производството е допустима само ако тя бъде подадена в рамките на два месеца от изтичането на неспазения срок. Докато не бъде платена таксата за продължаване на производството, молбата не се счита за подадена.

2. Настоящият член не се прилага за сроковете, предвидени в член 32, член 34, параграф 1, член 38, параграф 1, член 41, параграф 2, член 46, параграфи 1 и 3, член 53, параграф 3, член 68, член 72, параграф 5, член 104, параграф 2 и член 139, както и за сроковете, предвидени в параграф 1 от настоящия член, или за срока за претенцията за предходност по член 39, след като заявката е била подадена.

3. Отделът, който е компетентен да се произнесе относно пропуснатото действие, се произнася по молбата.

4. Ако Службата удовлетвори молбата, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили. Ако бъде прието решение между датата на изтичане на неспазения срок и молбата за продължаване на производството, отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, преразглежда решението и, ако извършването на пропуснатото действие само по себе си е достатъчно, приема различно решение. Ако в резултат на преразглеждането Службата заключи, че първоначалното решение не се налага да бъде променено, тя потвърждава посоченото решение писмено.

5. Ако Службата отхвърли молбата, таксата се възстановява.

▼C2

Член 106

Спиране на производството

1. Производството пред Службата се спира:

▼B

а) в случай на смърт или недееспособност на заявителя или на притежателя на марка на ЕС или на лицето, упълномощено съгласно националното право да действа от негово име. Доколкото такава смърт или недееспособност не засягат упълномощаването на представител, назначен съгласно член 120, производството се спира само по молба на този представител;

б) в случай че заявителят или притежателят на марка на ЕС е възпрепятстван по юридически причини в резултат на предприети действия спрямо имуществото му да продължи производството пред Службата;

в) в случай на смърт или недееспособност на представителя на заявител или на притежателя на марка на ЕС или в случай този представител по юридически причини в резултат на предприети действия спрямо имуществото му същият е възпрепятстван да продължи производството пред Службата.

2. Производството пред Службата се възобновява веднага след като е била установена самоличността на лицето, упълномощено да го продължи.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробните правила за възобновяване на производството пред Службата.

Член 107

Позоваване на общите принципи

При липсата на процедурни разпоредби в настоящия регламент или в приетите съгласно настоящия регламент актове, Службата взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите членки.

Член 108

Погасяване на финансовите задължения

1. Правото на Службата да изисква плащането на такси се погасява след изтичането на четири години, считано от края на календарната година, през която таксата е станала изискуема.

2. Правата срещу Службата във връзка с възстановяването на такси или на надвзети суми се погасяват с четиригодишна давност, считано от края на календарната година, през която е възникнало правото.

3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2, се прекъсва в случая, посочен в параграф 1, с поканата за заплащане на таксата, а в случая, посочен в параграф 2, с обоснована писмена молба. Този срок започва да тече отново, считано от датата на неговото прекъсване и изтича най-късно в края на шестгодишен период, изчислен считано от края на календарната година, през която той е започнал да тече първоначално, освен ако междувременно не е бил предявен съдебен иск, за да се претендира това право; в такъв случай срокът изтича най-рано в края на период от една година, изчислен считано от датата, на която решението е придобило сила на пресъдено нещо.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Разноски

Член 109

Разпределяне на разноските

1. Губещата страна в производство по възражение, производство по отмяна, производство по обявяване на недействителност или производство по обжалване заплаща всички разноски, направени от другата страна. Без да се засяга член 146, параграф 7, губещата страна също заплаща всички разноски, направени от другата страна за нуждите на производството, включително пътните и дневните разходи и възнаграждението на представител по смисъла на член 120, параграф 1, в рамките на тарифите, определени за всяка категория разноски при условията, установени в акта за изпълнение, който трябва да бъде приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Таксите, които са за сметка на губещата страна, се ограничават до таксите, които са заплатени от другата страна за възражение, за искане за отмяна или обявяване на недействителност на марката на ЕС и за обжалване.

2. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят максималните тарифи за разноските, направени за нуждите на производството и реално извършени от спечелилата страна. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

При определянето на тези суми по отношение на пътните и дневните разходи Комисията взема предвид разстоянието между мястото на пребиваване или на стопанска дейност на страната, представителя, свидетеля или експерта и мястото, където се провежда устното производство, процедурната фаза, през която са направени разноските, и — доколкото става дума за разноски за представителство по смисъла на член 120, параграф 1 — необходимостта да се гарантира, че със задължението за заплащане на разноските не може да бъде злоупотребявано от другата страна по тактически съображения. Дневните разходи се изчисляват в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза, посочени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета [1] („Правилника“ и съответно „Условията за работа“).

Губещата страна заплаща разноските само за една възразяваща страна и когато е приложимо — само за един представител.

3. Въпреки това когато всяка страна печели или губи съответно по един или няколко основни пункта, или ако справедливостта го изисква, отделът по споровете, отделът по отмяна или апелативният състав решават да разпределят разноските по различен начин.

4. Страната, която слага край на производство чрез оттегляне на заявката за марка на ЕС, на възражението, на иска за отмяна или за обявяване на недействителност, или на жалбата, или чрез неподновяването на регистрацията на марката на ЕС или чрез отказа от марка на ЕС, заплаща таксите, както и разноските, направени от другата страна, както е установено в параграфи 1 и 3.

5. В случай на прекратяване на процедурите разноските се определят по преценка на отдела по споровете, отдела по отмяна или апелативния състав.

6. Когато страните сключат пред отдела по споровете, отдела по отмяна или пред апелативния състав споразумение за разноските, различно от това, получено като резултат от прилагането на параграфи 1 — 5, съответният отдел се съобразява с това споразумение.

[1] ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

▼B

7. Отделът по споровете или отделът по отмяна, или апелативният състав определя размера на разноските, които трябва да се възстановят съгласно параграфи 1-6 от настоящия член, когато разноските се ограничават до таксите, платени на Службата, и до разноските за представителство. Във всички останали случаи регистраторът на апелативния състав или член на персонала на отдела по споровете или на отдела по отмяна определя при поискване размера на разноските, които ще бъдат възстановявани. Искането е допустимо само в рамките на два месеца,следващи датата, на която решението, предмет на молбата за определяне на разноските, е станало окончателно, и се придружава от изчисление на разноските и удостоверяващи документи. За разноските за представителство съгласно член 120, параграф 1 е достатъчно уверение от представителя, че разноските действително са извършени. За останалите разноски е достатъчно да се установи тяхната правдоподобност. Когато размерът на разноските е определен съгласно първото изречение от настоящия параграф, разноските за представителство се изплащат в размера, определен в акта за изпълнение, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член, независимо дали са били действително извършени.

8. Решението за определяне на размера на разноските, в което се излагат основанията, на които се базира, може да бъде преразгледано с решение на отдела по споровете или отдела по отмяна, или апелативния състав по молба, подадена в срок от един месец от датата на нотифициране на присъдените разходи. Докато не бъде платена таксата за преразглеждане на размера на разноските, молбата не се счита за подадена. Според случая отделът по споровете, отделът по отмяна или апелативният състав взема решение по молбата за преразглеждане на решението, с което се определят разноските, без устно производство.

Член 110

Изпълнение на решенията, определящи размера на разноските

1. Всяко окончателно решение на Службата, което определя размера на разноските, подлежи на принудително изпълнение.

2. Принудителното изпълнение се урежда от правилата на гражданския процес в сила в държавата, на чиято територия то се осъществява. Всяка държава членка определя един орган, който да отговаря за проверката на автентичността на решението, посочено в параграф 1, и съобщава данните му за контакт на Службата, Съда и Комисията. Този орган прилага към решението заповедта за принудително изпълнение на решението, без да са необходими допълнителни формалности, освен проверка за автентичност на решението.

3. След изпълнението на тези формалности, по искане на съответната страна тя може да пристъпи към принудително изпълнение, като сезира направо компетентния орган съгласно националното право.

4. Принудителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на решение на Съда на Съюза. Въпреки това контролът по редовността на изпълнителните мерки е от компетентността на юрисдикциите на съответната страна.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Информиране на обществеността и на органите на държавите членки

Член 111

Регистър на марките на ЕС

1. Службата води регистър на марките на ЕС и редовно го актуализира.

2. В регистъра се съдържат следните вписвания, свързани със заявки и регистрации на марки на ЕС:

а) датата на подаване на заявката;

б) номерът, под който е подадена заявката;

в) датата на публикуване на заявката;

г) името и адреса на заявителя;

д) името и служебния адрес на представителя, когато не е представител по смисъла на член 119, параграф 3, първо изречение;

е) изображението на марката заедно с посочване на нейното естество; и когато е приложимо, описание на марката;

ж) посочване на наименованието на стоките и услугите;

з) данни, отнасящи се до исканията за установяване на приоритет в съответствие с член 35;

и) данни, отнасящи се до исканията за установяване на изложбен приоритет в съответствие с член 38;

й) данни, отнасящи се до претенциите за предходност на регистрирана по-ранна марка, както е посочено в член 39;

к) декларация, че марката е станала отличителна вследствие на използването ѝ, съгласно член 7, параграф 3;

л) посочване, че марката е колективна марка;

м) посочване, че марката е сертификатна марка;

н) езикът, на който е подадена заявката, и вторият език, който заявителят е посочил в заявката си съгласно член 146, параграф 3;

о) датата на регистрация на марката в регистъра и регистрационния номер;

п) уверение за това, че заявката произтича от промяна на международна регистрация, посочваща Съюза съгласно член 204 от настоящия регламент, заедно с датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или датата, на която е вписано териториалното разширение за Европейския съюз, извършено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол и, когато е приложимо, датата на приоритета на международната регистрация.

3. Регистърът съдържа и следните данни, заедно с датата на тяхното вписване:

а) промени в името, адреса или националността на притежателя на марка на ЕС или промяна на държавата, в която се намира неговият постоянен адрес, седалище или предприятие;

б) промени в името или служебния адрес на представителя, когато е представител, посочен в член 119, параграф 3, първо изречение;

▼B

в) когато се назначава нов представител, името и служебният адрес на този представител;

г) изменения и промени на марката съгласно членове 49 и 54 и поправки на грешки;

д) известие за изменения на правилата, уреждащи използването на колективната марка съгласно член 79;

е) данни за претенциите за предходност на регистрирана по-ранна марка, както е посочено в член 39, в съответствие с член 40;

ж) пълни или частични прехвърляния съгласно член 20;

з) създаване или прехвърляне на вещно право съгласно член 22 и естество на вещното право;

и) принудително изпълнение съгласно член 23 и производство по несъстоятелност съгласно член 24;

й) предоставяне или прехвърляне на лицензия съгласно член 25 и, когато е приложимо, данни за вида на лицензията;

к) подновяване на регистрация съгласно член 53, датата, от която е влязло в сила подновяването, и всякакви ограничения съгласно член 53, параграф 4;

л) вписване на дата на изтичане на регистрация съгласно член 53;

м) декларации за оттегляне или отказ от страна на притежателя на марката съгласно членове 49 и 57 съответно;

н) дата на подаване и елементите на възражение съгласно член 46, на искане съгласно член 63, или насрещен иск за отмяна съгласно член 128, параграф 4 или за обявяване на недействителност, или на жалба съгласно член 68, както и данните за тях;

о) дата и съдържание на решение по възражение, искане или насрещен иск съгласно член 64, параграф 6 или член 128, параграф 6, трето изречение, или по жалбата съгласно член 71;

п) вписване на получаването на молбата за преобразуване съгласно член 140, параграф 2;

р) заличаване на представителя, вписан съгласно параграф 2, буква д) от настоящия член;

с) заличаване на предходността на национална марка;

т) изменение или заличаване от регистъра на елементите, посочени в букви з), и) и й) от настоящия параграф;

у) замяна на регистрация на марка на ЕС с международна регистрация съгласно член 197;

ф) дата и номер на международни регистрации, основаващи се на заявка за марка на ЕС, която е регистрирана като марка на ЕС съгласно член 185, параграф 1;

х) дата и номер на международни регистрации, основаващи се на марка на ЕС съгласно член 185, параграф 2;

ц) разделяне на регистрация съгласно член 50 и разделяне на регистрация съгласно член 56, заедно с елементите, посочени в параграф 2 от настоящия член по отношение на разделената регистрация, както и изменения списък на стоките и услугите в първоначалната регистрация;

ч) отмяна на решение или вписване в регистъра съгласно член 103, когато отмяната засяга решение или вписване, което вече е публикувано;

ш) известие за изменения на правилата, уреждащи използването на сертификатната марка на ЕС съгласно член 88.

▼B

4. Изпълнителният директор може да определи, че в регистъра трябва да се вписват други елементи, различни от посочените в параграфи 2 и 3 от настоящия член, при условията на член 149, параграф 4.

5. Регистърът може да бъде поддържан в електронен вид. За целите, посочени в параграф 8, Службата събира, организира, оповестява публично и съхранява елементите, посочени в параграфи 2 и 3, включително всякакви лични данни. Службата прави регистъра лесно достъпен за обществеността.

6. Притежателят на марката на ЕС се нотифицира за всяка промяна в регистъра.

7. При поискване и при заплащане на такса Службата предоставя заверени или незаверени извлечения от регистъра.

8. Обработването на данните, отнасящи се до вписванията, посочени в параграфи 2 и 3, включително всякакви лични данни, се извършва за целите на:

а) управлението на заявките и/или регистрациите, описани в настоящия регламент и в приетите в съответствие с него актове;

б) поддържането на публичен регистър за проверка от и информация на публичните органи и на икономическите оператори, така че те да могат да упражняват правата, предоставени им по силата на настоящия регламент, и да бъдат информирани за съществуването на по-ранни права, принадлежащи на трети лица; както и

в) изготвянето на доклади и статистическа информация, които позволяват на Службата да оптимизира своите операции и да подобри функционирането на системата.

9. Всички данни, включително лични, които се отнасят до вписванията в параграфи 2 и 3, се считат, че представляват обществен интерес и до тях може да има достъп всяко трето лице. От съображения за правна сигурност вписванията в регистъра се съхраняват за неограничен период от време.

Член 112

База данни

1. В допълнение към задължението за водене на регистър по смисъла на член 111 Службата събира и съхранява в електронна база данни всички данни, предоставени от заявителите или от всяка друга страна в производството съгласно настоящия регламент или приетите в съответствие с него актове.

2. Електронната база данни може да включва лични данни, извън тези, включени в регистъра съгласно член 111, доколкото тези данни се изискват от настоящия регламент или от приетите в съответствие с него актове. Събирането, съхраняването и обработването на такива данни следва да служат за целите на:

а) управлението на заявките и/или регистрациите, описани в настоящия регламент и в приетите в съответствие с него делегирани актове и актове за изпълнение;

б) достъпа до информацията, която е необходима за по-лесното и ефективно провеждане на съответното производство;

в) контактите със заявителите и другите страни в производството;

г) изготвянето на доклади и статистическа информация, които позволяват на Службата да оптимизира своите операции и да подобри функционирането на системата.

3. Изпълнителният директор определя условията за достъп до електронната база данни и начина, по който съдържанието ѝ, различно от личните данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, но включващо данните, посочени в член 111, може да се предоставя в машинночитаем формат, включително съответните такси за достъпа.

▼B

4. Достъпът до личните данни, посочени в параграф 2, е ограничен и тези данни не се оповестяват публично, освен ако заинтересованата страна е дала своето изрично съгласие.

5. Всички данни се съхраняват за неограничен период от време. Заинтересованата страна обаче може да поиска заличаване на всички лични данни от базата данни 18 месеца след изтичането на марката на ЕС или приключването на съответното производство *inter partes*. Заинтересованата страна има право да получи поправка на неточни или погрешни данни по всяко време.

Член 113

Онлайн достъп до решенията

1. За информация и справка на обществеността в интерес на прозрачността и предвидимостта се предоставя онлайн достъп до решенията на Службата. Всяка от страните в производството, довело до приемането на решението, има право да поиска включените в решението лични данни да бъдат заличени.

2. Службата може да предоставя онлайн достъп до съдебни решения на съдилища на Съюза и на национални съдилища, свързани с нейните задачи, за да повиши обществената осведоменост по въпросите на интелектуалната собственост, както и да насърчи сближаването на практиките. По отношение на личните данни Службата спазва условията за първоначалното публикуване.

Член 114

Публична проверка

1. Досиетата относно заявките за марки на ЕС, които все още не са публикувани, могат да бъдат отваряни за публична проверка само със съгласието на заявителя.

2. Всеки, който докаже, че заявителят за марка на ЕС е потвърдил, че след регистрирането на марката ще се позовава на нея срещу него, може да направи справка в досието преди публикуването на заявката и без съгласието на заявителя.

3. След публикуването на заявката за марка на ЕС досиетата за тази заявка и марката, регистрирана въз основа на нея, могат въз основа на молба да бъдат отворени за публична проверка.

4. Когато досиетата се проверяват в съответствие с параграф 2 или параграф 3 от настоящия член, документите, свързани с изключване или отвод съгласно член 169, проектите на решения и становища, както и другите вътрешни документи, използвани за изготвянето на решения и становища, и частите от досието, по отношение на които засегнатата страна е изразила особен интерес да бъдат запазени поверителни преди да е било отправено искането за проверка на досиетата, могат да бъдат изключени от проверката, освен ако проверката на такива части от досието е оправдана от първостепенни законни интереси на страната, предизвикала проверката.

5. Проверка на досиета на заявки за марки на ЕС и на регистрирани марки на ЕС се прави или на оригиналния документ или на негови копия, или на техническите средства за съхранение, ако досиетата се съхраняват по такъв начин. Изпълнителният директор определя начините на проверка.

6. Когато проверката на досиета се осъществява съгласно предвиденото в параграф 7, искането за проверка на досиетата не се счита за направено, докато не бъде заплатена необходимата такса. Такса не се дължи, ако проверката на техническите средства за съхранение се осъществява онлайн.

▼B

7. Проверката на досиетата се осъществява в помещенията на Службата. При поискване проверката на досиетата може да се осъществи посредством издаване на копия на документи от досието. Издаването на такива копия е обусловено от заплащането на такса. При поискване Службата издава също заверени или незаверени копия на заявката за марка на ЕС срещу заплащане на такса.

8. Досиетата, съхранявани от Службата във връзка с международни регистрации, посочващи Съюза, могат да бъдат проверявани при поискване, считано от датата на публикуване, посочена в член 190, параграф 1, в съответствие с условията, определени в параграфи 1, 3 и 4 от настоящия член.

9. Като се спазват ограниченията, предвидени в параграф 4, срещу заплащане на такса Службата може при поискване да съобщава информация от всяко досие на марка на ЕС, за която е направена заявка, или за регистрирана марка на ЕС. Въпреки това Службата може да изиска да се упражни възможността за извършване на проверка на самото досие, ако счита това за подходящо с оглед на количеството на подлежащата на предоставяне информация.

Член 115

Съхраняване на досиетата

1. Службата съхранява досиетата за всяка процедура, свързана със заявка или регистрация на марка на ЕС. Изпълнителният директор определя формата, в който се съхраняват тези досиета.

2. Когато досиетата се съхраняват в електронен формат, електронните файлове или техните резервни копия се съхраняват за неограничен период. Оригиналните документи, подадени от страните по производствата и съставляващи основата на тези електронни файлове, подлежат на унищожаване след изтичането на определен срок от датата на получаването им в Службата, който се определя от изпълнителния директор.

3. Когато и доколкото досието или части от тях се съхраняват в какъвто и да е друг формат освен електронен, документите или доказателствените средства, съставляващи част от тези досиета, се съхраняват най-малко пет години след края на годината, в която заявката е отхвърлена или оттеглена или се счита за оттеглена, регистрацията на марката на ЕС е изтекла напълно съгласно член 53, регистриран е пълен отказ на марка на ЕС съгласно член 57 или марката на ЕС е напълно премахната от регистъра съгласно член 64, параграф 6 или член 128, параграф 6.

Член 116

Периодични публикации

1. Службата публикува периодично:

а) Бюлетин на марките на Европейския съюз, който съдържа публикации на заявки и вписвания в регистъра, както и други данни, свързани със заявки или регистрации на марки на ЕС, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или в приетите съгласно него актове;

б) Официален вестник на Службата, който съдържа съобщения и информация от общ характер от изпълнителния директор, както и всякаква друга информация, свързана с настоящия регламент или неговото прилагане.

Публикациите, посочени в букви а) и б) от първа алинея, могат да се извършват по електронен път.

2. Бюлетинът на марките на Европейския съюз се публикува по начин и с честотата, които се определят от изпълнителния директор.

▼B

3. Официалният вестник на Службата се публикува на езиците на Службата. Изпълнителният директор обаче може да реши, че някои данни се публикуват в Официалния вестник на Службата на официалните езици на Съюза.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) датата, която е датата на публикуване в Бюлетина на марките на Европейския съюз;

б) начинът на публикуване на вписвания относно регистрацията на марка, които не съдържат промени спрямо публикацията на заявката;

в) формите, под които изданията на Официалния вестник на Службата могат да се предоставят на обществеността.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 117

Административно сътрудничество

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в националното право, Службата и юрисдикциите или другите компетентни органи на държавите членки се подпомагат взаимно, въз основа на искане, като си съобщават информация или досиета. Когато Службата съобщава досиета на юрисдикциите, на прокуратурата или на централните служби по индустриална собственост, съобщаването не е предмет на ограниченията, установени в член 114.

2. Службата не събира такси за съобщаването на информация или за отварянето на досиета за проверка.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят подробните правила, съгласно които Службата и органите на държавите членки трябва да си обменят информация и отварят досиета за проверка, като се вземат предвид ограниченията, на които съгласно член 114 подлежи проверката на досиетата, свързани със заявки или регистрации на марки на ЕС, когато тя е отворена за трети лица. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 118

Размяна на публикации

1. Службата и централните служби по индустриална собственост на държавите членки си разменят по молба, за техни собствени нужди и безплатно, един или няколко екземпляра от техните съответни публикации.

2. Службата може да сключи споразумения относно обмена или изпращането на публикации.

РАЗДЕЛ 4

Представителство

Член 119

Общи принципи относно представителството

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 никое лице не е длъжно да бъде представлявано пред Службата.

▼B

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение от настоящия член, физическите или юридическите лица, които нямат постоянен адрес или основно място на стопанска дейност, или истинско и действително промишлено или търговско предприятие в Европейското икономическо пространство, се представляват пред Службата в съответствие с член 120, параграф 1 във всички производства, предвидени в настоящия регламент, с изключение на подаването на заявка за марка на ЕС.

3. Физическите и юридическите лица, чийто постоянен адрес или основно място на стопанска дейност или действително и сериозно промишлено или търговско предприятие се намират в Европейското икономическо пространство, могат да бъдат представлявани пред Службата от свой служител. Служител на юридическо лице, за което се прилага настоящият параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито действително и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Европейското икономическо пространство. По искане на Службата, или където е подходящо, на страна по производството служителите, които действат като представители по смисъла на настоящия параграф, подават подписано пълномощно за добавяне в досието.

4. Когато е налице повече от един заявител или повече от едно трето лице, действащи заедно, се назначава общ представител.

Член 120

Професионално представителство

1. Представителството на физическите или юридическите лица пред Службата може да бъде осъществявано само:

а) практикуващ юрист, който се ползва с правоспособност на територията на една от държавите — членки на Европейското икономическо пространство, с място на стопанска дейност в рамките на Европейското икономическо пространство, доколкото има право в рамките на посочената държава членка да действа като представител по въпросите на марките;

б) от професионални представители, чиито имена фигурират в списъка, който се води за тази цел от Службата.

При поискване от Службата или когато е уместно, от другата страна в производството, представителите, действащи пред Службата, ѝ представят подписано пълномощно, което се прилага към досиетата.

2. Всяко физическо лице, което отговаря на следните условия, може да бъде вписано в списъка на професионалните представители:

а) гражданин е на една от държавите — членки на Европейското икономическо пространство;

б) мястото му на стопанска дейност или местоработата му е в Европейското икономическо пространство;

в) има право да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред централното ведомство за индустриална собственост на държава — членка на Европейското икономическо пространство. Когато в съответната държава

▼B

правото на представителство не зависи от изискването за специална професионална квалификация, лицата, които подават заявка да бъдат вписани в списъка и които действат като представители по въпроси, свързани с марките, пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред посочените централни ведомства по индустриална собственост, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение на най-малко пет години. Въпреки това лицата, чиято професионална квалификация да представляват физически или юридически лица по въпроси, свързани с марките, пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред посочените централни ведомства по индустриална собственост, е официално призната в съответствие с правилата, установени от съответната държава, не подлежат на условието да са упражнявали професията.

3. Вписването се извършва въз основа на молба, придружена от удостоверение, издадено от централната служба по индустриална собственост на съответната държава членка, което посочва, че са изпълнени условията, посочени в параграф 2.

4. Изпълнителният директор може да предостави дерогация:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), второ изречение, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква а), в случай на висококвалифицирани специалисти, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в параграф 2, букви б) и в).

5. Дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители по негово искане или когато вече не е правоспособно да извършва представителство. Измененията в списъка на професионалните представители се публикуват в Официалния вестник на Службата.

Член 121

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208 за определяне на:

а) условията и процедурата за назначаване на общ представител, посочен в член 119, параграф 4;

б) условията, съгласно които служителите, посочени в член 119, параграф 3, и професионалните представители, посочени в член 120, параграф 1, подават до Службата подписано пълномощно с цел извършване на представителство, както и съдържанието на това пълномощно;

в) обстоятелствата, при които дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители, посочен в член 120, параграф 5.

▼B

ГЛАВА X

КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРА ОТНОСНО ИСКОВЕТЕ, СВЪРЗАНИ С МАРКИТЕ НА ЕС

РАЗДЕЛ 1

Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

Член 122

Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, разпоредбите на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела се прилагат по отношение на производствата относно марката на ЕС и заявките за марки на ЕС, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени искове, във връзка с марките на ЕС или с националните марки.

2. В случай на производства, които са резултат от исковете, посочени в член 124:

а) членове 4 и 6, член 7, точки 1, 2, 3 и 5 и член 35 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 не се прилагат;

б) членове 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 се прилагат при ограниченията, предвидени в член 125, параграф 4 от настоящия регламент;

в) разпоредбите на глава II от Регламент (ЕС) № 1215/2012, които се прилагат по отношение на лицата, имащи постоянен адрес в държава членка, се прилагат също и по отношение на лицата, които нямат постоянен адрес в дадена държава членка, но които имат там предприятие.

3. Позоваванията в настоящия регламент на Регламент (ЕС) № 1215/2012 включват, когато е уместно, Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано на 19 октомври 2005 г.

РАЗДЕЛ 2

Спорове във връзка с нарушението и валидността на марките на ЕС

Член 123

Съдилища за марките на ЕС

1. Държавите членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент.

▼B

2. Всяко изменение, направено в броя, наименованието или териториалната компетентност на съдилищата, включени в списъка на съдилищата за марките на ЕС, предоставен от държавата членка на Комисията в съответствие с член 95, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се съобщава незабавно от съответната държава членка на Комисията.

3. Информацията, посочена в параграф 2, се нотифицира от Комисията на държавите членки и се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 124

Компетентност при нарушение и валидност

Съдилищата за марките на ЕС имат изключителна компетентност:

а) за всички искове за нарушение и, ако националният закон го позволява, при опасност от нарушение на правата върху марки на ЕС;

б) за всички искове за констатиране на ненарушение, ако националният закон го позволява;

в) за всички искове, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 11, параграф 2;

г) за насрещни искове за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на ЕС съгласно член 128.

Член 125

Международна компетентност

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012, приложими по силата на член 122, производствата въз основа на исковете, посочени в член 124, се разглеждат от съдилищата на държавата членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите членки, в държавата членка, на чиято територия той има предприятие.

2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия е постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите членки, в държавата членка, на чиято територия той има предприятие.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът имат постоянен адрес или такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата членка, в която се намира седалището на Службата.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3:

а) член 25 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 се прилага, ако страните се споразумеят, че друг съд за марките на ЕС е компетентният съд;

▼B

б) член 26 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 се прилага, ако ответникът се яви пред друг съд за марките на ЕС.

5. Производствата във връзка с исковете, посочени в член 124, с изключение на исковете за констатиране на ненарушение на марка на ЕС, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено, или на територията на която е било извършено едно от действията, посочени в член 11, параграф 2.

Член 126

Обхват на компетентността

1. Съд за марките на ЕС, чиято компетентност се основава на член 125, параграфи 1—4, е компетентен да се произнася относно:

а) нарушения, извършени или за които съществува опасност да бъдат извършени на територията на която и да е държава членка;

б) действия, посочени в член 11, параграф 2, извършени на територията на която и да е държава членка.

2. Съдът за марките на ЕС, чиято компетентност се основава на член 125, параграф 5, е компетентен да се произнася единствено относно действията, извършени или за които има опасност да бъдат извършени на територията на държавата членка, на която се намира този съд.

Член 127

Презумпция за валидност — защита по същество

1. Съдилищата за марките на ЕС приемат марката на ЕС за валидна, освен ако ответникът не оспори валидността ѝ чрез насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност.

2. Валидността на марка на ЕС не може да бъде оспорена чрез иск за констатиране на ненарушение.

3. При исковете, посочени в член 124, букви а) и в), възражение за отмяна на марка на ЕС, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че марката на ЕС би могла да бъде отменена поради липса на реално използване към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.

Член 128

Насрещни искове

1. Насрещният иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да се основава само на основанията за отмяна или за недействителност, предвидени в настоящия регламент.

▼B

2. Съдът за марките на ЕС отхвърля насрещния иск за отмяна или за обявяване на недействителност, ако решение, взето от Службата между същите страни въз основа на иск, имащ същия предмет и същото основание, вече е станало окончателно.

3. Ако насрещният иск е предявен в производство, по което притежателят на марката вече не е страна, той се информира за това и може да встъпи в производството като страна, в съответствие с условията, установени в националното право.

4. Съдът за марките на ЕС, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС, не пристъпва към разглеждането на насрещния иск, докато някоя от заинтересованите страни или съдът не информира Службата за датата, на която насрещният иск е бил предявен. Службата вписва тази информация в регистъра. Ако искането за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС вече е предявено пред Службата преди подаването на насрещния иск, тя информира съда за това и съдът спира производството в съответствие с член 132, параграф 1, до приемането на окончателно решение по искането или до неговото оттегляне.

5. Прилагат се разпоредбите на член 64, параграфи 2—5.

6. Когато съдът за марките на ЕС се е произнесъл с окончателно решение по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС, копие от решението своевременно се изпраща на Службата от съда или от която и да било от страните в националното производство. Службата или всяка друга заинтересована страна може да поиска информация за това изпращане. Службата отбелязва решението в регистъра и взема всички необходими мерки, за да се съобрази с постановителната му част.

7. Съдът за марките на ЕС, сезиран с насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност, може да спре производството по иска на притежателя на марката на ЕС и след изслушване на другите страни да покани ответника да представи иск за отмяна или за обявяване на недействителност пред Службата, в срока, който той му определи. Ако искът не бъде представен в този срок, производството продължава, а насрещният иск се счита за оттеглен. Прилага се член 132, параграф 3.

Член 129

Приложимо право

1. Съдилищата за марките на ЕС прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. По всички въпроси за марките, които не са обхванати от настоящия регламент, съответният съд за марките на ЕС прилага приложимото национално право.

3. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съдът за марките на ЕС прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът.

Член 130

Санкции

1. Когато съд за марките на ЕС констатира, че ответникът е нарушил или е имало опасност от нарушение на правата върху марка на ЕС, той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, с което му забранява да продължи действията, които нарушават или създават опасност от нарушение на правата върху марката на ЕС. Той взема също така мерки в съответствие с националното право, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.

▼B

2. Съдът за марките на ЕС може също да налага мерки или да приема постановления в съответствие с приложимото право, които счита за уместни при обстоятелствата в конкретния случай.

Член 131

Временни и обезпечителни мерки

1. Временните и обезпечителните мерки, предвидени от закона на държава членка по отношение на национална марка, могат да бъдат поискани по отношение на марка на ЕС или на заявка за марка на ЕС от съдебните органи, включително от съдилищата за марките на ЕС, на тази държава, дори ако по силата на настоящия регламент съдът за марките на ЕС на друга държава членка е компетентен да се произнесе по същество.

2. Съд за марките на ЕС, чиято компетентност се основава на член 125, параграфи 1, 2, 3 или 4, е компетентен да постанови временни и обезпечителни мерки, които при условията на всяка процедура, необходима за целите на признаването и изпълнение в съответствие с глава III от Регламент (ЕС) № 1215/2012, са приложими на територията на всяка държава членка. Никоя друга юрисдикция няма такава компетентност.

Член 132

Специфични правила относно свързани искове

1. Освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, съд за марките на ЕС, сезиран с един от исковете, посочени в член 124, с изключение на иска за констатиране на ненарушение, спира производството, по своя инициатива, след изслушване на страните, или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на ЕС е вече оспорена пред друг съд за марките на ЕС с насрещен иск, или когато иск за отмяна или за обявяване на недействителност е бил подаден пред Службата.

2. Службата, освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, сезирана с иск за отмяна или за обявяване на недействителност, спира производството, по своя инициатива след изслушване на страните или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на ЕС е вече оспорена пред съд за марките на ЕС с насрещен иск пред съда за марките на ЕС. Въпреки това ако една от страните в процеса пред съда за марките на ЕС поиска това, съдът може, след изслушване на другите страни в това производство, да спре производството. В този случай Службата продължава висящото пред нея производство.

3. Съдът за марките на ЕС, който спре производството, може да разпореди временни и обезпечителни мерки за времето на спиране.

Член 133

Компетентност на второинстанционните съдилища за марките на ЕС — обжалване пред касационен съд

1. Решенията на първоинстанционните съдилища за марките на ЕС, произнесени по производства, образувани въз основа на исковете, посочени в член 124, подлежат на обжалване пред второинстанционните съдилища за марките на ЕС.

2. Условията, при които може да бъде подадена жалба пред второинстанционен съд за марките на ЕС, се определят от националното право на държавата членка, на територията на която се намира този съд.

▼B

3. Разпоредбите на националното право относно обжалването пред касационен съд се прилагат по отношение на решенията на второинстанционните съдилища за марките на ЕС.

РАЗДЕЛ 3

Други спорове относно марките на ЕС

Член 134

Допълнителни разпоредби относно компетентността на националните съдилища, които не са съдилища за марките на ЕС

1. В държавата членка, чиито съдилища имат компетентност съгласно член 122, параграф 1, искове, различни от тези, посочени в член 124, се предявяват пред съдилищата, които биха имали териториална и материална компетентност, ако би ставало въпрос за искове относно национални марки, регистрирани в тази държава.

2. Когато по силата на член 122, параграф 1 и на параграф 1 от настоящия член нито един съд не е компетентен да разгледа иск, различен от посочените в член 124 и отнасящ се до марката на ЕС, този иск може да бъде предявен пред съдилищата на държавата членка, в която се намира седалището на Службата.

Член 135

Задължение на националния съд

Националният съд, сезиран с иск, различен от посочените в член 124 и отнасящ се до марка на ЕС, разглежда тази марка на ЕС като валидна.

ГЛАВА XI

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ПРАВОТО НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

РАЗДЕЛ 1

Граждански искове, основани на повече марки

Член 136

Едновременно и последователно предявени граждански искове, основани на марки на ЕС и на национални марки

1. Когато исковете за нарушение са заведени на едно и също основание между същите страни пред юрисдикциите на различни държави членки, сезирани едната въз основа на марка на ЕС, а другата въз основа на национална марка:

а) юрисдикцията, сезирана втора, трябва служебно да се откаже от компетентност в полза на първата сезирана юрисдикция, когато въпросните марки са идентични и валидни за идентични стоки или услуги. Юрисдикцията, която би трябвало да се откаже от компетентност, може да спре производството, ако компетентността на другата юрисдикция бъде оспорена;

б) юрисдикцията, сезирана втора, може да спре производството, когато въпросните марки са идентични и валидни за сходни стоки или услуги, както и когато съответните марки са сходни и валидни за идентични или сходни стоки или услуги.

▼B

2. Юрисдикцията, сезирана с иск за нарушение въз основа на марка на ЕС, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било постановено окончателно решение по същество между същите страни въз основа на идентичната национална марка, валидна за идентичните стоки или услуги.

3. Юрисдикцията, сезирана с иск за нарушение въз основа на национална марка, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било постановено окончателно решение по същество между същите страни въз основа на идентична марка на ЕС, валидна за идентични стоки или услуги.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на временни и обезпечителни мерки.

РАЗДЕЛ 2

Прилагане на националното право за целите на забраната за използване на марки на ЕС

Член 137

Забрана за използване на марките на ЕС

1. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото, съществуващо по силата на правото на държавите членки, за завеждане на иск за нарушение на по-ранни права по смисъла на член 8 или на член 60, параграф 2, срещу използването на последваща марка на ЕС. Искове за нарушение на по-ранни права по смисъла на член 8, параграфи 2 и 4, въпреки това не могат вече да бъдат предявявани, когато притежателят на предходното право не може повече, по силата на член 61, параграф 2, да иска обявяване на недействителността на марката на ЕС.

2. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото да бъдат предявени, въз основа на гражданското, административното или наказателното право на една държава членка, или въз основа на разпоредбите на правото на Съюза, искове, имащи за предмет забраната на използването на марка на ЕС, доколкото може да бъде направено позоваване на правото на тази държава членка или правото на Съюза, за да бъде забранено използването на националната марка.

Член 138

По-ранни права с местен обхват

1. Притежателят на по-ранно право с местен обхват може да се противопостави на използването на марката на ЕС на територията, където неговото право е защитено, доколкото правото на съответната държава членка позволява това.

2. Параграф 1 спира да се прилага, ако притежателят на по-ранно право е търпял използването на марката на ЕС на територията, където неговото право е защитено, за период от пет последователни години, като е знаел за това използване, освен ако подаването на заявката за марка на ЕС е било направено недобросъвестно.

3. Притежателят на марката на ЕС не може да се противопостави на използването на правото, посочено в параграф 1, дори ако това право не може да бъде противопоставено на марката на ЕС.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Преобразуване в заявка за национална марка

Член 139

Молба за започване на национална процедура

1. Заявителят или притежателят на марка на ЕС може да поиска преобразуването на заявката за марка на ЕС или на марка на ЕС в заявка за национална марка:

а) доколкото заявката за марка на ЕС е отхвърлена, оттеглена или се счита за оттеглена;

б) доколкото марката на ЕС спре да има действие.

2. Преобразуване не се осъществява:

а) когато правата на притежателят на марката на ЕС са били прекратени поради неизползване на тази марка, освен ако в държавата членка, за която се иска преобразуването, марката на ЕС не е била използвана по начин, който представлява реално използване по смисъла на правото на тази държава членка;

б) с оглед защитата в държава членка, където, съгласно решението на Службата или на национална юрисдикция, за заявката или марката на ЕС е налице някое от основанията за отказ от регистрация, за отмяна или недействителност.

3. Заявката за национална марка резултат от преобразуване на заявка за марка на ЕС или марка на ЕС се ползва в съответната държава членка от датата на подаване или от датата на приоритет на тази заявка или марка и, когато е уместно, от предходност на марка на тази държава, предявена в съответствие с членове 39 или 40.

4. В случаите когато заявката за марка на ЕС се счита за оттеглена, Службата изпраща на заявителя съобщение, определящо му срок от три месеца, считано от датата на това съобщение, за подаване на молба за преобразуване.

5. Когато заявката за марка на ЕС е оттеглена или марката на ЕС спре да има действие в резултат на регистриране на отказ от нея или в резултат на неподновяване на регистрацията, молбата за преобразуване се подава в рамките на три месеца, считано от датата, на която заявката за марка на ЕС е била оттеглена или на която марката на ЕС е спряла да има действие.

6. Когато заявката за марка на ЕС е отхвърлена с решение на Службата, или тогава когато марката на ЕС спре да има действие в резултат на решение на Службата или на съд за марките на ЕС, молбата за преобразуване се подава в рамките на три месеца, считано от датата, на която това решение е придобило сила на пресъдено нещо.

7. Разпоредбата на член 37 спира да поражда действие, ако молбата не бъде представена в установения срок.

Член 140

Представяне, публикуване и предаване на молбата за преобразуване

1. Молбата за преобразуване се подава в Службата в съответния срок съгласно член 139, параграф 4, 5 или 6 и включва посочване на основанията за преобразуване в съответствие с член 139, параграф 1, буква а) или б), държавите членки, по отношение на които се иска преобразуването, както и стоките и услугите, подлежащи на преобразуване. Когато преобразуването се иска след неуспешно подновяване на регистрацията, срокът от три месеца, предвиден в член 139, параграф 5, започва да тече в деня след последния ден, в който може да бъде представена молбата за подновяване съгласно член 53, параграф 3. Молбата за преобразуване не се счита за подадена, докато не бъде заплатена таксата за преобразуване.

▼B

2. Когато молбата за преобразуване е свързана със заявка за марка на ЕС, която вече е публикувана, или когато молбата за преобразуване е свързана с марка на ЕС, получаването на такава молба се отбелязва в регистъра, а молбата за преобразуване се публикува.

3. Службата проверява дали исканото преобразуване отговаря на условията на настоящия регламент, и по-специално на член 139, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, заедно с формалните условия, определени в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6 от настоящия член. Ако условията по отношение на молбата не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в срока, посочен от Службата, тя отхвърля молбата за преобразуване. Когато се прилага член 139, параграф 2, Службата отхвърля молбата за преобразуване като недопустима единствено по отношение на онези държави членки, за които преобразуването е изключено съгласно същата разпоредба. Когато не е заплатена таксата за преобразуване в съответния срок от три месеца съгласно член 139, параграф 4, 5 или 6, Службата информира заявителя, че молбата за преобразуване не се счита за подадена.

4. Ако Службата или съдът за марките на ЕС отхвърли заявката за марка на ЕС или обяви марката на ЕС за недействителна на базата на абсолютни основания чрез позоваване на езика на държава членка, преобразуването се изключва съгласно член 139, параграф 2 за всички държави членки, в които този език е един от официалните езици. Ако Службата или съдът за марки на ЕС отхвърли заявката за марка на ЕС или обяви марката на ЕС за недействителна на базата на абсолютни основания, за които е установено, че се прилагат в целия Съюз, или поради по-ранна марка на ЕС или друго право на индустриална собственост на Европейския съюз, преобразуването се изключва съгласно член 139, параграф 2 за всички държави членки.

5. Когато молбата за преобразуване отговаря на изискванията, посочени в параграф 3 от настоящия член, Службата изпраща молбата за преобразуване и съответните данни, посочени в член 111, параграф 2, на централните ведомства по индустриална собственост на държавите членки, включително на Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, които са счели молбата за приемлива. Службата информира заявителя за датата на изпращане.

6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на молба за преобразуване на заявка за марка на ЕС или регистрирана марка на ЕС в заявка за национална марка съгласно параграф 1;

б) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на молбата за преобразуване съгласно параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 141

Формални изисквания за преобразуване

1. Всяка централна служба за индустриална собственост, на която е изпратена молба за преобразуване, може да получи от Службата всякаква допълнителна информация относно молбата, позволяваща на тази служба да вземе решение относно националната марка, получаваща се в резултат на преобразуването.

2. Заявката за марка на ЕС или марка на ЕС, препратена в съответствие с член 140, не подлежи на формалните изисквания на националното право, които са различни от предвидените в настоящия регламент или в актовете, приети съгласно настоящия регламент, или които ги допълват.

▼B

3. Централната служба по индустриална собственост, на която е предадена молбата, може да изиска, в срок, който не може да бъде по-малък от два месеца, от заявителя:

а) да заплати националната такса за подаване на заявка;

б) да представи превод на молбата и на приложените към нея документи, на един от официалните езици на съответната държава;

в) да посочи адрес за кореспонденция във въпросната държава;

г) да предостави изображение на марката в толкова екземпляри, в колкото е предвидено от въпросната държава.

ГЛАВА XII

СЛУЖБАТА

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 142

Правен статут

1. Службата е агенция на Съюза. Тя притежава правосубектност.

2. Във всяка държава членка тя се ползва с най-широката правоспособност, която може да бъде предоставена на юридическите лица съгласно националното им право; по-специално тя може да придобива или да се разпорежда с недвижимо или движимо имущество и може да участва като страна в съдебни производства.

3. Службата се представлява от своя изпълнителен директор.

Член 143

Персонал

1. Правилникът,Условията за работаУсловията за работа и правилата, приети с общо споразумение между институциите на Съюза, за прилагане на Правилника и Условията, се прилагат по отношение на персонала на Службата, без да се засяга прилагането на член 166 от настоящия регламент по отношение на членовете на апелативните състави.

2. Без да се засяга параграф 1, Службата може да използва дългосрочно командировани национални експерти или друг персонал, които не са нейни служители. Управителният съвет приема решение за определяне на правилата за дългосрочното командироване на национални експерти в Службата.

Член 144

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Съюза се прилага по отношение на Службата и нейния персонал.

▼B

Член 145

Отговорност

1. Договорната отговорност на Службата се урежда от закона, приложим към съответния договор.

2. Съдът на Съюза е компетентен да се произнесе по силата на арбитражна клауза, която се съдържа в договор, сключен от Службата.

3. По отношение на извъндоговорната отговорност Службата, в съответствие с основните принципи, общи за законодателствата на държавите членки, възстановява вредите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на функциите им.

4. Съдът е компетентен да разглежда споровете относно възстановяването на вредите, посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на служителите по отношение на Службата се урежда от разпоредбите, предвидени в Правилника или Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 146

Езици

1. Заявки за марка на ЕС се подават на един от официалните езици на Съюза.

2. Езиците на Службата са английски, френски, немски, италиански и испански.

3. Заявителят посочва втори език, който е език на Службата и чието използване той приема, като възможен език, при производства по възражение, отмяна или обявяване на недействителност.

Ако заявката е подадена на език, който не е един от езиците на Службата, Службата осигурява превод на заявката, както е описано в член 31, параграф 1, на езика, посочен от заявителя.

4. Когато заявителят на марка на ЕС е единствената страна в производство пред Службата, процедурният език е езикът, използван за подаване на заявката за марка на ЕС. Ако подаването е било направено на език, различен от езиците на Службата, Службата може да изпрати писмени съобщения на заявителя на втория език, посочен от него в заявката.

5. Възражението и искането за отмяна или за обявяване на недействителност се подават на един от езиците на Службата.

6. Без да се засяга параграф 5:

а) всяка молба или декларация във връзка със заявка за марка на ЕС може да се подава на използвания за подаване на заявката за тази марка на ЕС език или на втория език, който заявителят е посочил в заявката;

б) всяка молба или декларация във връзка с регистрирана марка на ЕС може да се подава на един от езиците на Службата.

Когато обаче молбата се подава чрез използване на предоставени от Службата формуляри, посочени в член 100, параграф 2, тези формуляри могат да се използват на всеки един от официалните езици на Съюза, при условие че формулярът е попълнен на един от езиците на Службата, доколкото става въпрос за текстови елементи.

7. Ако езикът, избран в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, е езикът на заявката за марка на ЕС или вторият език, посочен при подаването на тази заявка, този език е процедурният език.

▼B

Ако избраният език в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, не е нито езикът на заявката за марка на ЕС, нито вторият език, посочен при подаването на тази заявка, възразяващият или искащият отмяната или обявяването на недействителност трябва да представи за своя сметка превод на своето искане или на езика на заявката за марка, при условие че това е един от езиците на Службата, или на втория език посочен при подаването на заявката. Преводът се представя в срок от един месец от изтичане на срока за представяне на възражения или от датата на подаване на искане за отмяна или за обявяване на недействителност. Езикът, на който искането е било преведено, става тогава процедурен език.

8. Страните в производството по възражение, отмяна, обявяване на недействителност и по обжалване могат да се договорят за друг официален език на Съюза, който да бъде процедурният език.

9. Без да се засягат параграфи 4 и 8 и освен ако не е предвидено друго, в писмените производства пред Службата всяка страна може да използва всеки един от езиците на Службата. Ако избраният език не е езикът, на който се води производството, страната осигурява превод на този език в срок от един месец от датата на представяне на оригиналния документ. Когато заявителят за марка на ЕС е единствената страна в производство пред Службата и езикът, използван за подаване на заявката за марка на ЕС, не е един от езиците на Службата, преводът може също да бъде изпратен на втория език, посочен от заявителя в неговата заявка.

10. Изпълнителният директор определя начина, по който се удостоверява верността на преводите.

11. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) степента, до която удостоверителните документи, които се използват в писмените производства пред Службата, могат да се подават на всеки един от езиците на Съюза и необходимостта от осигуряване на превод;

б) необходимите стандарти за преводите, които се изпращат в Службата.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 147

Публикуване и вписвания в регистъра

1. Заявка за марка на ЕС, както е описано в член 31, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от акт, приет в съответствие с настоящия регламент, се публикуват на всички официални езици на Съюза.

2. Всички вписвания в регистъра се правят на всички официални езици на Съюза.

3. В случай на съмнение текстът на езика на Службата, на който е подадена заявката за марка на ЕС, е автентичен. Ако заявката е подадена на официален език на Съюза, различен от езиците на Службата, текстът, изготвен на втория език, посочен от заявителя, е автентичен.

▼B

Член 148

Преводачески услуги

Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Службата, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 149

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) се прилага за документи, съхранявани от Службата.

2. Управителният съвет приема подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

3. Решенията, взети от Службата съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред Европейския омбудсман или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 от ДФЕС.

4. При обработката на лични данни от Службата се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

Член 150

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация и на некласифицираната информация от чувствително естество

Службата прилага принципите за сигурност, които се съдържат в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и на некласифицираната информация от чувствително естество, както е посочено в решения (ЕС, Евратом) 2015/443 ([3]) и 2015/444 ([4]) на Комисията. Принципите за сигурност обхващат, наред с другото, разпоредби относно обмена, обработката и съхранението на такава информация.

РАЗДЕЛ 2

Задачи на службата и сътрудничество за насърчаване на сближаването

Член 151

Задачи на Службата

1. Службата има следните задачи:

а) управление и насърчаване на развитието на системата на марката на ЕС, установена в настоящия регламент;

([1]) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

([2]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

([3]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41).

([4]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).

▼B

б) управление и насърчаване на развитието на системата на промишлени дизайни на Европейския съюз, установена в Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета ([1]);

в) насърчаване на сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите в сътрудничество с централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

г) задачите, посочени в Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

д) задачите, възложени с Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([3]).

2. Службата си сътрудничи с институции, органи, служби, ведомства за индустриална собственост, международни и неправителствени организации във връзка със задачите, възложени ѝ в параграф 1.

3. Службата може да предоставя доброволни услуги по медиация с цел подпомагане на страните за уреждане на спорове по взаимно съгласие.

Член 152

Сътрудничество за насърчаване на сближаването на практиките и инструментите

1. Службата и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс си сътрудничат, за да се насърчи сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите.

Без да се засяга параграф 3, това сътрудничество обхваща по-специално следните области на дейност:

а) разработване на общи стандарти за разглеждане на заявките;

б) създаване на общи или свързани бази данни и портали за целия Съюз за консултация, търсене и класификация;

в) непрекъснато предоставяне и обмен на данни и информация, включително за целите на въвеждане на информация в базите данни и порталите, посочени в буква б);

г) установяване на общи стандарти и практики с оглед осигуряване на оперативна съвместимост между процедурите и системите на цялата територия на Съюза и подобряване на тяхната съгласуваност, ефикасност и ефективност;

д) споделяне на информация относно правата върху индустриалната собственост и свързаните с тях процедури, включително взаимна подкрепа за информационните бюра и информационните центрове;

е) обмен на технически експертни знания и съдействие по отношение на областите, посочени в букви а)—д).

2. Въз основа на предложение на изпълнителния директор, управителният съвет определя и координира проекти от интерес за Съюза и държавите членки по отношение на областите, посочени в

([1]) Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 19 април 2012 г. за възлагане на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) на задачи, свързани с гарантирането на спазването на правата на интелектуална собственост, включително обединяването на представители на публичния и частния сектор в Европейска обсерватория за нарушенията на правата на интелектуална собственост (ОВ L 129, 16.5.2012 г., стр. 1).

([3]) Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно някои разрешени начини на използване на осиротели произведения (ОВ L 299, 27.10.2012 г., стр. 5).

▼B

параграфи 1 и 6, като приканва централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс да участват в тези проекти.

Разработката на проекта съдържа конкретни задължения и отговорности за всяко участващо ведомство за индустриална собственост на държавите членки, Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс и Службата. Службата се консултира с представители на потребителите, по-специално на етапа на разработка на проектите и на оценка на техните резултати.

3. Централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс могат да не участват в проектите, посочени в първа алинея на параграф 2, както и да ограничат или да преустановят временно сътрудничеството си по тях.

Когато се възползват от предвидените в първа алинея възможности, централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс представят на Службата писмено изложение на мотивите за своето решение.

4. След като са се ангажирали с участие в определени проекти, централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, без да се засяга параграф 3, участват ефективно в проектите, посочени в параграф 2, с цел да се осигури тяхното разработване, функциониране, оперативна съвместимост и актуалност.

5. Службата предоставя финансова подкрепа за проектите, посочени в параграф 2, доколкото това е необходимо за осигуряване за целите на параграф 4 на ефективното участие на централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и на Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс в посочените проекти. Тази финансова подкрепа може да бъде предоставена под формата на безвъзмездни средства и непарични вноски. Общият размер на финансирането не надвишава 15 % от годишните приходи на Службата. Бенефициери на безвъзмездните средства са централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. Безвъзмездните средства могат да се отпускат без покани за представяне на предложения в съответствие с финансовите правила, приложими спрямо Службата, и с принципите на процедурите относно безвъзмездните средства, които се съдържат в Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и в Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията ([2]).

6. Службата и съответните компетентни органи на държавите членки си сътрудничат на доброволен принцип, за да насърчават повишаването на осведомеността относно системата на марките, и в борбата срещу фалшифицирането. Това сътрудничество включва проекти, които са насочени по-специално към прилагането на установените стандарти и практики, както и към организиране на дейности за образование и обучение. Финансовата подкрепа за тези проекти е част от общия размер на финансирането, посочен в параграф 5. Параграфи 2—5 се прилагат *mutatis mutandis*.

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

([2]) Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1).

▼B

РАЗДЕЛ 3

Управителен съвет

Член 153

Функции на управителния съвет

1. Без да се засягат функциите, възложени на бюджетния комитет съгласно раздел 6, управителният съвет има следните функции:

а) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 157, параграф 4, буква в), приема годишната работна програма на Службата за следващата година, като взема предвид становището на Комисията, и предава приетата годишна работна програма на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;

б) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 157, параграф 4, буква д), и като взема предвид становището на Комисията, приема многогодишна стратегическа програма за Службата, включително стратегията на Службата за международно сътрудничество, след размяна на мнения между изпълнителния директор и съответната комисия в Европейския парламент, и предава приетата многогодишна стратегическа програма на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;

в) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 157, параграф 4, буква ж), приема годишния доклад за дейността и го предава на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата;

г) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 157, параграф 4, буква з), приема многогодишния план за политиката относно персонала;

д) изпълнява правомощията, които са му предоставени съгласно член 152, параграф 2;

е) изпълнява правомощията, които са му предоставени съгласно член 172, параграф 5;

ж) приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси в Службата;

з) в съответствие с параграф 2 упражнява по отношение на персонала на Службата правомощията, предоставени от Правилника на органа по назначаването, както и от Условията за работа на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“);

и) приема необходимите правила за прилагане на Правилника и Условията за работа в съответствие с член 110 от Правилника;

й) съставя списък на кандидатите, както е предвидено в член 158, параграф 2;

к) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, посочени в член 210, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);

▼B

л) бива консултиран преди приемането на насоките за разглеждане от Службата, както и в другите случаи, предвидени в настоящия регламент;

м) може да представя становища и да иска информация от изпълнителния директор и от Комисията, ако прецени, че това е необходимо.

2. Управителният съвет приема в съответствие с член 110 от Правилника и член 142 от Условията за работа решение, основано на член 2, параграф 1 от Правилника и на член 6 от Условията за работа, с което делегира съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които посоченото делегиране на правомощия на орган по назначаването може да бъде оттеглено.

Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

Когато изключителни обстоятелства налагат това, управителният съвет може с решение временно да оттегли правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, както и правомощията, които последният е делегирал на други лица, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на друг служител, различен от изпълнителния директор.

Член 154

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител на всяка държава членка, двама представители на Комисията и един представител на Европейския парламент, както и от съответните им заместници.

2. Членовете на управителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник.

Член 155

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду членовете си. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.

2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Този мандат може да бъде подновен еднократно. Ако обаче членството им в управителния съвет изтече по време на мандата им, мандатът изтича автоматично на същата дата.

Член 156

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.

2. Изпълнителният директор участва в разискванията, освен ако управителният съвет не реши друго.

▼B

3. Управителният съвет провежда редовно заседание поне веднъж годишно. Освен това той се свиква по инициатива на председателя или по искане на Комисията, или на една трета от държавите членки.

4. Управителният съвет приема свой процедурен правилник.

5. Управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това се изисква мнозинство от две трети от неговите членове за решенията, които управителният съвет е оправомощен да приема съгласно член 153, параграф 1, букви а) и б), член 155, параграф 1 и член 158, параграфи 2 и 4. В двата случая всеки член разполага само с по един глас.

6. Управителният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите заседания.

7. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Службата.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 157

Функции на изпълнителния директор

1. Службата се ръководи от изпълнителен директор. Изпълнителният директор отговаря пред управителния съвет.

2. Без да се засягат правомощията на Комисията, управителния съвет и бюджетния комитет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на задълженията си и не може да иска или приема инструкции от което и да било правителство или от друг орган.

3. Изпълнителният директор е законният представител на Службата.

4. Изпълнителният директор има по-специално следните функции, които могат да бъдат делегирани:

а) взема всички необходими мерки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на известия, за да гарантира доброто функциониране на Службата;

б) изпълнява решенията, приети от управителния съвет;

в) изготвя проект на годишната работна програма, в който се посочват прогнозните човешки и финансови ресурси за всяка дейност, и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;

▼B

г) представя на управителния съвет предложения съгласно член 152, параграф 2;

д) изготвя проект на многогодишната стратегическа програма, включително стратегията на Службата за международното сътрудничество, и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията и след размяна на мнения със съответната комисия в Европейския парламент;

е) изпълнява годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма и докладва пред управителния съвет за тяхното изпълнение;

ж) изготвя годишен доклад за дейността на Службата и го представя на управителния съвет за одобрение;

з) подготвя проект на многогодишен план за политиката по отношение на персонала и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;

и) изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на OLAF, и докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и на управителния съвет;

й) защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измама, корупция и други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, чрез възстановяване на неоснователно платени суми при установени нередности и, когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;

к) изготвя стратегия за борба с измамите за Службата и я представя на бюджетния комитет за одобрение;

л) за да се осигури еднаквото прилагане на регламента, може да препраща жалби до разширения апелативен състав („голям състав“) по правен въпрос, по-специално ако апелативните състави са постановили противоречиви решения по този въпрос;

м) изготвя прогнозен разчет за приходите и разходите на Службата и изпълнява бюджета;

н) упражнява правомощията, които са му възложени по отношение на персонала от управителния съвет съгласно член 153, параграф 1, буква з);

▼B

о) упражнява правомощията, предоставени му по член 31, параграф 3, член 34, параграф 5, член 35, параграф 3, член 94, параграф 2, член 97, параграф 5, членове 98, 100, 101, член 111, параграф 4, член 112, параграф 3, член 114, параграф 5, членове 115, 116, член 120, параграф 4, член 146, параграф 10, член 178, член 179, параграф 1 и член 180, параграф 2 и член 181 в съответствие с критериите, установени в настоящия регламент и в приетите съгласно настоящия регламент актове.

5. Изпълнителният директор се подпомага от един или повече заместник изпълнителни директори. В случай на отсъствие на изпълнителния директор или когато той е възпрепятстван, заместник изпълнителният директор или един от заместник изпълнителните директори изпълнява функциите му по реда, определен от управителния съвет.

Член 158

Назначаване и освобождаване на изпълнителния директор и продължаване на мандата

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Службата съгласно член 2, буква а) от Условията за работа.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета с обикновено мнозинство от списък с кандидати, предложени от управителния съвет след открита и прозрачна процедура за подбор. Преди да бъде назначен, избраният от управителния съвет кандидат може да бъде поканен да направи изявление пред компетентна комисия в Европейския парламент и да отговори на поставените от нейните членове въпроси. За целите на сключване на договора с изпълнителния директор Службата се представлява от председателя на управителния съвет.

Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност единствено с решение на Съвета по предложение на управителния съвет.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди да изтече този срок, управителният съвет прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Службата.

4. Съветът, като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.

5. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на целия му мандат.

6. Заместник изпълнителният директор или заместник изпълнителните директори се назначават или освобождават от длъжност при условията, предвидени в параграф 2, след консултация с изпълнителния директор и, когато е приложимо, с новоизбрания изпълнителен директор. Мандатът на заместник изпълнителния директор е пет години. Той може да бъде удължен еднократно от Съвета за не повече от пет години, след консултация с изпълнителния директор.

▼B

РАЗДЕЛ 5

Прилагане на процедурите

Член 159

Компетентност

Компетентни да вземат всякакви решения в рамките на процедурите, установени в настоящия регламент, са:

а) ►C2 експертите ◄;

б) отделите по споровете;

в) отделът, натоварен с воденето на регистъра;

г) отделите по отмяна;

д) апелативните състави;

е) друго звено или лице, определено от изпълнителния директор за това.

Член 160

▼C2

Експерти

▼B

►C2 Експертът ◄ е компетентен да взема от името на Службата всякакви решения по заявки за регистрация на марка на ЕС, включително и по въпросите, посочени в членове 41, 42, 76 и 85, освен и доколкото е компетентен отделът по споровете.

Член 161

Отдел по споровете

1. Отделът по споровете е компетентен да взема от името на Службата всякакви решения относно възражение срещу заявка за регистрация на марка на ЕС.

2. Решенията на отдела по споровете се вземат от тричленни състави. Поне един от членовете е юрист. Решенията, свързани с разходите или с процедурите, се вземат от един-единствен член.

Комисията приема актове за изпълнение за определяне на точния вид на решенията, които се вземат от един-единствен член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 162

Отдел, натоварен с воденето на регистъра

1. Отделът, натоварен с воденето на регистъра, е отговорен за вземането на решения по отношение на вписванията в регистъра.

2. Той също така е компетентен да поддържа списъка с професионалните представители, посочен в член 120, параграф 2.

3. Решенията на отдела се вземат от един-единствен член.

▼B

Член 163

Отдели по отмяна

1. Всеки отдел по отмяна е компетентен да взема решения относно:

а) искания за отмяна или за обявяване на недействителността на марка на ЕС;

б) искания за прехвърляне на регистрацията на марка на ЕС по член 21.

2. Решенията на отдела по отмяна се вземат от тричленни състави. Поне един от членовете е юрист. Решенията, свързани с разходите или с процедурите, както е посочено в актовете, приети съгласно член 161, параграф 2, се вземат еднолично.

Член 164

Обща компетентност

►C2 Решенията, които се изискват по силата на настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентността на експерт, на отдел по споровете, на отдел по отмяна или на отдела, натоварен с воденето на регистъра ◄, се вземат от всяко длъжностно лице или звено, назначено от изпълнителния директор за тази цел.

Член 165

Апелативни състави

1. Апелативните състави са компетентни да вземат решения по жалбите срещу решенията, взети съгласно членове 160—164.

2. Решенията на апелативните състави се вземат в състав от трима членове. Поне двама от тези членове са юристи. В някои специфични случаи решенията се вземат от големия състав, председателстван от председателя на апелативните състави, или еднолично, от член, който е юрист.

3. За да се определят специалните случаи, които са от компетентността на големия състав, следва да се вземе предвид юридическата сложност, важността на случая или специалните обстоятелства, които оправдават това. Такива случаи могат да бъдат отнесени за разглеждане до големия състав:

а) от органа на апелативните състави, посочен в член 166, параграф 4, буква а), или

б) от състава, който се занимава със случая.

4. Големият състав също така е отговорен за представянето на мотивирани становища по правни въпроси, отнесени до него от изпълнителния директор в съответствие с член 157, параграф 4, буква л).

5. За да се определи кои конкретни случаи попадат в компетентността на един член, следва да се вземе предвид липсата на сложност на повдигнатите юридически или фактически въпроси, ограниченото значение на конкретния случай или отсъствието на други конкретни обстоятелства. Решението да се възложи случая на един-единствен член в посочените случаи се взема от състава, който се занимава със случая.

▼B

Член 166

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на отделните състави се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, предвидена в член 158 за назначаването на изпълнителен директор. Те не могат да бъдат отстранени от длъжността си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл.

2. Мандатът на председателя на апелативните състави може да бъде удължен еднократно с пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията му, извършена от управителния съвет.

3. Мандатът на председателите на отделните състави може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и след консултация с председателя на апелативните състави.

4. Председателят на апелативните състави има следните управленски и организационни функции:

а) председателства президиума на апелативните състави („президиума“), отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите;

б) осигурява изпълнението на решенията на президиума;

в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от президиума;

г) изпраща на изпълнителния директор информация за нуждите от средства на съставите с оглед съставянето на прогнозни разчети за разходите.

Председателят на апелативните състави председателства големия състав.

5. Членовете на апелативните състави се назначават от управителния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценката на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и след консултация с председателя на апелативните състави.

6. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от длъжност, освен ако няма сериозни основания за това и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от управителния съвет по предложение на председателя на апелативните състави, и след консултация с председателя на състава, към който въпросният член принадлежи, не вземе решение в този смисъл.

7. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави са независими. В своите решения те не са обвързани с никакви инструкции.

8. Решенията, постановени от големия състав по жалби, или неговите становища по правни въпроси, поискани от изпълнителния директор съгласно член 165, са задължителни за компетентните да вземат решения отдели в Службата, изброени в член 159.

9. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави не могат да бъдат ►C2 експерти ◄ или членове на отделите по споровете, на отдела, натоварен с воденето на регистъра, или отделите по отмяна.

▼B

Член 167

Президиум на апелативните състави и голям състав

1. Президиумът включва председателя на апелативните състави, който го оглавява, председателите и членовете на съставите, избрани за всяка календарна година от и измежду всички членове на съставите, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите. Броят на членовете на съставите, избрани по този начин, съставлява една четвърт от броя на членовете на съставите, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите, като при необходимост числото се закръглява.

2. Големият състав, посочен в член 165, параграф 2, се състои от девет членове, включително председателя на апелативните състави, председателите на съставите, докладчика, определен преди отнасянето на делото до големия състав, ако е приложимо, и членове, избрани на ротационен принцип от списък с имената на всички членове на апелативните състави, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите.

Член 168

Делегиране на правомощия

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробностите относно организацията на апелативните състави, включително създаването и ролята на президиума, състава на големия състав и правилата относно сезирането му, както и условията, съгласно които решенията трябва да се вземат от един-единствен член в съответствие с член 165, параграфи 2 и 5.

Член 169

Изключване и отвод

1. ►C2 Експертите ◄ и членовете на отделите, създадени в рамките на Службата и на апелативните състави, не могат да участват в решаването на един случай, ако те имат личен интерес или ако са участвали в него по-рано в качеството си на представители на една от страните. Двама от тримата членове на един отдел по споровете не трябва да са участвали в разглеждането на искането. Членовете на отдела по отмяна не могат да участват в решаването на един случай, ако са участвали при вземането на окончателното решение по този случай в рамките на производството по регистрация на марката или на производството по възражение. Членовете на апелативните състави не могат да участват в производство по обжалване, ако са участвали при вземане на решението, което е предмет на обжалване.

2. Ако поради една от причините, посочени в параграф 1 или поради каквито и да е други съображения, член на отдел или на апелативен състав прецени, че не може да участва в решаването на един случай, той предупреждава за това отдела или състава.

3. На ►C2 експертите ◄ и членовете на отделите или на апелативните състави може да бъде направен отвод от всяка страна по една от причините, посочени в параграф 1 или ако те могат да бъдат заподозрени в пристрастност. Отводът не се приема, ако съответната страна е предприела процедурни действия, независимо че вече е знаела за основанието за отвод. Отводът не може да се основава на националността на ►C2 експертите ◄ или на членовете.

4. Отделите и апелативните състави заседават в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За вземането на това решение членът, който се въздържа или на който е направен отвод, се замества в отдела или в апелативния състав от своя заместник.

▼B

Член 170

Център за медиация

1. За целите на член 151, параграф 3 Службата може да създаде център за медиация („центърът“).

2. Всички физически или юридически лица могат да ползват услугите на центъра на доброволен принцип с цел уреждане на спорове по взаимно съгласие въз основа на настоящия регламент или на Регламент (ЕО) № 6/2002.

3. Страните прибягват до използването на медиация, като подават съвместно искане. Искането се счита за подадено само след внасянето на съответната такса. Изпълнителният директор определя сумата, която се начислява, в съответствие с член 178, параграф 1.

4. В случай на спорове, предмет на висящо производство пред отделите по споровете, отделите по отмяна или пред апелативните състави на Службата, може да бъде представено съвместно искане за медиация по всяко време след подаването на възражение, на искане за отмяна или за обявяване на недействителност или на жалба срещу решения на отделите по споровете или по отмяна.

5. Въпросното производството временно се преустановява и сроковете, различни от срока за плащането на приложимата такса, спират временно да текат от датата на подаване на съвместното искане за медиация. Сроковете продължават да текат отново от деня, на който е възобновено производството.

6. Страните се приканват да назначат съвместно от посочения в параграф 12 списък медиатор, който е декларирал, че владее езика на въпросното производство по медиация. В случай че страните не назначат медиатор в срок от 20 дни от датата на поканата, медиацията се счита за неуспешна.

7. Страните постигат съгласие съвместно с медиатора по подробните правила за медиацията в рамките на споразумение за медиация.

8. Медиаторът приключва производството по медиация, веднага щом страните постигнат споразумение, или едната страна заяви, че желае да се прекрати медиацията, или медиаторът установи, че страните не са успели да постигнат такова споразумение.

9. Медиаторът информира страните, както и съответната инстанция на Службата, веднага след като приключи производството по медиация.

10. Обсъжданията и преговорите, провеждани в рамките на медиацията, са поверителни за всички лица, участващи в нея, по-специално за медиатора, страните и техните представители. Всички документи и информацията, представени по време на медиацията, се съхраняват отделно от досието на другите производства пред Службата и не представляват част от него.

11. Медиацията се провежда на един от официалните езици на Съюза, договорен от страните. В случай че медиацията се отнася до висящи пред Службата спорове, тя се извършва на езика на производството в Службата, освен ако не е договорено нещо друго от страните.

12. Службата съставя списък на медиаторите, които подпомагат страните при уреждането на техните спорове. Те трябва да бъдат независими и да притежават съответни умения и опит. Списъкът може да включва както медиатори, които са наети от Службата, така и такива, които не са наети от нея.

▼B

13. Медиаторите действат безпристрастно при упражняването на своите задължения и декларират всички действителни или предполагаеми конфликти на интереси при тяхното определяне. Членовете на компетентните да вземат решения инстанции на Службата, изброени в член 159, не участват в процедура по медиация в случай, в който имат:

а) предишно участие в процедурите, обект на медиацията;

б) личен интерес към тези процедури; или

в) предишно участие като представители на една от страните.

14. Медиаторите не участват като членове на компетентните да вземат решения инстанции на Службата, изброени в член 159, в производство, възобновено вследствие на неуспешно провеждане на медиация.

15. Службата може да си сътрудничи с други признати национални или международни органи, които се занимават с медиация.

РАЗДЕЛ 5

Бюджет и финансов контрол

Член 171

Бюджетен комитет

1. Бюджетният комитет има функциите, които са му възложени в настоящия раздел.

2. Членове 154 и 155, член 156, параграфи 1—4 и параграф 5, доколкото той се отнася до избора на председател и заместник-председател, член 156, параграфи 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет *mutatis mutandis*.

3. Бюджетният комитет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това за решенията, които бюджетният комитет е компетентен да взема съгласно член 173, параграф 3 и член 177, се изисква мнозинство от две трети от неговите членове. В двата случая всеки член разполага само с по един глас.

Член 172

Бюджет

1. За всички приходи и разходи на Службата се изготвя прогноза за всяка финансова година, която съвпада с календарната година, и се отразяват в бюджета на Службата. Всяка финансова година съвпада с календалната година.

2. Приходите и разходите, отразени в бюджета, са балансирани.

3. Приходите включват, без да се засягат други видове доходи, общи такси, платими съгласно приложение I към настоящия регламент, общи такси, предвидени в Регламент (ЕО) № 6/2002, общи такси, платими съгласно Мадридския протокол за международна регистрация, посочваща Съюза, както и други плащания, извършени към договарящи страни по Мадридския протокол, общи такси, платими съгласно Женевския акт, както е посочено в член 106в от Регламент (ЕО) № 6/2002, за международна регистрация, посочваща Съюза, и други плащания към договарящи страни по Женевския акт и, в необходимата степен, субсидия, вписана в конкретен бюджетен ред от общия бюджет на Съюза, раздел „Комисия“.

▼B

4. Всяка година Службата компенсира разходите, направени от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, както и всеки друг съответен орган, посочен от държава членка, в резултат на конкретните задачи, които те изпълняват като функционални елементи на системата на марките на ЕС в контекста на следните услуги и процедури:

а) производства по възражение и обявяване на недействителност, свързани с марки на ЕС, пред централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

б) предоставяне на информация за функционирането на системата на марките на ЕС чрез бюрата за помощ и информационните центрове;

в) прилагане на марките на ЕС, включително предприети действия съгласно член 9, параграф 4.

5. Цялостното компенсиране на разходите, определени в параграф 4, съответства на 5 % от годишните приходи на Службата. Без да се засяга трета алинея от настоящия параграф, по предложение на Службата и след консултация с бюджетния комитет управителният съвет определя алгоритъма за вноските въз основа на следните справедливи, обективни и уместни показатели:

а) годишен брой на заявките за марки на ЕС, подадени от заявители във всяка държава членка;

б) годишен брой на заявките за национални марки във всяка държава членка;

в) годишен брой на възраженията и исканията за обявяване на недействителност, подадени от притежатели на марки на ЕС във всяка държава членка;

г) годишен брой на делата, заведени пред съдилищата за марките на ЕС, определен от всяка държава членка в съответствие с член 123.

С цел оправдаване на разходите, посочени в параграф 4, до 31 март всяка година държавите членки представят на Службата статистически данни, показващи стойностите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, подточки а) — г) за предходната година, които се включват в предложението, направено пред управителния съвет.

От съображения за справедливост се смята, че разходите, направени от органите, упоменати в параграф 4, във всяка държава членка съответстват на най-малко 2 % от общото компенсиране, предвидено по настоящия параграф.

6. Задължението на Службата да компенсира разходите, които са посочени в параграф 4 и са направени през дадена година, се прилага единствено дотолкова, доколкото не възниква бюджетен дефицит през посочената година.

7. В случай на бюджетен излишък и без да се засяга параграф 10, по предложение на Службата и след консултация с бюджетния комитет управителният съвет може да увеличи процента, посочен в параграф 5, на най-много 10 % от годишните приходи на Службата.

8. Без да се засягат параграфи 4 — 7 и параграф 10 от настоящия член и членове 151 и 152, в случай че се генерира значителен излишък в продължение на пет поредни години, бюджетният комитет, по предложение на Службата и в съответствие с годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма, посочени в член 153, параграф 1, букви а) и б), взема решение с мнозинство от две трети относно прехвърлянето към бюджета на Съюза на излишък, генериран от 23 март 2016 г.

▼B

9. Службата изготвя два пъти годишно доклад до Европейския парламент, Съвета и Комисията относно финансовото си състояние, включително относно финансовите операции, извършени съгласно член 152, параграфи 5 и 6 и параграфи 5 и 7 от настоящия член. Въз основа на този доклад Комисията прави преглед на финансовото състояние на Службата.

10. Службата осигурява финансов резерв, който покрива оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейните операции и изпълнението на нейните задачи.

Член 173

Изготвяне на бюджета

1. Всяка година изпълнителният директор изготвя прогноза за приходите и за разходите на Службата за следващата финансова година и го предава на бюджетния комитет заедно с щатното разписание най-късно до 31 март всяка година.

2. Доколкото проектобюджетът предвижда субсидия от Съюза, бюджетният комитет предава незабавно този проект на Комисията, която го предава на бюджетния орган на Съюза. Комисията може да приложи към него становище, включващо различаващи се предвиждания.

3. Бюджетният комитет приема бюджета, който включва също и щатното разписание на Службата. Доколкото проектобюджетът включва субсидия от общия бюджет на Съюза, бюджетът на Службата, според случая, се коригира.

Член 174

Одит и контрол

1. В рамките на Службата се създава функция на вътрешен одит, която се изпълнява в съответствие със съответните международни стандарти. Назначеният от изпълнителния директор вътрешен одитор е отговорен пред него за проверяване на доброто функциониране на системите и процедурите за изпълнение на бюджета на Службата.

2. Вътрешният одитор съветва изпълнителния директор за това как да се справя с рисковете, като издава независими становища относно качеството на системите за управление и контрол и като издава препоръки за подобряване на условията за осъществяване на дейността и за насърчаване на доброто финансово управление.

3. Отговорността за въвеждане в употреба на системи и процедури за вътрешен контрол, адаптирани за изпълнението на неговите задачи, е отговорност на разпоредителя.

Член 175

Борба с измамите

1. С цел да се улесни борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), Службата се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания на OLAF и приема подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Службата, като използва образеца, посочен в приложението към посоченото споразумение.

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

▼B

2. Сметната палата има правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Службата.

3. OLAF може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета [1], с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка с решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани от Службата.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Службата за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания в съответствие с техните компетентности.

5. Бюджетният комитет приема стратегия за борба с измамите, която е пропорционална на рисковете от измами, като взема предвид съотношението между разходите и ползите от мерките, които трябва да се приложат.

Член 176

Проверка на сметките

1. Всяка година най-късно до 31 март изпълнителният директор предава на Комисията, на Европейския парламент, на бюджетния комитет и на Сметната палата отчета за всички приходи и разходи на Службата за изтеклата финансова година. Сметната палата ги проверява в съответствие с член 287 от ДФЕС.

2. Бюджетният комитет освобождава изпълнителния директор от отговорност за изпълнението на бюджета.

Член 177

Финансови разпоредби

Бюджетният комитет приема, след консултация с Комисията и Сметната палата, вътрешните финансови разпоредби, уточняващи по-специално процедурите за изготвяне и изпълнение на бюджета на Службата. Финансовите разпоредби се ръководят, доколкото това е съвместимо с оглед особеностите на Службата, от финансовите правила, приети за други структури, създадени в Съюза.

Член 178

Такси, налози и падеж

1. Изпълнителният директор определя сумата, която се таксува за всички услуги, предоставяни от Службата, различни от посочените в приложение I, както и сумата, която се таксува за Бюлетина на марките на Европейския съюз, Официалния вестник на Службата, както и всякакви други нейни публикации. Размерът на налозите се определя в евро и се публикува в Официалния вестник на Службата. Размерът на всеки налог не може да надвишава това, което е необходимо за покриване на разходите, направени за конкретната услуга, предоставяна от Службата.

[1] Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

▼B

2. Таксите и налозите, по отношение на които падежът не е определен в настоящия регламент, са дължими на датата на получаване на искането за извършване на услугата, за която е начислена таксата или налогът.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя кои от услугите, посочени в първа алинея, не трябва да зависят от предварителното заплащане на съответните такси или налози.

Член 179

Плащане на такси и налози

1. Такси и налози, дължими на Службата, се плащат чрез заплащане или чрез банков превод по сметка на Службата.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя кои конкретни начини на плащане, различни от изложените в първа алинея, по-специално чрез депозити по текущи сметки на Службата, могат се използват.

Решенията, взети по силата на втора алинея, се публикуват в Официалния вестник на Службата.

Всички плащания, включително чрез всякакъв друг начин на плащане, определен по силата на втора алинея, се извършват в евро.

2. При всяко плащане се посочва името на лицето, което извършва плащането, и се предоставя необходимата информация, за да може Службата незабавно да установи целта на плащането. По-специално се предоставя следната информация:

а) при плащане на такса за подаване на заявка — целта на плащането, а именно „такса за подаване на заявка“;

б) при плащане на такса за възражение — номерът на заявката и името на заявителя за марка на ЕС, срещу когото се внася възражение, и целта на плащането, а именно „такса за възражение“;

в) при плащане на такса за отмяна или такса за обявяване на недействителност — регистрационният номер и името на притежателя на марка на ЕС, срещу когото е насочена молбата, и целта на плащането, а именно „такса за отмяна“ или „такса за обявяване на недействителност“.

3. Ако целта на плащането, посочено в параграф 2, не може да бъде установена незабавно, Службата изисква от лицето, извършващо плащането, да я уведоми писмено за целта на плащането в срок, който тя може да посочи. Ако лицето не изпълни своевременно това искане, се приема, че не е извършено плащане. Платената сума се възстановява.

Член 180

Дата, на която плащането се смята за извършено

1. В случаите, посочени в член 179, параграф 1, първа алинея, датата, на която плащането се счита за извършено към Службата, е датата, на която размерът на плащането или банковия превод действително е постъпил в банкова сметка на Службата.

2. Когато могат да се използват начините на плащане, посочени в член 179, параграф 1, втора алинея, изпълнителният директор определя датата, на която тези плащания да се считат за извършени.

▼B

3. Когато съгласно параграфи 1 и 2 плащането на такса се счита за извършено едва след изтичането на срока, в който е било дължимо, се смята, че този срок е спазен, ако се предоставят доказателства на Службата, че лицата, които са извършили плащането в държава членка в срока, в който плащането следва да е било извършено, надлежно са дали нареждане на банкова институция да преведе размера на плащането и са платили допълнителна такса от 10 % от съответната такса или такси, която обаче не надвишава 200 евро. Не се дължи допълнителна такса, ако съответното нареждане е било дадено на банковата институция не покъсно от десет дни преди изтичането на срока за плащане.

4. Службата може да поиска лицето, което е извършило плащането, да представи доказателство за датата, на която е дадено нареждането на банковата институция по параграф 3, и когато е необходимо, да плати съответната допълнителна такса в посочен от нея срок. Ако лицето не изпълни това искане или ако доказателството е недостатъчно, или ако наложената допълнителна такса не е платена своевременно, срокът за плащане не се смята за спазен.

Член 181

Недостатъчни плащания и възстановяване на незначителни суми

1. По принцип срокът за плащане се смята за спазен само ако цялата сума на таксата е платена своевременно. Ако таксата не е платена изцяло, платената сума се възстановява след изтичането на срока.

2. Службата може обаче, доколкото е възможно в рамките на оставащото време до изтичане на срока, да даде възможност на лицето да изплати липсващата сума или когато счете това за обосновано, да не взема под внимание липсващи суми в малък размер, без да се засягат правата на лицето, извършващо плащането.

3. Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да отменя действия за принудително възстановяване на дължима сума, когато подлежащата на възстановяване сума е незначителна или възстановяването ѝ е твърде несигурно.

4. Когато е надплатена сума за покриване на такса или налог, надплатеното не се възстановява, ако сумата е незначителна и ако съответната страна не е поискала изрично възстановяване.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя равнищата, под които надплатените суми за такси или налози не се възстановяват.

Решенията, взети по силата на втора алинея, се публикуват в Официалния вестник на Службата.

ГЛАВА XIII

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ НА ТЪРГОВСКИ МАРКИ

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 182

Приложими разпоредби

Освен ако настоящата глава не предвижда друго, настоящият регламент и актовете, приети съгласно настоящия регламент, се прилагат по отношение на всяка заявка за международна

▼B

регистрация съгласно Мадридския протокол („международна заявка“), въз основа на заявка за марка на ЕС или въз основа на марка на ЕС, както и по отношение на посочващи Съюза регистрации на марки в международния регистър, поддържан от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост („международна регистрация“ и „Международно бюро“).

РАЗДЕЛ 2

Международна регистрация въз основа на заявки за марка на ес и въз основа на марки на ЕС

Член 183

Подаване на международна заявка

1. Международни заявки по смисъла на член 3 от Мадридския протокол въз основа на заявка за марка на ЕС или въз основа на марка на ЕС се подават в Службата.

2. Когато дадена международна заявка бъде подадена, преди марката, на която ще се базира международната регистрация, да е регистрирана като марка на ЕС, заявителят на международната регистрация посочва дали международната регистрация да се базира на заявка или на регистрация на марка на ЕС. Когато международната регистрация ще се базира на марка на ЕС, след като тя бъде регистрирана, ще се счита, че международната заявка е била получена в Службата на датата на регистрирането на марката на ЕС.

Член 184

Форма и съдържание на международната заявка

1. Международната заявка се подава на един от официалните езици на Съюза, като се използва формуляр, предоставен от Службата. Службата информира заявителя, подаващ международна заявка, за датата, на която Службата е получила документите, които съставляват международната заявка. Освен ако при подаването на международната заявка заявителят не посочи в този формуляр друг език, Службата ще води кореспонденцията със заявителя на езика, на който е подадена заявката, в стандартна форма.

2. Ако международната заявка бъде подадена на език, който не е от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол, заявителят посочва втори език, който е сред тези езици. Този втори език ще бъде езикът, на който Службата ще внесе международната заявка в Международното бюро.

3. Когато международната заявка е подадена на език, различен от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол за подаването на международни заявки, заявителят може да предостави превод на списъка на стоки или услуги или на всякакви други текстови елементи, които представляват част от международната заявка, на езика, на който международната заявка ще бъде внесена в Международното бюро съгласно параграф 2. Ако заявката не се придружава от такъв превод, заявителят оправомощава Службата да включи този превод в международната заявка. Когато преводът все още не е изготвен в хода на процедурата за регистрация на заявката за марка на ЕС, на която се основава международната заявка, Службата незабавно урежда извършването на превода.

▼B

4. Подаването на международна заявка изисква плащане на такса на Службата. Когато международната регистрация ще се основава на марка на ЕС, след като тя бъде регистрирана, таксата е дължима от датата на регистрацията на марката на ЕС. Докато необходимата такса не бъде заплатена, се счита, че заявката не е била подадена. Когато таксата не е платена, Службата информира заявителя за това. При електронно подаване на заявка Службата може да оправомощи Международното бюро да събере таксата от нейно име.

5. Когато при разглеждането на международната заявка се открият някои от следните пропуски, Службата приканва заявителя да отстрани тези пропуски в срока, който тя може да определи:

а) международната заявка не е подадена чрез формуляра, посочен в параграф 1, и не съдържа всички данни и информация, които се изискват с този формуляр;

б) списъкът на стоки и услуги, който се съдържа в международната заявка, не е обхванат от списъка на стоки и услуги, който фигурира в основната заявка за марка на ЕС или в основната марка на ЕС;

в) марката, която е обект на международната заявка, не е идентична с марката, която фигурира в основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС;

г) данните в международната заявка по отношение на марката, различни от отказ от отговорност или искане за цвят, не фигурират в основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС;

д) ако в международната заявка се предявява искане за цвят като отличителна характеристика на марката, основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС не е в същия цвят или цветове; или

е) съгласно данните, посочени във формуляра за международната заявка, заявителят не отговаря на условията за подаване на международна заявка чрез Службата в съответствие с член 2, параграф 1, точка ii) от Мадридския протокол.

6. Когато заявителят не е оправомощил Службата да включи превод, както е предвидено в параграф 3, или когато е по друг начин неясно на кой списък на стоки и услуги трябва да се основава международната заявка, Службата приканва заявителя да предостави необходимите данни в срока, който тя може да определи.

7. Ако пропуските, посочени в параграф 5, не бъдат отстранени или необходимите данни, посочени в параграф 6, не бъдат предоставени в срока, определен от Службата, Службата отказва да изпрати международната заявка на Международното бюро.

8. Службата изпраща международната заявка на Международното бюро заедно с удостоверението, предвидено съгласно член 3, параграф 1 от Мадридския протокол, веднага щом с международната заявка се изпълнят изискванията, предвидени в настоящия член, в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 9 от настоящия член, и в член 183 от настоящия регламент.

▼B

9. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят точният формуляр, включително неговите елементи, който да се използва за подаване на международна заявка съгласно параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 185

Вписване в досиетата и в регистъра

1. Датата и номерът на международна регистрация, основаваща се на заявка за марка на ЕС, се отразяват в досието на тази заявка. Когато заявката има за резултат марка на ЕС, датата и номерът на международната регистрация се вписват в регистъра.

2. Датата и номерът на международната регистрация, основаваща се на марка на ЕС, се вписват в регистъра.

Член 186

Нотификация за обявяването на недействителност на основната заявка или на регистрацията

1. В срок от пет години от датата на международната регистрация Службата нотифицира Международното бюро за факти и решения, които засягат валидността на заявката за марка на ЕС или на регистрацията на марка на ЕС, на която се основава международната регистрация.

2. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят отделните факти и решения, за които има задължение за нотификация в съответствие с член 6, параграф 3 от Мадридския протокол, както и подходящият момент за такива нотификации. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2 от настоящия регламент.

Член 187

Молба за териториално разширяване след международната регистрация

1. Молбата за териториално разширяване, направена след международна регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, може да бъде подадена чрез посредничеството на Службата. Молбата се подава на езика, на който е подадена международната заявка съгласно член 184 от настоящия регламент. Тя включва данни за обосноваване на правото за извършване на посочване в съответствие с член 2, параграф 1, точка ii) и член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол. Службата информира заявителя, който подава молба за териториално разширяване, за датата, на която е получена молбата за териториално разширяване.

2. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определят подробните изисквания по отношение на молбата за териториално разширяване съгласно параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

▼B

3. Когато молбата за териториално разширяване след международна регистрация не отговаря на изискванията, изложени в параграф 1 и в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 2, Службата приканва заявителя да отстрани установените пропуски в срока, който тя може да определи. Ако пропуските не бъдат отстранени в срока, определен от Службата, тя отказва да изпрати на Международното бюро молбата. Службата не отказва да изпрати молбата на Международното бюро, преди на заявителя да е била дадена възможност за отстраняване на пропуските, открити в молбата.

4. Службата изпраща на Международното бюро молбата за териториално разширяване, направена вследствие на международна регистрация, веднага щом са изпълнени изискванията, посочени в параграф 3.

Член 188

Международни такси

Всички такси, дължими на Международното бюро съгласно Мадридския протокол, се плащат директно на Международното бюро.

РАЗДЕЛ 3

Международни регистрации, посочващи Съюза

Член 189

Действие на международните регистрации, посочващи Съюза

1. Международната регистрация, посочваща Съюза, считано от датата на регистрация, посочена в член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на последващо удължаване на посочването на Съюза, предвидено в член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, има същото действие както заявка за марка на ЕС.

2. Ако никакъв отказ не е бил нотифициран по силата на член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако такъв евентуален отказ е бил оттеглен, считано от посочената в параграф 1 дата, международната регистрация на марка, посочваща Съюза, има същото действие както регистрацията на марка като марка на ЕС.

3. За целите на член 11 от настоящия регламент, публикуването на сведения за международната регистрация, посочваща Съюза, предвидени в член 190, параграф 1, замества публикуването на заявка за марка на ЕС, а публикуването, предвидено в член 190, параграф 2, замества публикуването на регистрацията на марка на ЕС.

Член 190

Публикуване

1. Службата публикува датата на регистрацията на марката, посочваща Съюза съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол, или датата на последващо удължаване на посочването на Съюза съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, езика, на който е подадена международната заявка, и посочения от заявителя втори език, номера на международната регистрация и

▼B

датата на публикуването на тази регистрация в издавания от Международното бюро вестник, възпроизвеждане на марката и номерата на класовете на стоки и услуги, по отношение на които се търси защита.

2. Ако никакъв отказ на защита на международна регистрация, посочваща Съюза, не е бил нотифициран по силата на член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако евентуален такъв отказ е бил оттеглен, Службата публикува този факт заедно с номера на международната регистрация и, когато това е приложимо, датата на публикуване на тази регистрация във вестника, публикуван от Международното бюро.

Член 191

Претендиране за предходност в международна заявка

1. Заявителят за международна регистрация, посочваща Съюза, може да претендира в международната заявка предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, имащи действие в държава членка, както е предвидено в член 39.

2. Документацията в подкрепа на претенцията за предходност, определена в акта за изпълнение, приет съгласно член 39, параграф 6, се представя в срок от три месеца от датата, на която Международното бюро е нотифицирало Службата за международната регистрация. Във връзка с това се прилага член 39, параграф 7.

3. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представляван пред Службата съгласно член 119, параграф 2, уведомлението, посочено в параграф 2 от настоящия член, съдържа назначаването на представител по смисъла на член 120, параграф 1.

4. Когато Службата установи, че претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член не отговаря на член 39 или на другите изисквания, определени в настоящия член, тя приканва заявителя да отстрани пропуските. Ако изискванията, посочени в първото изречение, не са изпълнени в срока, определен от Службата, се губи правото на предходност по отношение на въпросната международна регистрация. Ако пропуските се отнасят само до някои стоки и услуги, правото на предходност се губи само до степента, до която се отнася за тези стоки и услуги.

5. Службата информира Международното бюро за всички декларации за загуба на правото на предходност съгласно параграф 4. Тя също така информира Международното бюро за всяко оттегляне или ограничаване на претенцията за предходност.

6. Прилага се член 39, параграф 5, освен ако правото на предходност не се обяви за изгубено съгласно параграф 4 от настоящия член.

▼B

Член 192

Претендиране на предходност пред Службата

1. Притежателят на международна регистрация, посочваща Съюза, може, от датата на публикуване на резултата от регистрацията съгласно член 190, параграф 2, да претендира пред Службата предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, имащи действие в държава членка, както е предвидено в член 40.

2. Когато се претендира предходност преди датата, посочена в параграф 1, претенцията за предходност се счита за получена от Службата на тази дата.

3. Претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член отговаря на изискванията, посочени в член 40, и съдържа информация, която да позволи разглеждането ѝ на базата на тези изисквания.

4. Ако изискванията за претендиране на предходност, посочени в параграф 3 и определени в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6, не са изпълнени, Службата приканва притежателя на международната регистрация да отстрани пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, тя отхвърля претенцията.

5. Когато Службата е приела претенция за предходност или когато претенцията за предходност е оттеглена или отменена от Службата, тя информира съответно Международното бюро.

6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член и подробностите относно информацията, която да се нотифицира съгласно параграф 5 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 193

Посочване на стоки и услуги и разглеждане на абсолютните основания за отказ

1. Международните регистрации, посочващи Съюза, подлежат на разглеждане на тяхното съответствие с член 33, параграфи 2, 3 и 4 и на абсолютните основания за отказ по същия начин, както заявките за марки на ЕС.

2. Когато международната регистрация, посочваща Съюза, е счетена за недопустима за защита съгласно член 33, параграф 4 или член 42, параграф 1 от настоящия регламент на всички или на част от стоките и услугите, за които тя е била регистрирана от Международното бюро, Службата издава служебна временна нотификация за отказ до Международното бюро в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол.

3. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представляван пред Службата съгласно член 119, параграф 2, нотификацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, съдържа покана за назначаване на представител по смисъла на член 120, параграф 1.

▼B

4. В нотификацията за временен отказ се излагат основанията за този отказ и се уточнява срок, в който притежателят на международната регистрация може да внесе своите бележки, и ако е целесъобразно, да назначи свой представител. Срокът започва да тече в деня, в който Службата издаде временния отказ.

5. Когато Службата констатира, че международната заявка, посочваща Съюза, не съдържа данни за втори език съгласно член 206 от настоящия регламент, Службата издава служебна временна нотификация за отказ до Международното бюро съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол.

6. Когато притежателят на международната регистрация не успее да отстрани основанието за отказ на защита в рамките на срока или, по целесъобразност, да назначи свой представител или да посочи втори език, Службата отказва защитата изцяло или за част от стоките и услугите, за които е направена международната регистрация. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявка за марка на ЕС. Решението подлежи на обжалване в съответствие с членове 66—72.

7. Когато от началото на срока за представяне на възражения, посочен в член 196, параграф 2, Службата не е издала служебна временна нотификация за отказ съгласно параграф 2 от настоящия член, тя изпраща на Международното бюро акт, в който посочва, че прегледът за абсолютните основания за отказ съгласно член 42 е приключен, но че международната регистрация все още е предмет на възражения или съображения от трети лица. Този временен акт не засяга правото на Службата да поднови прегледа на абсолютни основания по собствена инициатива по всяко време преди постановяване на окончателния акт за предоставяне на защита.

8. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определя подробното съдържание на нотификацията за служебен временен отказ на защита, която трябва да се изпрати на Международното бюро, както и на заключителните съобщения, които трябва да се изпратят на Международното бюро относно окончателното предоставяне на защита или отказ на защита. Тоези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 194

Колективни и сертификатни марки

1. Когато дадена международна регистрация се основава на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, международната регистрация, посочваща Съюза, се разглежда като колективна марка на ЕС или като сертификатна марка на ЕС, според конкретния случай.

2. Притежателят на международната регистрация предоставя директно на Службата правилата за използване на марката, както е предвидено в членове 75 и 84, в рамките на два месеца от датата, на която Международното бюро нотифицира Службата за международната регистрация.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определят подробностите относно процедурата за международните регистрации, основаващи се на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка.

▼B

Член 195

Търсене

1. Веднага след като Службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Съюза, тя съставя доклад с резултатите от търсенето в Съюза, така както е предвидено в член 43, параграф 1, при условие че искането за доклад с резултатите от търсенето съгласно член 43, параграф 1 се подаде до Службата в срок от един месец, считано от датата на нотификацията.

2. Веднага след като Службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Съюза, Службата изпраща копие от него на централната служба за индустриалната собственост на всяка една държава членка, която е информирала Службата за решението си да извършва търсене в своя собствен регистър на марките, както е предвидено в член 43, параграф 2, при условие че искането за доклад с резултатите от търсенето съгласно член 43, параграф 2, се подаде до Службата в срок от един месец, считано от датата на нотификацията, и таксата за търсенето се заплати в рамките на същия период.

3. Член 43, параграфи 3—6 се прилагат *mutatis mutandis*.

4. Службата информира притежателите на по-ранни марки на ЕС или на заявки за марки на ЕС, цитирани в доклада с резултатите от търсенето в Съюза, за публикуването по силата на член 190, параграф 1 на международната регистрация, посочваща Съюза. Последното се прилага независимо от това дали притежателят на международната регистрация е поискал да получи доклада с резултатите от търсенето в ЕС, освен в случаите, когато притежателят на по-ранна регистрация или заявка поиска да не получава нотификацията.

Член 196

Възражение

1. Международните регистрации, посочващи Съюза, подлежат на същата процедура за възражение както публикуваните заявки за марки на ЕС.

2. Възражението се подава в срок от три месеца, който започва да тече един месец след датата на публикуването съгласно член 190, параграф 1. Възражението не се счита за редовно подадено, докато не бъде платена таксата за възражение.

3. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявка за марка на ЕС.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 208, в които се определя процедурата за подаване и разглеждане на възражения, включително необходимите съобщения, които трябва да се изпратят на Международното бюро.

Член 197

Замяна на регистрация на марка на ЕС с международна регистрация

При поискване Службата вписва в регистъра, че дадена марка на ЕС се смята за заменена от международна регистрация в съответствие с член 4а от Мадридския протокол.

▼B

Член 198

Обезсилване на действието на международна регистрация

1. Международна регистрация, посочваща Съюза, може да бъде обявена за недействителна.

2. Искането за обявяване на недействителността на международната регистрация, посочваща Съюза, има смисъл на искане за обявяване на отмяна, по смисъла на член 58, или на недействителност, както е предвидено в член 59 или член 60.

3. Когато съгласно член 64 или член 128 от настоящия регламент и настоящия член международната регистрация, посочваща Съюза, е обявена за недействителна с окончателно решение, Службата нотифицира Международното бюро в съответствие с член 5, параграф 6 от Мадридския протокол.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на нотификацията, която трябва да се изпрати на Международното бюро съгласно параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 199

Правно действие на регистрацията на прехвърляне

Вписването на промяна в собствеността на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на прехвърляне в регистъра съгласно член 20.

Член 200

Правно действие на регистрацията на лицензии и други права

Вписването на лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда по отношение на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност или на лицензия в регистъра, предвидено съответно в членове 22, 23, 24 и 25.

Член 201

Преглед на искания за регистрация на прехвърляния, лицензии или ограничения на правото на притежателя да се разпорежда

Службата предава исканията за вписване на промяна в собствеността, лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, изменение или отмяна на лицензия или премахване на ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, които са били депозирани пред нея, на Международното бюро, ако са придружени от подходящо доказателство за прехвърлянето, лицензията, ограничението на правото на разпореждане или от доказателство за това, че лицензията вече не съществува или че е била изменена, или че ограничението на правото на разпореждане е премахнато.

▼B

Член 202

Преобразуване на посочване на Съюза чрез международна регистрация в заявка за национална марка или в посочване на държава членка

1. Когато посочване на Съюза чрез международна регистрация бъде отказано или прекрати действието си, притежателят на международната регистрация може да поиска преобразуване на посочването на Съюза:

а) в заявка за национална марка съгласно членове 139, 140 и 141;

б) в посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол, при условие че на датата, на която е било поискано преобразуването, е било възможно директно да бъде посочена тази държава членка съгласно Мадридския протокол. Прилагат се членове 139, 140 и 141 от настоящия регламент.

2. Заявката за национална марка или посочването на държава членка, страна по Мадридския протокол, в резултат от преобразуване на посочването на Европейския съюз чрез международна регистрация се ползва по отношение на въпросната държава членка от датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на разширяването на действието ѝ за Европейския съюз съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, ако последното е било извършено след международната регистрация или датата на приоритета на тази регистрация и, когато това е уместно, след предходността на марка на тази държава, претендирана съгласно член 191 от настоящия регламент.

3. Искането за преобразуване се публикува.

4. Молбата за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в заявка за национална марка включва информацията и данните, посочени в член 140, параграф 1.

5. Когато се иска преобразуване съгласно настоящия член и член 139, параграф 5 от настоящия регламент след неуспешно подновяване на международната регистрация, молбата, посочена в параграф 4 от настоящия член, съдържа уточнение в този смисъл и датата, на която защитата е изтекла. Срокът от три месеца, предвиден в член 139, параграф 5 от настоящия регламент, започва да тече в деня, следващ последния ден, в който подновяването все още може да бъде извършено съгласно член 7, параграф 4 от Мадридския протокол.

6. Член 140, параграфи 3 и 5 се прилага *mutatis mutandis* за молбата за преобразуване, посочена в параграф 4 от настоящия член.

7. Молбата за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в посочване на държава членка, страна по Мадридския протокол, включва данните и елементите по параграфи 4 и 5.

8. Член 140, параграф 3 се прилага *mutatis mutandis* за молбата за преобразуване, посочена в параграф 7 от настоящия член. Службата също така отхвърля молбата за преобразуване, когато условията за посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба, не са били изпълнени нито на датата, на която е извършено посочването на Съюза, нито на датата, на която е получено искането за преобразуване, или, съгласно последното изречение на член 140, параграф 1, на която то се счита за получено от Службата.

▼B

9. Когато молбата за преобразуване, посочена в параграф 7, отговаря на изискванията на настоящия регламент и на правилата, приети в съответствие с него, Службата незабавно я изпраща на Международното бюро. Службата информира притежателя на международната регистрация за датата на изпращане.

10. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на молбите за преобразуване, посочени в параграфи 4 и 7;

б) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на молбите за преобразуване съгласно параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

Член 203

Използване на марка, която е предмет на международна регистрация

За целите на прилагане на член 18, параграф 1, член 47, параграф 2, член 58, параграф 1, буква а) и член 64, параграф 2 датата на публикуването, предвидено в член 190, параграф 2, заема мястото на датата на регистрацията за целите на установяване на датата, от която марката, която е предмет на международна регистрация с посочване Съюза, се използва реално в Съюза.

Член 204

Трансформация

1. При спазване на параграф 2 разпоредбите, приложими по отношение на заявките за марки на ЕС, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на заявките за трансформация на международна регистрация в заявка за марка на ЕС съгласно член 9г от Мадридския протокол.

2. Когато заявката за трансформация се отнася до международна регистрация, посочваща Съюза, конкретните сведения за която са публикувани съгласно член 190, параграф 2, членове 42—47 не се прилагат.

3. За да се счита за трансформация на международна регистрация, която е била отменена по искане на службата на държавата на произход от Международното бюро съгласно член 9г от Мадридския протокол, заявката за марка на ЕС съдържа уточнение в този смисъл. Това уточнение се прави при подаване на заявката.

4. Когато в хода на разглеждането в съответствие с член 41, параграф 1, буква б) Службата установи, че молбата не е подадена в срок от три месеца от датата, на която международната регистрация е била отменена от Международното бюро; или стоките и услугите, за които трябва да се регистрира марката на ЕС, не се съдържат в списъка на стоките и услугите, за които е направена международната регистрация по отношение на Европейския съюз, Службата приканва заявителя да отстрани пропуските.

5. Ако пропуските, посочени в параграф 4, не бъдат отстранени в срока, определен от Службата, се губи правото на датата на международната регистрация или на датата на териториалното разширяване и, ако има такава, на датата на преимущественото право на международната регистрация.

6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на молбата за трансформация съгласно параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 207, параграф 2.

▼B

Член 205

Обмен на съобщения с Международното бюро

Обменът на съобщения с Международното бюро се извършва по начин и във формат, договорен от Международното бюро и Службата, за предпочитане по електронен път. Всяко позоваване на формуляри се разбира, че включва формуляри, които са на разположение в електронен формат.

Член 206

Използване на езици

За целите на прилагането на настоящия регламент и приетите в съответствие с него правила, по отношение на международни регистрации, посочващи Съюза, езикът, на който се подава международната заявка, е езикът на производството по смисъла на член 146, параграф 4, а вторият език, посочен в международната заявка, е вторият език по смисъла на член 146, параграф 3.

ГЛАВА XIV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 207

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет по въпросите, свързани с правилата за прилагане. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 208

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 48, член 49, параграф 3, членове 65 и 73, член 96, параграф 4, член 97, параграф 6, член 98, параграф 5, член 100, параграф 2, член 101, параграф 5, член 103, параграф 3, член 106, параграф 3, член 121, член 168, член 194, параграф 3 и член 196, параграф 4, се предоставя на Комисията за неопределен срок от 23 март 2016 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 48, член 49, параграф 3, членове 65 и 73, член 96, параграф 4, член 97, параграф 6, член 98, параграф 5, член 100, параграф 2, член 101, параграф 5, член 103, параграф 3, член 106, параграф 3, член 121, член 168, член 194, параграф 3 и член 196, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегирано правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. Решението не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

▼B

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 48, член 49, параграф 3, членове 65 и 73, член 96, параграф 4, член 97, параграф 6, член 98, параграф 5, член 100, параграф 2, член 101, параграф 5, член 103, параграф 3, член 106, параграф 3, член 121, член 168, член 194, параграф 3 и член 196, параграф 4, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от два месеца, след като са получили нотификация за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 209

Разпоредби, отнасящи се до разширяването на Съюза

1. От датата на присъединяване на България, Чешката република, Естония, Хърватия, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия („новата(-ите) държава(-и) членка(-и)“), марка на ЕС, която е регистрирана или за която е подадена заявка за регистрация в съответствие с настоящия регламент преди съответната им дата на присъединяване, разпростира действието си върху територията на тези държави членки с цел да се гарантира еднакво действие в целия Съюз.

2. Регистрацията на марката на ЕС, за която е била подадена заявка към датата на присъединяването, не може да бъде отказана въз основа на което и да е от абсолютните основания за отказ, изброени в член 7, параграф 1, ако тези основания се пораждат единствено от присъединяването на новата държава членка.

3. При подадена заявка за регистрация на марка на ЕС в рамките на шест месеца преди датата на присъединяването може да се отправи уведомление за възражение по силата на член 46, когато по-ранна марка или друго по-ранно право по смисъла на член 8 са били придобити в новата държава членка преди присъединяването, при условие че са придобити добросъвестно и че датата на подаване на заявката, или където е приложимо, датата на приоритет или датата на придобиване в новата държава членка на по-ранната марка или на другото по-ранно право предхожда датата на подаване на заявката или, където е приложимо, датата на приоритет на марката на ЕС, за която е подадена заявката.

4. Марка на ЕС по смисъла на параграф 1 не може да бъде обявена за недействителна:

а) по силата на член 59, ако основанията за недействителност са били приложими единствено поради присъединяването на нова държава членка;

б) по силата на член 60, параграфи 1 и 2, ако по-ранното национално право е било регистрирано, била е подадена заявка или е било придобито в нова държава членка преди датата на присъединяването.

5. Използването на марка на ЕС по смисъла на параграф 1 може да бъде забранено съгласно членове 137 и 138, ако по-ранната марка или друго по-ранно право са били регистрирани, била е подадена заявка за тяхната регистрация или правата са били придобити добросъвестно в новата държава членка преди датата на присъединяването на тази държава; или, където е приложимо, датата на приоритет предхожда датата на присъединяване на тази държава.

▼B

Член 210

Оценка и преразглеждане

1. До 24 март 2021 г. и на всеки пет години след това Комисията прави оценка на прилагането на настоящия регламент.

2. Целта на оценката е да се преразгледа правната рамка на сътрудничеството между Службата и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, с особено внимание към механизма на финансиране, посочен в член 152. Освен това с оценката се оценява въздействието, ефикасността и ефективността на Службата и на нейните работни практики. В хода на оценката по-специално се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на мандата на Службата и финансовите последици от такова изменение.

3. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Резултатите от оценката се оповестяват публично.

4. При всяка втора оценка се прави и оценка на резултатите, постигнати от Службата, като се вземат предвид нейните цели, мандат и задачи.

Член 211

Отмяна

Регламент (ЕО) № 207/2009 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 212

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 октомври 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ

А. По реда на настоящия регламент на Службата се заплащат следните такси (в евро):

1. Основна такса за подаване на заявка за индивидуална марка на ЕС (член 31, параграф 2):

   1 000 EUR

2. Основна такса за подаване по електронен път на заявка за индивидуална марка на ЕС (член 31, параграф 2):

   850 EUR

3. Такса за индивидуална марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 31, параграф 2):

   50 EUR

4. Такса за индивидуална марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 31, параграф 2):

   150 EUR

5. Основна такса за подаване на заявка за колективна или сертификатна марка на ЕС (член 31, параграф 2 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3:

   1 800 EUR

6. Основна такса за подаване по електронен път на заявка за колективна или сертификатна марка на ЕС (член 31, параграф 2 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

   1 500 EUR

7. Такса за колективна или сертификатна марка на ЕС за втори клас стоки и услуги: (член 31, параграф 2 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

   50 EUR

8. Такса за колективна или сертификатна марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 31, параграф 2 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

   150 EUR

9. Такса за търсене на заявка за марка на ЕС (член 43, параграф 2) или на международна регистрация, посочваща Съюза (член 43, параграф 2 и член 195, параграф 2):

   12 EUR, умножена по броя на ведомствата за индустриална собственост, посочени в член 43, параграф 2; тази сума и последващите промени се публикуват от Службата в Официалния вестник на Службата.

10. Такса за възражение (член 46, параграф 3):

    320 EUR

11. Основна такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС (член 53, параграф 3):

    1 000 EUR

12. Основна такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС по електронен път (член 53, параграф 3):

    850 EUR

▼B

13. Такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 53, параграф 3):

    50 EUR

14. Такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 53, параграф 3):

    150 EUR

15. Основна такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС (член 53, параграф 3 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

    1 800 EUR

16. Основна такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС по електронен път (член 53, параграф 3 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

    1 500 EUR

17. Такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 53, параграф 3 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

    50 EUR

18. Такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС за стоки и услуги след втори клас (член 53, параграф 3 и член 74, параграф 3 или член 83, параграф 3):

    150 EUR

19. Допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или за закъсняло подаване на искането за подновяване (член 53, параграф 3):

    25 % от закъснялата такса за подновяване, но не повече от 1 500 EUR

20. Такса за искане за отмяна или за обявяване на недействителност (член 63, параграф 2):

    630 EUR

21. Такса за подаване на жалба (член 68, параграф 1):

    720 EUR

22. Такса за подаване на искане за *restitutio in integrum* (член 104, параграф 3):

    200 EUR

23. Такса за молба за преобразуване на заявка за марка на ЕС или на марка на ЕС (член 140, параграф 1, във връзка също с член 202, параграф 1):

    а) в заявка за национална марка,

    б) в регистрация с посочване на държава членка, страна по Мадридския протокол:

    200 EUR

24. Такса за продължаване на производството (член 105, параграф 1):

    400 EUR

25. Такса за обявяване на разделяне на регистрирана марка на ЕС (член 56, параграф 4) или на заявка за марка на ЕС (член 50, параграф 3):

    250 EUR

▼B

26. Такса за заявка за регистрация на лицензия или друго право върху регистрирана марка на ЕС (член 26, параграф 2) или върху заявка за марка на ЕС (член 26, параграф 2):

    а) предоставяне на лицензия

    б) прехвърляне на лицензия

    в) учредяване на вещно право

    г) прехвърляне на вещно право

    д) принудително изпълнение

    200 EUR на регистрация, но при подаване на повече от едно искане в една и съща заявка или по едно и също време, общата сума не надхвърля 1 000 EUR

27. Такса за отмяна на регистрация на лицензия или друго право (член 29, параграф 3):

    200 EUR за всяка отмяна, но когато са подадени повече от едно искане в една и съща заявка или по едно и също време, общата сума не надхвърля 1 000 EUR

28. Такса за промяна на регистрирана марка на ЕС (член 54, параграф 4):

    200 EUR

29. Такса за издаване на копие от заявката за марка на ЕС (член 114, параграф 7), копие от удостоверение за регистрация (член 51, параграф 2) или извлечение от регистъра (член 111, параграф 7):

    а) незаверено копие или извлечение:

        10 EUR

    б) заверено копие или извлечение:

        30 EUR

30. Такса за проверка на досиетата (член 114, параграф 6):

    30 EUR

31. Такса за издаване на копие на документите от досиетата (член 114, параграф 7):

    а) незаверено копие:

        10 EUR

    б) заверено копие:

        30 EUR

    плюс за всяка страница, надхвърляща 10

    1 EUR

32. Такса за съобщаване на съдържаща се в дадено досие информация (член 114, параграф 9):

    10 EUR

33. Такса за преразглеждане на определянето на процедурните разноски, които подлежат на възстановяване (член 109, параграф 8):

    100 EUR

34. Такса за подаване на международна заявка в Службата (член 184, параграф 4):

    300 EUR

▼B

Б. Такси, които се заплащат на Международното бюро

I. Индивидуални такси за международна регистрация, посочваща Съюза

1. От заявителя за международна регистрация, посочваща Съюза, се изисква да заплати на Международното бюро индивидуална такса за посочване на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.

2. От притежателя на международна регистрация, който подава молба за териториално разширяване, посочваща Съюза след международната регистрация, се изисква да заплати на Международното бюро индивидуална такса за посочването на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.

3. Размерът на таксите по точки B.I.1 или B.I.2 представлява равностойността в швейцарски франкове, установена от генералния директор на СОИС съгласно правило 35, точка 2 от Общия правилник по Мадридското споразумение и Мадридския протокол, както следва:

а) за индивидуална марка: 820 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас;

б) за колективна или сертификатна марка: 1 400 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги след втори клас.

II. Индивидуални такси за подновяване на международна регистрация, посочваща Европейския съюз

1. От притежателя на международна регистрация, посочваща Европейския съюз, се изисква да заплати на Международното бюро като част от таксата за подновяване на международната регистрация индивидуална такса за посочване на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.

2. Размерът на таксите по точка B.II.1 представлява равностойността в швейцарски франкове, установена от генералния директор на СОИС съгласно правило 35, точка 2 от Общия правилник по Мадридското споразумение и Мадридския протокол, както следва:

а) за индивидуална марка: 820 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас;

б) за колективна или сертификатна марка: 1 400 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Отменяният регламент и списък на последователните му изменения

Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета

(ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1)

Акт за присъединяване от 2012 година, приложение III, точка 2.1	
Регламент (ЕС) № 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 21)	единствено член 1

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Членове 1 — 7	Членове 1 — 7
Член 8, параграфи 1 — 4	Член 8, параграфи 1 — 4
Член 8, параграф 4а	Член 8, параграф 6
Член 8, параграф 5	Член 8, параграф 5
Член 9	Член 9
Член 9а	Член 10
Член 9б	Член 11
Член 10	Член 12
Член 11	Член 13
Член 12	Член 14
Член 13	Член 15
Член 13а	Член 16
Член 14	Член 17
Член 15	Член 18
Член 16	Член 19
Член 17, параграфи 1, 2 и 3	Член 20, параграфи 1, 2 и 3
Член 17, параграф 5	Член 20, параграф 4
Член 17, параграф 5а	Член 20, параграф 5
Член 17, параграф 5б	Член 20, параграф 6
Член 17, параграф 5в	Член 20, параграф 7
Член 17, параграф 5г	Член 20, параграф 8
Член 17, параграф 5д	Член 20, параграф 9
Член 17, параграф 5е	Член 20, параграф 10
Член 17, параграф 6	Член 20, параграф 11
Член 17, параграф 7	Член 20, параграф 12
Член 17, параграф 8	Член 20, параграф 13
Член 18	Член 21
Член 19	Член 22

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 20	Член 23
Член 21	Член 24
Член 22	Член 25
Член 22a	Член 26
Член 23	Член 27
Член 24	Член 28
Член 24a	Член 29
Член 25	Член 30
Член 26	Член 31
Член 27	Член 32
Член 28	Член 33
Член 29	Член 34
Член 30	Член 35
Член 31	Член 36
Член 32	Член 37
Член 33	Член 38
Член 34, параграф 1	Член 39, параграф 1
Член 34, параграф 1a	Член 39, параграф 2
Член 34, параграф 2	Член 39, параграф 3
Член 34, параграф 3	Член 39, параграф 4
Член 34, параграф 4	Член 39, параграф 5
Член 34, параграф 5	Член 39, параграф 6
Член 34, параграф 6	Член 39, параграф 7
Член 35	Член 40
Член 36	Член 41
Член 37, параграф 1	Член 42, параграф 1
Член 37, параграф 3	Член 42, параграф 2
Член 38	Член 43
Член 39	Член 44
Член 40	Член 45

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 41	Член 46
Член 42	Член 47
Член 42a	Член 48
Член 43	Член 49
Член 44, параграфи 1 и 2	Член 50, параграфи 1 и 2
Член 44, параграф 4	Член 50, параграф 3
Член 44, параграф 4a	Член 50, параграф 4
Член 44, параграфи 5 — 9	Член 50, параграфи 5 — 9
Член 45	Член 51
Член 46	Член 52
Член 47	Член 53
Член 48	Член 54
Член 48a	Член 55
Член 49	Член 56
Член 50	Член 57
Член 51	Член 58
Член 52	Член 59
Член 53	Член 60
Член 54	Член 61
Член 55	Член 62
Член 56	Член 63
Член 57	Член 64
Член 57a	Член 65
Член 58	Член 66
Член 59	Член 67
Член 60	Член 68
Член 61	Член 69
Член 63	Член 70
Член 64	Член 71
Член 65	Член 72

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 65а	Член 73
Член 66	Член 74
Член 67	Член 75
Член 68	Член 76
Член 69	Член 77
Член 70	Член 78
Член 71	Член 79
Член 72	Член 80
Член 73	Член 81
Член 74	Член 82
Член 74а	Член 83
Член 74б	Член 84
Член 74в	Член 85
Член 74г	Член 86
Член 74д	Член 87
Член 74е	Член 88
Член 74ж	Член 89
Член 74з	Член 90
Член 74и	Член 91
Член 74й	Член 92
Член 74k	Член 93
Член 75	Член 94
Член 76	Член 95
Член 77	Член 96
Член 78	Член 97
Член 79	Член 98
Член 79а	Член 99
Член 79б	Член 100
Член 79в	Член 101
Член 79г	Член 102

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 80	Член 103
Член 81	Член 104
Член 82	Член 105
Член 82а	Член 106
Член 83	Член 107
Член 84	Член 108
Член 85, параграф 1	Член 109, параграф 1
Член 85, параграф 1а	Член 109, параграф 2
Член 85, параграф 2	Член 109, параграф 3
Член 85, параграф 3	Член 109, параграф 4
Член 85, параграф 4	Член 109, параграф 5
Член 85, параграф 5	Член 109, параграф 6
Член 85, параграф 6	Член 109, параграф 7
Член 85, параграф 7	Член 109, параграф 8
Член 86	Член 110
Член 87	Член 111
Член 87а	Член 112
Член 87б	Член 113
Член 88	Член 114
Член 88а	Член 115
Член 89	Член 116
Член 90	Член 117
Член 91	Член 118
Член 92	Член 119
Член 93	Член 120
Член 93а	Член 121
Член 94	Член 122
Член 95, параграф 1	Член 123, параграф 1
Член 95, параграф 2	—
Член 95, параграф 3	Член 123, параграф 2

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 95, параграф 4	Член 123, параграф 3
Член 95, параграф 5	—
Член 96	Член 124
Член 97	Член 125
Член 98	Член 126
Член 99	Член 127
Член 100	Член 128
Член 101	Член 129
Член 102	Член 130
Член 103	Член 131
Член 104	Член 132
Член 105	Член 133
Член 106	Член 134
Член 107	Член 135
Член 109	Член 136
Член 110	Член 137
Член 111	Член 138
Член 112	Член 139
Член 113	Член 140
Член 114	Член 141
Член 115	Член 142
Член 116	Член 143
Член 117	Член 144
Член 118	Член 145
Член 119, параграфи 1 — 5	Член 146, параграфи 1 — 5
Член 119, параграф 5а	Член 146, параграф 6
Член 119, параграф 6	Член 146, параграф 7
Член 119, параграф 7	Член 146, параграф 8
Член 119, параграф 8	Член 146, параграф 9
Член 119, параграф 9	Член 146, параграф 10

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 119, параграф 10	Член 146, параграф 11
Член 120	Член 147
Член 121	Член 148
Член 123	Член 149
Член 123а	Член 150
Член 123б	Член 151
Член 123в	Член 152
Член 124	Член 153
Член 125	Член 154
Член 126	Член 155
Член 127	Член 156
Член 128	Член 157
Член 129	Член 158
Член 130	Член 159
Член 131	Член 160
Член 132	Член 161
Член 133	Член 162
Член 134	Член 163
Член 134а	Член 164
Член 135	Член 165
Член 136	Член 166
Член 136а	Член 167
Член 136б	Член 168
Член 137	Член 169
Член 137а	Член 170
Член 138	Член 171
Член 139	Член 172
Член 140	Член 173
Член 141	Член 174
Член 141а	Член 175

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 142	Член 176
Член 143	Член 177
Член 144	Член 178
Член 144a	Член 179
Член 144б	Член 180
Член 144в	Член 181
Член 145	Член 182
Член 146	Член 183
Член 147	Член 184
Член 148	Член 185
Член 148a	Член 186
Член 149	Член 187
Член 150	Член 188
Член 151	Член 189
Член 152	Член 190
Член 153	Член 191
Член 153a	Член 192
Член 154	Член 193
Член 154a	Член 194
Член 155	Член 195
Член 156	Член 196
Член 157	Член 197
Член 158	Член 198
Член 158a	Член 199
Член 158б	Член 200
Член 158c	Член 201
Член 159	Член 202
Член 160	Член 203
Член 161	Член 204
Член 161a	Член 205

▼B

Регламент (ЕО) № 207/2009	Настоящият регламент
Член 161б	Член 206
Член 163	Член 207
Член 163а, параграф 1	Член 208, параграф 1
Член 163а, параграф 2, първо изречение	Член 208, параграф 2
Член 163а, параграф 2, второ изречение	Член 208, параграф 3
Член 163а, параграф 3	Член 208, параграф 4
Член 163а, параграф 4	Член 208, параграф 5
Член 163а, параграф 5	Член 208, параграф 6
Член 165	Член 209
Член 165а	Член 210
Член 166	Член 211
Член 167	Член 212
Приложение — I	Приложение I
Приложение I	Приложение II
Приложение II	Приложение III